

۷۵۱

باسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت:

۲۵۴۴۱

رده بندی دیوبندی: ۱۳۶۷ الف ۷۷۳ ق ۲۹۷،۲۱۸ مرجع ☐

سرشناسه: مهر، عباس، ۱۲۵۴ - ۱۳۱۹

عنوان قراردادی:

عنوان: الاربعین رحمه الله عليه حدایه الانام الی وقایع الایام

شرح پدید آور:

کاتب: مهر علی شمس تاریخ کتابت: ۱۳۲۶ ق

محل نشر: ناشر: مهر علی شمس تاریخ نشر: ۱۳۶۷ ق

صفحه شمار: ۱۶۰ ص مصور ☐ درسی ☐ گراور یا افست ☐

زبان: فارسی ابعاد: ۱۲۸، ۱۶، ۵ نوع خط:

روش تهیه: وقفی ☒ اهدایی ☐ خریداری ☐ ارسالی ☐

واقف: زرین علم تاریخ ثبت: مهر ۱۳۶۱

یادداشتها: حدایه الانام الی وقایع الایام رابع عباس مهر
از من ۱۴۵۱ الی ۷۷۳ ق و کتابخانه رفیع میرتای است
عنوان در راه اربعین ۲۰. خطی حدیث کرمی

موضوع (ها): ۱. اربعین ۲. احادیث ۳. اعمال اربعین

۳. تاریخ - کتب

شناسه (های) افزوده: الف. شمس، مهر علی، کاتب ب. زرین علم، کاتب
ج. عنوان

فهرستنگار: عطایی تاریخ فهرستنگاری: ۸۶، ۸۷، ۸۸

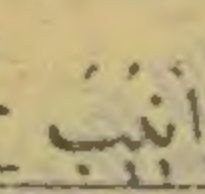
شم
رده
سر
عنوان
عنوان
شرح
کاتب
محل
صفحه
زبان
رو
واقعه
یاد
موضوع
شناخت
ح
فهرست

کتاب الأربعین
للإمام العظمیٰ علی بن ابی طالب
عنه علیه السلام
الحمد لله رب العالمین

والصلوة علی محمد وآله الطاهیرین
و بعد چنین گوید این فقه عاصی علی بن محمد رضا
الیهی که چون روایات مستفیضة ارد شده در مدح حفظ
چهل حدیث از جمله آنکه هر که از شیعیان حفظ کند چهل حدیث
مبعوث فرماید جفا الی او زار و رقیامت عالم فقیه و عذاب نکند
او را احقر چهل حدیث را در این رساله ذکر کردم و چون بظرم
باضغاع بودن عوام بود لهذا اکفاء کردم بهمان ترجمه و اگر کسی
خواست نباشد اصل انها را ممکنست که در خاسته نگاشته شود
و در غالب احادیث زویل هر چند بمناسبت از دست و پا

یا مطلبی فایده یا چند شعر حکمت آمیزی بمناسبت نگاشتم و اکثر
 آنها را نقل کردم از مجلد دوم منتهی الا مال خود که فعلاً مشغول
 طبع از من باشند و ثواب آنرا هدیه کردم بپرواح والدین خود امید
 که حق تعالی رحمت و شفاعت خود را شامل احدی و ایشان بفرماید

مرا یار و والدین محسوب نموده و عذاب بفرماید و ما توفیقنا الا

بالحکم بالله علیه توکلک و الیه انیب

حدیث اول در فضیلت نماز اول وقت

شیخ اجل ربیع الحدیث محمد بن علی بن بابویه قتی عطرا الله مرقد رزوا

کرده از ابن مسعود که گفت سوال کردم از حضرت رسول صلی الله علیه

انه که کدام عمل محبوبتر است بسوی خداوند عز و جل فرمود نماز آوردن

نماز در وقت خود یعنی در اول وقت و وقت فضیلتش بجا آوردن گفتم

پس از آن چه عملی است فرمود نیکی بپدر و مادر گفتم پس از آن چه عملی

است فرمود جهاد در راه خدا **فی سبیل الله** گوید که همین مضمون را شیخ کلینی

از منصور بن خادم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و او باین در

فضیلت نماز آوردن نماز در اول وقت محافظت بر آنها بسیار دارد

کتابخانه ملی و اسناد
ایران

شم

رده

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

محل

صفحه

زبان

رو

واقعه

یاد

موضوع

موضوع

موضوع

شناخت

ح

فهرست

و در واقعات از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که در مشرف معراج
عالم اهل بنی نبی مگر آنکه ملک الموت در هر شبانه روز در وفات
نماز پنج مرتبه بایشان نظر میکنند پس هرگاه کسی که میخواهد قبض روح
کند از کسانی باشد که مواظبت داشته بنماز و نمازها را در اوقات
خود بخواند و در ملک الموت لعین کند و از شهادتین و دیگر کلمات
باید پرهیز و نیز بداند که احادیث و فضیلت حساب والدین زیاد است
آنکه ذکر شود و در واقعات از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که فرمود بن جوانی که راغب بجهاد بود و پدر و مادرش کراهت داشتند
از رفتن و بجهاد حضرت فرمود بنان نزد والدین خود قسم بیاخذانی که
جان من بدست است و آنکه انرا ایشان بتوبه شبانه و طهارت از حجامت
یا سال و از ابراهیم بن شعیب وایت است که گفتیم بحضرت صادق
که پدرم پیر شده و ضعف پیدا کرده و ما او را بر میذاریم هرگاه را در
حاجت کند فرموا اگر بتوانی این کار را تو بکن یعنی تو و زاده و برگرد
در قیامت که حاجت دارد و بدست خود بگردد برای او زیرا که آن پسر
است از برادر و فرزند یعنی از ان جهنم

در احکام توبه و عفو

شیخ الاسلام شیخ محمد بن یعقوب کلینی قدس سره بسند خور وایت
کرده اند که یابن ابراهیم که گفت من نصرتی بودم اسلام آوردم بپنج
رفتم و خدمت حضرت صادق علیه السلام کردم عرض کردم که من نصرتی بودم
و مسلمان شدم فرمود که در اسلام چه چیزی بدی گفتیم قول خدای تعالی

مَا كُنْتُمْ دَعَاءَ الْكِتَابِ وَلَا الْإِيمَانِ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْتَدُونَ
من نشاء ظاهر امرادش از ذکر این آیه شریفه آن بوده که بخصر عرض

سلام من چهر نبوه جز آنکه خطاها و ذنبا مرا خواست حضرت فرمود
بتحقیق که خدا تو را هدایت کرده پس عا کرد حق او سه مرتبه فرمود

اللَّهُمَّ هِدْهُ پس فرمود که ای پسر من هر چه خواهی سؤال کن عرض کردم

پدر و مادر و اهل بتم همه نصرتی نمودند مادر من نابینا است و من نابینا

هستم و در نظر ایشان چهر منمورد خصم فرمود که گوشه خود بخورند

عرض کردم که نه بلکه دستیان بینگذارند فرمود که با کی نیست فرمود

مادر خود را رعایت کن و در حق او شکونی بجا آور و هرگاه میبینی خود را

اوشو و دیگر میماند و کبوتر را خبر مید که بنزد من آمده نادار منی بنبرد

کتابخانه ملی و اسناد ایران

شم

رده

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

موضوع

صفحه

زبان

رو

واقعه

یاد

موضوع

شناسه

ح

فهرست

من اے انشاء الله پروردگاری خدمت آنحضرت رسیددیک که مردمان
دو از آنحضرت گرفته اند مانند طفلان که اطراف معلم را فرو گیرند
و یک یک از آنحضرت چسبند پس چون بگویند مدام ملاطفت و محبت
میگردم بپادرم و او را طعام میخورانیده و شیش جامه و شتر میبخشیم
خدمت میگردم و او پس میادرم فرمود که ای پسر جان پیش از اینکه در دین
من بودی چنین خدمت بمن میکردی چه شد الحال که بدین اسلام
داخل شدی اینقدر رغایت من بمنامی گفتیم ای مادر یکی از فرزندان پیغمبر ما
مرا چنین امر فرموده است گفت او پیغمبر است گفتیم نه بلکه فرزند پیغمبر است
مادرم گفت بنیاید پیغمبر باشد زیرا که آنچه تو را بان تعلیم داده و صحبت
پیغمبر است گفتیم ای مادر بعد از پیغمبر مادر بکر پیغمبر بمنیاید مادر
گفت ای فرزندان دین تو بهترین دینها است عرضه کن انرا بر من پس من عرضه
کردم بدین اسلام را بر او پس داخل در اسلام شد امونم او را ادا دین
پس نماز ظهر و عصر و مغرب و عشاء را بجا آورد در همان شب مرض موت
او را عارض شد فرمود ای پسر جان عاده کن بر من آنچه را که بمن امون می
اعاده کردم و او اقرار کرد نگاه و فای یافت چون صبح شد مسلمانان

و از غسل دادند من بر او نماز کرده و در قبرش گذاشتم و نعم میا
 آبادی محی خانه و برانی ما است جمیع کهن از پریشان ما است
 اسلام بدار خوند ارد عیبه هر عیبه که هست بکدام ما است
حدیث سواد در خرد از زکوة شیخ کلینی ز حضرت صادق
 روایت کرده که فرمود هر که منع کند بک قراط از زکوة را
 و مخردن بخواهد بک یا بگوید یا بماند بک یا بکوی قراط
 قراط بک دیندار است و بک بک مضمون را رد شد در حق
 که مکتب طبع شد و بک نواز کند **حدیث چهارم از زکوة**
اسلام شیخ کلینی ز حضرت امام محمد باقر روایت کرده که فرمود
 اسلام نباشد بر پنج چیز نماز و زکوة و حج و ولایت
 و فرمود بنعیم کرم صلی الله علیه و اله که در سیرت انوشیروان
پنج صفت از زکوة شیخ کلینی روایت کرده از حضرت صادق
 از پدران خود علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود
 با صحاب خود یا خبرند هم شمارا بچیزیکه اگر بجا آورند و شوشطان
 مانند و شلقت از مغرب گفتند فرمود و در شما میکند و در او

میکنند کمر او را و دوستی بجای خدا و هم نشسته بر عمل صالح رفته
او را میکنند و استغفار در دل او را قطع میکنند از برای هر چه
زکوة است زکوة بدن روزه است

حدیث بیستم در احسان ابوالدین محمد

شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که
خواهد که خستعالی برا و انسان کند سگ را بر مرکب زاین باید که صلوات
ارحام و حولشان خود کند بپدر و مادر خویشکی و احسان نماید
پس هرگاه چنین کند خداوند تعالی برا و انسان کند شواربهای
مرگ را و در رجوة خود هرگز فقر یا و نرسد فقیر گوید که در رجعت
اول و دوم گذشت فضل احسان بپدر و مادر و بیاید در رجعت
سفتم و نهم و هفدهم و سی و پنجم که متعلق بصلوات رحمت

حد ثهفتم در مقام شروع

شیخ کلینی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود
بدست من که خدا تعالی خلق فرموده خورشید و ماه و ستاره و زمین و آسمان
است و پاهای این درخت زمین هفتصد و یک سال و در شرق و یک سال و

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی
شماره اموالی

در مغیر خرو سها صدانکنند نا اوصدانکنند بر هر گاه صدانکنند
 باطایش را بر هم زنند و بگوید سبحان الله العظیم الذی لم یزل یستجاب
 لطلبه پس جواب دهد و از حق تعالی و بفرماید که قسم دروغ نمیخورد من
 گفتم که شناسد آنچه را که تو میگوئی یعنی کسی که عظمت بزرگواری
 مراد از قسم دروغ بمن نمیخورد **فیه کوبه** که روایات در مذمت
 قسم دروغ بسیار است در جمله از اخبار است که قسم دروغ قطع
 رجم خانه هارا از اهلش خالی میکند مثل را قطع مینماید و قسم
 دروغ سبب فقر و راعقاب اولاد و باعث غضب خصما میگردد
 و نیز روایات در ذکر این خروس عثر با خلاف وارد شده از جمله
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که فرمود از برای حق تعالی
 ملکی است و خلف خروس که پنجه های او در تنه زمین است باطای او
 در هواست و گردن او خم شده است و زیر عرش بر هر گاه بگذرد از شب
 نصف آن بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ رَبُّنا الرَّحْمَنُ
 لا الهَ غَیرُهُ و چون این ذکر مرتب گفت پس بگوید لیسلم المجهلین
 یعنی بر خیزد از خواب نماز شب گذارند گان پس در این وقت خروس صدای

کتابخانه

شه

رده

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

موضوع

صفت

زبان

روش

واقعه

یاد

موضوع

شماره

حج

فهرست

بلند کنند پس آن ملک بصوت خروس سناکت شود یا ندازه که

خدا خواسته پس از آن بگوید سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا الرَّحْمَنُ لَا إِلَهَ

غَيْرُهُ لَيَقْتُلَنَّا كِرُونَ بَعْنِ بِرْخَزِيدَا زُخْوَابُ كُرْ كُنْدِ گان و چون

صبح طلوع کند بگوید لَيَقْتُلُنَا الْخَافِلُونَ بَعْنِ بِرْخَزِيدَا زُخْوَابُ كُرْ

بقیه گویند شایسته دیدم در ذیل این خبر بر چند شعر را بر او نمایم

دلای نای در این کاخ مجاری کنی مانند طفلان خاک بادی

توفی آن دست و دمرغ گستاخ که بود آشیان برون از این کاخ

جرازان آشیان بیگانه گشته بود و نان مرغ این پیرانه گشته

بیشان بال و پرند مزخرفال بهر ناکنگره ایوان افلاک

سپید و زرق زرق طبعشانا رزای نور بر عالم فشانان

همه در جهان روزی گرفته بمضد راه پیروزی گرفته

خلیل اسادر ملک بقیه را انوای لا اُحِبُّ الا فیلین زن

در حدیث هشتم در سبب این خبر

شیخ صدوق قدس سره روایت کرده که در حدیث صدوق

علیه السلام پرسید ز حال یکی از اهل مجلس که کجاست گفتند

بسیار است پس حضرت بسیار توبه و تشریف برد و نشست و سر او
 را بکمر انداخت و نزد یک بزرگوار فرمود بیا و احسن ظنک بالله بنکو
 این گمان خود را بخدا بنحاله انداخت گفت گمانم بخداست و لکن
 غم من برای خیرانتم است و ناخوش نکردم مرا مگر غصه نهاده است
 فرمود الذی ترجوه لیضعیف حسناتک و یحوثیثا نیک فادجه
لیصلاح حال بناتک یعنی بخدا شکی امیداری و برای منصف
 کردن حسنات و ناهود کردن گناهات پس امیدوار باش و بپوش
 صلاح حال خیرات یا ندانستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله
 فرمود که در لیلۃ المعراج زمانه که گذشتم از سده المنه و رسیدم
 بشاخصه ای آن دیدم بعضی بود که انشا خدا را که پسانها اینها را
 بپوشان من باید از بعضی زانها شپش و از بعضی دیگر عسل و از بعضی عین
 و از بعضی دیگر مانند اردخوب سفید و از بعضی جامه و از بعضی چیز
 مانند سد و اینها پایشان میفرستند بسوزان پس مردی را خود گفت که
 این چیزها کجا فروزمیاید نبود با من جیبیل زیرا که من از مشربیه و بجا
 کرده بودم و امانده بود از مقام من پس ندا کرد مرا برودد کار خود

کتابخانه ملی و اسناد

شماره

ردیف

سر

عنوان

عنوان

شرح

کاتب

محل

صفحه

زبان

رو

واقعه

یاد

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

(۱۲)

در سرمن که ای محمد من اینها را رویانیده ز این مکان که بالا ترین
مکانها است بحیث غذای دختران مومنین زامت تو و پس از این
بگو میدزان دخترها که سینه شامی بکی بکنند بر بچها ایشان پس بچها
من آفریده ایشان را روزی میدهم ایشان را فیهی گوید مناسب دید
در دبل این حدیث این چند شعر از شیخ سعدی نقل تمام فرمود

یکی طفل دندان در آورد بود پدر سر بگریه و سرور برد بود
که من نان و برگ از کجا آتش که من نباشد که بگذارم
چو بچاره گفت این شعر در حقیقت نگذاشتن و زاده مرده گفت
خور هول بلبس با جان دهد که هر کس که دندان دندان
نشد کودک اندر شکم نویسنده عمر و روزی همه
خداوند گاری که عید گریزند بدارد و نکند که عید آفرید
نور اینست آن تک بر کردگار که مملوک را بر خداوند گار

حاصل بیت مرثیه که آشنایان آن

شیخ علی میر علی اربلی در کشف الغم روایت کرده از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام که فرمود وصفت کردم مرا پدرم باین کلمات فرمود

ایدر جان با پنج طبقه ز مردم مصاحبت مکن و سخن با ایشان مگو
 و رفاقت مکن با ایشان در راه عرض کردم فدایت شوم بن جماعت
 بمانند فرمود لا تَصْحَبَنَّ فَاسِقًا فَإِنَّهُ يَبْغِيكَ بِأَكْلِهِ قُنَادُ وَنَهَائِهِ
 بِفَاسِقِ الْبَيْتِ يَأْذُنُ زِيَارَةً وَتَوَارِبُ خِوَالِ يَأْذُنُ لَعْنَةً بَلْكَ بَر
 از آن پیشتر شد عرض کردم ایدر کس از آن چیست فرمود بطمع آید
 میفرشد لکن بان نمیدکند گفتم ایدر دوم کیست فرمود با بخل مصاحبت
 مکن زیرا که تو را محروم مینماید از مالش در وقتی که بنیاید احتیاج بان
 داری عرض کرده مودم کیست فرمود با کذاب مصاحبت مکن زیرا که او
 بمنزله سزایست و در میکند از تو نزد یک را و نزد یک میکند بدو را
 اصرار آنکه شفاعت ثواب و تیر و زبر بر مشغول افتد لغات ز در
 در نظر آید چون آب موج نند پس گمان برده شود که آن آب بر زمین
 جاری میشود و آن صورت و حقیقت ندارد گفتم ایدر چهارم کیست
 فرمود احمق است زیرا که او میخواهد تو را نفع رساند از حق و نادانی خود
 تو را ضرر میرساند عرض کردم ایدر پنجم کیست فرمود مصاحبت مکر با طمع
 رجم زیرا که من یافتم او را ملعون در سه موضع از کتاب خدای تعالی

کتابخانه ملی ایران

شماره

شماره

ردیف

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

موضوع

صفت

زبان

رو

واقعه

یاد

موضوع

شماره

ج

فهرست

(۱۴)

حدیث نبوی در فضیلت علم و علما

حاج محمد باقر اعظمی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود عالمی که بعلم او مردم منتفع شوند افضل است از هشتاد نفر غایب و فقیر گوید که روایات در فضیلت علم و علما زیاد است از آنکه حتما شود در جمله از اخبار است که یک عالم افضل است از هشتاد غایب و فقیر از اهل و فضل عالم بر عباد مثل فضل افتاب بر ستاره ها و بکر کث نماز که فقیه میکند بهتر است از هشتاد هزار و گویند که غایب میکند خواب عالم بهتر است از نماز با جهل و چون در زمین میسر و بگذارد یک و رقه که در آن علی باشد میگردانند و در روزه قیامت پرده میان او و اقرب و عطا فرماید و از خداوند طبر و فیکه نوشته شده در آن شهری که وسیع تر است از دنیا بخت بهتر و چون فقهی میسر و بگرداند بر او ملائکه و صفه های زمین که عباد میگردانند خدا را و درهای آسمان که از آنجا اعمال او را بالا میبرد و در اسلام شکستی پیدا شود که ستند نکند او را چیزی جز برای که مؤمنان و فقهان عالمها اسلامند مانند خلق که برای و در شهر میگردانند

و از فواید وجود علماء آنکه ثواب نماز با ایشان مضاعف شود
 صدقات برایشان چنانکه شیخ نهید وایت کرده که نماز با عالم
 غیر مسجد جامع مقابله ده هزار رکعت است و در مسجد جامع مقابله
 صد هزار رکعت است و در خیر بنویست که صدقه بر علماء به زاهد یکی
 هفت هزار است و آنکه نشان نزد ایشان عبادت و در خیر علوی است
 که نشان به ساعت نزد علماء محبوب تر است نزد خداوند از عبادت
 هزار سال و آنکه نظر کردن بصورت ایشان بلکه نظر کردن بدخانه عالم
 عبادت است و در خیر علویست که نظر بسوی عالم محبوب تر است نزد خداوند
 از اعتکاف و بیت الله الحرام خیر گوید که مخفی نماند که فضیلت برای
 علم و حق است که با عمل منظم و این دو گوهر گرانمایه با هم توأم گردند شعر
 علم کز تو نورانه بستاند
 چهل از انقلم به بود صد بار
 غول بامش در عالم آنکه از او
 بشنوی گفت و نشنو گفتار
 قال عیسی بن مریم اشی الناس من هو معروف عند الناس بعینه
 بحول بعمیه و مرود حضرت عیسی علیه السلام که شقی ترین مردم کسی

کتابخانه ملی و اسناد

شم

رده

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

موضوع

صنایع

زبان

روش

واقعه

یاد

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

سوره اعراف

که معترف باشد خود را بفرموده و بگوید یا باشد بقله کبریا

در حدیث ثانی از حضرت زین العابدین علیه السلام روایت شده که فرمود

در تعقل لعقول از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت شده که فرمود

حیا و ایمان در باب پیمان مقرونند و این دو گوهر گرانمایه کد بسلامت

منظوم هستند و هر کس یکی از آن دو برود و فقیرش نیز براففت و مصداق

او میشود فقیر گردد که روایات در فضیلت حیا بسیار است کافی است

در حق او آنکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله او را لباس اسلام

داده و فرموده الاسلام غریبان فلباسه الحیاة پس همچنانکه لباس

سائر عوالات و قبایح ظاهر است حیا نیز سائر قبایح و مساوی

باطن است و روایت شده که روزی یکی از اصحاب حضرت صادق علیه السلام

بر آنحضرت وارد شد بدینجناب پیراهنی پوشیده که گریبان آنرا بر صلبه

و بعد از آن مرد پوشیده نظرش بر آن پنهان بود و گویا از پوشیدن آنحضرت

آن پیراهن را تعجب داشت حضرت فرمود چه شده تو را که نظری بوی من

دوخته گفت که نظرم بر پنهان است که در گریبان شما است فرمود بگذار

این کتاب را و بخوان اینست که دوستان نوشته است و آوی گفت مقابل آنحضرت

این کتاب را و بخوان اینست که دوستان نوشته است و آوی گفت مقابل آنحضرت

این کتاب را و بخوان اینست که دوستان نوشته است و آوی گفت مقابل آنحضرت

این کتاب را و بخوان اینست که دوستان نوشته است و آوی گفت مقابل آنحضرت

این کتاب را و بخوان اینست که دوستان نوشته است و آوی گفت مقابل آنحضرت

این کتاب را و بخوان اینست که دوستان نوشته است و آوی گفت مقابل آنحضرت

ایمان نزد باب این مختصر کتاب بود پس امزد نظر افکند در آن دیده شده
است لا ايمان لمن لا حياء له ولا مال لمن لا تقدر له ولا جلد
لمن لا خاف له یعنی ایمان ندارد کسی که حیاء ندارد و مال نداند
کسی که در معاش خود تقدر اندازد و نباید معنی این کلام
شریفه در حدیث مجاهد و توفی ندارد کسی که گهنة ندارد

در حدیثی از دین محمد در حدیثی از دین محمد

شیخ ابوالفتح رازی روایت کرده که چون حضرت امیرالمؤمنین
از فرزند بقیه طاهره سلام الله علیه فارغ شد بقیه را
رفت فرمود سلام بر شما ای اهل کوره ما لها یتار نقسیم
شد و ما لها یتار ارا و نشنیدن زنان شما شوهر کردند
بن خیر آنکه نزد ما است خیر آنکه نزد شما است چیست هانقی
او از داد که هر چه خوردیم سود کردیم و آنچه از پیش فرستادیم
یا قسم و آنچه باز گذاشتیم زیان کردیم فقیر گوید که فرمود حضرت
صادق علیه السلام بان کسی که از این جناب صیتی خواست که مهیا
و آماده کن ساز و برگ سفر خیرت را و بفرست از پیش تو شت خود را

و بوده باش و حق خودت مگو و غیر حقوت که بفرستند براتو چیزی که

برای تو در کار است و مناسب است را به مقام نقل این چند شعر

ز آن پیش که دشت ساقی در درجاء مرادت افکنند زهر

از دشت این گناه و دشت جهنم بکن و دلی بدست

کاین راس میبندد با کاین وین روی همست همچو من

حنا کن و طبر قوشه خوش ازادی بفرست از خوش پیش

چند بیت بر در درگاه کلاه کردن برین طر

شیخ صدق از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر

یک کند چشم خود را از نگاه کردن بزین نا محرم حضا محسوس نماید

و از روز قیامت در حالیکه هیچ ندانده باشد او را بمجنه های

اقبسی نا حضا حکم فرماید مابین مردم پس امر شود که بپندارند و از ایشان

گفته اند که قلْتُ وَلَقَدْ أَحْسَنَ مِنْ قَالَ

منکر در بیان که آخر کار

نیکو استن گریستن از دینار

شاهدان زمانه خود و بزرگ

دیده را بوسه دهند دل را گول

بعد مغول دل کسل باشد

زلف مرغول غول دل باشد

شیخ صدق از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده در
تجرب طولانی که هر که مصاحبه کند با زین نا محرم بپاید و زنیامت
در حاله که او را در غل و بند کرده باشند پس امر شود که او را در آن
افکنند و هر که خوش طبعی شوخی کند با زنی که مالک آن نیست خبر
شود بهر کلمه که تکلم کرده با او دنیا هزار سال و فرمود که که
قدرت داشت که با زنی یا جاریه فعل حرام بجا آورد و آن کار حرام
نکرد از ترس خست خداوند عز و جل حرام فرماید بر او و آن جناب
و این فرماید او را از ترس بزرگ قیامت داخل فرماید و او را در

در حدیث چهارم در بیان کتمان خیر

صاحب تحف العتول از حضرت امام محمد باقر علیه السلام نقل
کرده که فرمود چهار چیز است که از گنجهای برونکوئی است کتمان
حاجت و کتمان صدقه و کتمان زهد و کتمان مصیبت فقیر که
که در مجموع و در ام خیر از اخف نقل شده که ذکرش در اینجا
که اخف گفت شکایت کردم بسوی خویش ضعفه و جمع دوزخ
که در دل داشتم و مرا سزانش کرد و فرمود این فرزند برادر هرگاه

(۲۰)

مصبیته بر تو وارد شد شکایت مکن انرا به حدی مانند خودت
زیرا که آن شخصی که بآن شکایت میکنی اگر دوست تو است پیرد
میشود و اگر دشمن تو است پس مسرور میشود و همچنین آن دردی
که در تو است شکایت مکن انرا بمخلوقی که مثل تو است فدت ندارد
که مثل انرا از خود دفع کند ناچاره سدید بگری و لکن عرض کن بآنکه
تو را بار میبارد کرده که او قدرت دارد که انرا از تو برطرف کند
و فرحی از آن کرامت فرماید ای فرزند برادر یکی از این دو چشم من
چهل سال است که بینائی آن فسد و نمی بینم با چهره نه بیابان و نه
کوچه را و در این مدت مطلع نگردم زوجه خود و نه اهل بیت خود را

جواب پانزدهم در تخریر نیکو در من حاجت من

شیخ اهل این فهد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که
هر مؤمنی که برادرش مؤمن و از او حاجتی بخواهد و او توانایی داشته
باشد که آن حاجت را بر او و بر نیاید در حقیقت مسأله فرماید
بر او در قیام و نماز عظیمی که او را شجاع گویند که همیشه بگزینان
او را و در روایت دیگر است که بگزینان او را و در قیامت

خواه امر بده باشد یا مفدیک باشد و پنجم کونند که در خصوص
 قضاء خوانج برادران دینی روایا بسیار نقل شده از جمله از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام مرویست که کسی که بروی حاجت برادر
 مسلمان خود حق تعالی او را در سائیه هفتاد و پنجاه فرشته در
 آورد و بپردازد قدری مگر آنکه بنویسد برای او حسنه و محو ثواب
 از او سببه و یا لا برد برای او درجه و چون فارغ شود از حاجت
 او بنویسد برای او اجر کسی که حجه و عمره بجا آورده باشد از
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که قضا حاجت مرد مؤمن
 افضل است از حجه و حجه و شمر داده حج و روائتست
 که در بنی اسرائیل هرگاه غایب یک بنیای بعبادت می رسید انتخاب
 میکرد از همه عبادان کوشش سعی کردن در حاجت هر مردم را
 و جنابش از آن بن جبرئیل قسی روائت کرده از حضرت رسول
 صلی الله علیه و اله که در شب معراج این کلمات را بدید که بر در
 دوم پشت نوشته شد لا اله الا الله محمد رسول الله علی
 و الله از برای هر چیز جمله است و جمله سرور در آخر چهار

خصلت است دست مالیدن بر سر پیمان مهر نایی کردن بر بونیا
رفتن بی حاجت مؤمنان تقصد و پشنداری ز فقیران و مهربانی
الی غیر ذلک و کندا علماء و بزرگان دهر جلی اهتمام داشتند
خواج مؤمنان و حکایاتی از ایشان را بر نایقل شده که بخاطر
حدیث ایشان در مذهب و مذهب مؤمنان

شیخ کلینی صدق از سند بر صحت روایت کرده اند در خبر طبرانی
که گفت فرمود خضر صادق علیه السلام که چون خضعاے مؤمن را
بیشتر نروان آورد بپوشد بنا او مشایخ یعنی قالب کالبد که پیش
روی او باشد پس هر چه به بند مؤمن هولی از هویهای روز
قیامت آن مثال با و گوید اند و هناك مشومئرس و خرد و با تو را
بشرد و کرامت از خضعاے و پیوسته و از ایشادت هدایا در مش
حساب پس خضعاے حساب کشد و احساب انسانی و امر فرماید و
به طبعش و از مثال در جلا و او باشد پس مؤمن گوید با و خدا رحمت
کند تو را خوب فیهی بودی برای من بیرون آمدی تا من از قبر من
بشادارت زادی مرا بر و در و کرامت از خضعاے نادیدم من از

پیش تو کاستی گوید من آن سرور و شادیم که داخل کردی بر برادر یمن
خود در دنیا حقیقا لی خلق فرموده مرا از آن نایبات هم توان

چند هفتده در صلوات بر امانت

علاءه مجلسی از فقه جلیل حسین بن سعید اهوازی از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام روایت کرده که مردی مدتی در جناب بود و رضی
الله عنه بشارت داد او را به ولاد آوردن گویندانش و گفت ای
ابوذر بشارت نادر تو را که گویندانش ولاد آورد و بیانشند
فرمود مشرب نمیشد مرا بپای ایشان و دوست دارم اینرا پس آنچه
باشد و کفایت کند بشارت نزد من از آنچه بسیار باشد و مشغول
کنند همانا من شنیده که پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله فرمود بر دو
طرف صراط روز قیامت رحیم و امانت است پس در وقتی که بگذرد بر آن
کسی که صله کننده رحیم و ادا کننده امانت است آن دو طرف صراط
نمیگذارند بپسند در آنش و در روایت دیگر است اگر بگذرد بپسند
در امانت و قطع کننده رحیم با این دو خصلت نفع ندهد و از علی
علیه السلام روایت دیگر و صراط او را بپسند در آنش

شبه

رد

سر

عنو

عنو

شر

کا

مح

صنا

زبا

رو

واق

یاد

مو

شد

ح

فهر

۲۴

حدیث محمد بن عبد الله بن عثمان

مناجبت تحف العتوال از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده
 که فرمود کمال و تمام کمال تقف و بصیرت پیدا کردن است در دین و صبر
 کردن است در مصیبت و کار دشوار و اندازه گرفتن است معیت رفیق
 گوید یعنی بسجده ای که عاید او میشود و نماید بجهان اندازه خرج کند پس
 هر که در مثل ما شیعه تومان عاید او میشود و در یک قران خرج کند
 و بیشتر از آن خرج نماید و اگر اتفاقاً یک دو و زیاد تر خرج کرد و بار
 سرزند و بگرزند و نا آنکه بذلت سوال و قرض از مردم گرفتار نشود
 شیخ مائمه الاسلام نوری در خانه مستند در نقل کرده که والدین
 امیرالمؤمنین علیه السلام عارف مقتدر صاحب بود و از تقوی و صلاح او
 نقل شد که وقتی شوهرش ملا مقصود علی غازی منقر کرد بدین
 خود ملا محمد تقی و ملا محمد صادق را آورد خدمت علامه مستند
 و راجع ملا عبد الله شوشتری جهت تحصیل علوم دینی و شرعی و استاد
 کرد از انبزرگوار که مواظبت فرماید در تعلیم شاگردان و از صافوت کرد
 بی مصادف شد در آن ایام عید جناب ملا عبد الله به تومان بملا

محمد تقی داد و فرمود این را صرف نماید در ضروریات معاش خود تا
 عرض کردند که بدو نا اطلاع و اجازة والده نمیتوانیم صرف نماییم چون
 خدمت والده خود رسیده کفایت بعضی رساندند فرمود که پدر شما
 دکانی دارد که غله آن چهار ده غازی است و آن مسافر و بخاری شما
 بنحویکه تعیین تقبیل آن کرده ام و این عادت است برای شما در اینست
 پس هرگاه این مبلغ را بگردانید حال شما در توسع فراخی بیفت میشود و این
 مبلغ تمام میگردد و شما عادت را و خود را فراموش مینمایید آنوقت
 بخارج که خود صبر نمائید پس لابد میشود که شکایت کم از تنگی حال
 شما ها در غالب اوقات بخارج میاید عبد الله و غیره و این نشانیها
 نیست چون خدمت مولانا این مطالب عرض شد اینزگوار دعا کرد در حق
 ایشان خشنود عانی بنحایت مستجاب فرمود و این سلسله جلایه را
 زحامیان دین و مروجین شریعت حضرت سید المرسلین صلوات الله
 علیه فراد داد و بیرون آورد از ایشان علامت مجلی را **فان**
 بدانکه در این حدیث ترغیب شده به صبر شد و توانست و روایت
 و حکایات در مدح فوائد صبر بسیار است و مز در اینجا کفایت میکند از

نهایک روایت بد حکایت اقا و ابی از حضرت صادق
منقول است که چون مؤمن زاد و قبر میگذازند نماز در طرف راست او
شود و زکوة در طرف چپ و بر بغیر بنکونی و احسان او مشرف بر او شود
و صبر و در ناحیه قرار گیرد پس وقتی که دو ملک سوال بنمایند صبر گوید
بنماز و زکوة و بر دریا باید شما صاحب خود را یعنی میت نگاهدار
کنید پس هرگاه غایب شد از آن مرسته و اقا حکایت از بعضی
تواریخ منقول است که کسی بر بزرگوار حکم غضب کرد و امر نمود او را در
جای ناپاک جبر کنند در قید و آهن و زابند نمایند پس چند روز
حال بر او بگذشت و در یک کسی فرستاد که از او خبر گیرد و از حال او
پرسد چون آن رسول آمد و با سینه گشاده و فضل رسیده دید
گفت تو در این تنگی و سختی میباشی و لکن چنان هستی که در اسباب و
فراخی زندگی میکنی گفت من معیونی در دست کرده ام از شر چیز و این
استعمال کرده ام گفت که از معجزات انعام ما نیز بفرما که در این
استعمال کنیم شاید ما هم از آن انتفاع ببریم فرمود آن شش چیز یکی
اعتماد بخداوند عزوجل است دوم آنکه هر چه مقدور شد خوشتر

سوم آنکه صبر بجهت چهره است که آدم مختار است و آن کند چهارم آنکه
 در صبر نکند چه کنم پنجم آنکه شاید صبر است و آرد شود که از این مصیبت
 نر باشد ششم آنکه از سنا عقی ناسا عقی فرج است چون این مطلب را
 بکس اطلاع دادند امر کرد او را از زندان و بندرها کرده و احرام نمودند

باب بیست و نهم در بیان روع

شیخ کلینی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود
 خداوند عز و جل قرارداد از برای شرب و کفایها فی و قرارداد
 کلبه از قتلها را شرب و روع بدتر از شرب فقه که بد که روایات
 در مذمت روع بسیار است و برای است و دم آن فرمانش حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام که فرمود نمی باید بنده طعم ایمان را آنکه نزل
 کند در روع را خواه از منزل باشد از حد

باب بیست و دهم در بیان شرب خمر

شیخ صدوق از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده که
 فرمود شارب الخمر محسور میشود در روز قیامت در حالی که رویش
 نهاده و چشمهایش کبود باشد و مایل و کج شده باشد کعبه دهنش

ش

رد

سر

عنو

عنو

شر

کا

مح

صا

زبا

رو

واق

یاد

مو

شن

ح

فهر

و جاری باشد از دهانش و بیرون کرده باشد زبانش را از فم
 فیه گوید که روایات در دم شارب الخمر بسیار است روایت شده
 آن امر الخمر است سر هر شرب و بگذرد بر شارب خمر ساعتی که
 عقلش ریخته شود پس نشناسد پروردگار خود را و نکند معصیت را
 مگر آنکه هفتان کند و نه ریحی را مگر آنکه قطع آن کند و نه فلحش
 مگر آنکه ایمنان بآن نماید و آدم منهارش بدست شیطان است
 اگر امر کند که سجده کند برای بنان سجده کند مطیع و منفاد او باشد
 هر کجا که او را بکشد و نیز وایتش که ترویج مکر بشارب خمر را
 هرگاه زن با و دهی مثل الشک ان زن را بزناده و مضد تو مکن
 او را هرگاه حدیث گوید با تو و قبول مکن شهادت او را و این مژگان
 او را در مال خودت یعنی مال را بدست و با او در فاقه دوست
 مکن و در صوتش بخند و مضامحه و مغافقه یا او مکن و اگر مریض شد
 او را عیادت منما و اگر مرد تشیع مکر جنازه او را و با شارب الخمر
 مجالس مکن و هم مجلس مشور بر آنکه اگر لعنت نازل شود فرو گیرد هر که
 که در مجلس است منتهین بر سفره که در آن شراب خورده شود و بداند که

شارب خمر مثل تب پرست است و هر که شراب خورد تا چهل روزه نماز
قبول نشود و شارب الخمر محسوب شود و زقیامت در خاله که کوزه در
کردن است قدحی در دستش و بوی گندیده تراست از هر مرداری
بر روز مز است لغت میکند و راه که میکند و برای او از خلائی

بک در زحر ربا و خوردن

شیخ جلیل علی بن ابراهیم قتی زید در شرا از ابن ابی عمیر و جلیل از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بک در هم ربا و معصیتش
بزرگتر است نزد خدا از هفتاد زنا با زنهای محارم خود و بیت الله
فکر گوید که آیات اخبات درم ربا و عظمت گناهان بسیار است و قویان
مضمون چند و این است و شیخ صدوق روایت کرده که در جمله
وصیهها حضرت رسول صلی الله علیه و آله بامیر المؤمنین است که یا علی
ربا و هفتاد جزء است از آن شر مثل آنست که شخص نکاح کند مادر
خود را و بیت الله الحرام و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
روایت کرده که فرمود هر که ربا بخورد حق تعالی شکم او را از آتش جهنم
بر کند بقدریکه ربا بخورده پس اگر کس کرده از آن مالی را قبول فرماید

شم

رد

سر

عنو

عنو

شر

کا

م

صا

زبا

رو

واق

یاد

مو

شن

ج

فهر

❖ (۳۰) ❖

حضرت علی چیزی از عمل او را و هیچ در لعنت خدا و ملائکه باشد و اگر
با او است قهر اطمینان و فرمود بدترین کینه ها کینه با او است و روایت شده از
انحضرت که فرمود هر که کسب کند مال را از غیر حلال آن مال توشه او است

بگو آتش حلال نیست و در هر روز صدقه بدهد

شیخ صدوق از ابان بن شوبید روایت کرده که گفت من بمحض صدق

علیه السلام که چیزی از چیزی که ثابت باقی میگذارد ایمان را در بند

فرمود اینچنین که ثابت باقی ایمان را در بار و ورع است آن چنانکه

بیرون میبکند ایمان را از بند طمع است فقیر گوید که روایات

این باب بسیار است و ورع ترک محرمات و پرهیز کردن از چیزها

حرام و شبهات است از عمر بن سعید ثقفی روایت است که حد

حضرت صفان علیه السلام عرض کردم که من همیشه شما را ملاقات

نمیکند پس چیزی بمن بفرما که بان رفتار نمایم حضرت فرمود

تو را وصیت میکنم ببقوی الله و ورع و اجتهاد و بدانکه نفع

نمیکنند اجتهادی که با آن ورع نباشد و فرمود انحضرت عجل

تعالی عنکم که روشن شود چشم بر روی بخت و نیا و آخرت پس قطع

کن طمع خود را از آنچه که در دست مردم است بشمار خود را در
مردگان و حدیث نفس مکن که تو با الا ترا از احب از مردم نیست
و حفظ کن زبان خود را هر چه نماند حفظ میکنی مال خود را
و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود
دیده تمام بیشتر خوبی را که جمع شده بود در قطع طمع از مردم

و سوره در صلات و لواط

شیخ کاتبی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود
از برای دنیا نماند مشغولت خواهد بود سه خصلت در دنیا
و مت خصلت در آخرت اما خصلت در دنیا پس میبرد و تصور
و مباد و رفعت و چیز برای او تجمل میکند در فناء او یعنی عمر او را
کم میکند اما اوست خصلت که در آخرت برای او خواهد بود

خشم پروردگار و بدحساب و خلود در آتش است فقیر
گوید که روایات با همضمون بسیار است اگر نطفه خود را در
رحم زن نامحرم بریزد عذابش سخت تر است شیع صدقه رواست
کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که این آدم علی نمیکند

شم

رده

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

موضوع

صفت

زبان

روایت

واقعه

یاد

موضوع

شماره

حج

فهرست

(۳۲)

بزرگتر از خدا از کسی که بکشد پیغمبر یا امام را تا آخر آب کشد
 کعبه را که خداوند از او قبله بندگان خود قرار داده یا خالی کند
 این خود زاده دزدی که حرام است بر او روایت شده که از برای فرزند
 زنا غلامانی است یکی بغض اهل بیت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
 است و هم آنکه چنین شوق دارد بان حرامی که از او خلق شده که
 زنا باشد سووم استخفاف او است بدین چهارم بدحضرت باشد از
 برای مردم کسی که بد باشد حضرت را برادرانش یا اولاد زنا است
 یا مادرش در حقش یا وابتن شده و بدانکه عظمیت متصیفات
 از زنا بیشتر است و حق تعالی هلاک فرمود امتی را بجهت زنا کار
 و روایت شده که لواط مادر و برادر داخل در برکت نبی خداوند
 عظیم است هر که جمع شود با پسر بیاید روز قیامت مجال جنابت
 ناپاک نکند و را اب نیا و غضب خدا و لعن حق تعالی بر او باشد و محبت
 کند برای او جهنم را و بدجا پگاه است جهنم ثقیل الاسلام کلین
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود پیغمبر صلی الله
 علیه و آله که هر که بنوسد بر او از دشمنان و دشمنان دهند انبیاء

در روز قیامت

حدیث بیست و چهارم در غیبت ائمه

شیخ کلینی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود غیبت زود تر فاسد میکند
دین اهل اسلام را از آکله که دارند زونا و باشد فقیر گوید
که روایات در غیبت بسیار است و در بعضی روایات است
که بدتر است از زنا و غیبت خوشتر است که های جهنم است و غیبت
کنند در جهنم بپوشد گوشت بدن خود را بخورد و آب بالا
و آب شور را میگوید و او یکی از آن چهار کس است که اهل
جهنم با آن آزاری که دارند از عذاب ایشان در آزارند

حدیث بیست و پنجم در غیبت ائمه

شیخ صدوق روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله در حدیث طولانی که هر که نماز و سخن چینی
کند نابین و نفر مستط کند خفایا بر او در قبر شرافت
که بخوراند و دانا و دوز قیامت چون از قبر خود بیرون آید

شماره

شم

ردد

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

محل

صنعت

زبان

رو

واقعه

یاد

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

فهرست

۳۴

سلطان فرماید بر او و مادر سیاه بزرگی که گوشت بد او را به
دندان نیکند تا داخل جهنم شود فقیر گوید که روایات در
مذمت تمام بسیار است و روایت شده که طشت حرام شده بر
تمام و مدمن خمر و دپوت و در روایت کفر مریدان الا
عشرة یکی از آنها تمام است و بدترین اقسام تمام می سعایت
ست و در روایت است که اشخاصی که سعایت کنند نزد سلطان
برای مردم روز قیامت بداران نشی و آنچه شده باشند از غیبت
حکایت بلیس و شمشیر حاکم که در حاکم از طشت

قطب راوندی و ابن شهر آشوب ز هشام بن الحکم روایت
کرده اند که مردی از ملوک جبل از دوستان حضرت صادق
بود و همه ساله بجهت ملاقات با جناب پیغمبر میرفت و چون به
مدینه میامد حضرت او را منزل میداد و از کثرت محبت و
ازادگی که با جناب داشت طول میداد مکث خود را در خدمت
آنحضرت تا ملک نوبت که بمید پناه میداد پس از آنکه از خدمت
آنجناب منحصر شده بعزم پیغمبر خواست حرکت کند که فرار در

بانحضرت داد تا برای او خانه بخرد که هرگاه مدینه بیاید
 مرا حتم بجناب نشود و بجانب حج رفت چون مراجعت کرد و رفت
 بجناب شرفیاب شد عرض کرد از برای من خانه خرید بد فرمود
 بلی و کاغذی با و مرحمت فرمود و گفت این قبالة انخانه است
 آنمرد چون قبالة را خواند دید که نوشته **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 این قبالة خانه ایست که جعفر بن محمد خریده از برای فلان
 ابن فلان جیلی و آن خانه واقع است در فردوس برین محدو
 بحد و دار بعه حد اول بخانه رسول خدا صلی الله علیه و
 حد دوم بخانه امیرالمؤمنین علیه السلام حد سوم بخانه حسن
 بن علی علیه السلام حد چهارم بخانه حسین بن علی علیه السلام
 چون آنمرد نوشته را خواند عرض کرد فدایت شوم راضی هستم
 با این خانه پس حضرت فرمود که من پول خانه را بخش کردم ^{ندان} بفرست
 حسن و حسین علیهما السلام و امیدوارم که خدا تعالی قبول
 فرموده باشد عوض بتو در بهشت عطا فرماید پس آنمرد آن
 قبالة را با خود داشت تا گاهی که ایام عمرش منقضی شد و علی

شه

رد

سر

عنو

عنو

شر

کا

مح

صا

زبا

رو

واق

یاد

مو

شد

ح

فهر

(۳۶)

موت و زاد ریافت اهل و عیال خود را جمع کرد و آنها را امته
داد و وصیت کرد که چون من مردم این نوشته را در قبر
بنا من گذارید ایشان نیز چنین کردند و روز دیگر که بر سر
قبرش رفتند همان نوشته را یافتند که در درو قبر است و
بر آن نوشته شده است که بخدا سوگند که جعفر بن محمد
علیهما السلام وفا کرد با آنچه برای من گفته و نوشته بود

حدیث بابی در توبه همیشگی ابی بصیر

ابن شهر آشوب از ابی بصیر روایت کرده که گفت مرهمی است
داشته ام از اعوان سلطان جوهر بود و مالی بدست آورده بود
و کنیزان مغنیه گرفته بود و پیوسته انجمنی از جماعه اهل طهور
طرب داشتند بود و شراب میخوردند و معتبات برای او میخواندند
و بجهت مجاورت با او پیوسته من در اذیت و صدمه بودم از
شنیدن این منکرات لاجرم چند دفعه بیوی و شکایت کردم
او مرید نشد با لآخر در این باب صار و میالغه بجهت کردم
جواب گفت من مرید هستم مبتلا واسه شیطان و هوا و تو مردی

هندی معافی پس اگر حال مرا عرضه ادنی خدمت صاحب یعنی حجت
 صادق علیه السلام امید میرود که خدا مرا از بند نفس هم نجات
 دهد ابو بصیر گفت کلام آموزد در من اثر کرد پس صبر کردم تا آنکه شی که
 از کوفه بمیدنبه فتم چون شرفیاب خدمت امام علیه السلام شد
 حال همسایه را برای اینجناب نقل کردم فرمود گاهی که بکوفه بگشت
 بیدن تو میباشد با و بگو که جعفر بن محمد میگویی ترک کن آنچه را که
 بنجامینا وری از منکرات الهی نامرضی من شود از برای تو بر خدا
 بیشتر را پس چون بکوفه مراجعت کردم مردمان بیدن من مانند آن
 مرد نیز بیدن من آمد چون خواست بروا از نگاه داشتم تا آنکه فریاد
 از واردین خالی شد پس گفتم او را ای مردمان من حال تو را بنجاب
 صادق علیه السلام عرضه کردم فرمود که او را سلام برسان
 و بگو ترک کنان حال خود را و مرضی من میشود برای او بیشتر
 آنرا از شنیدن این کلمات گریست و گفت تو را بخدا سوگند که
 جعفر بن محمد علیه السلام چنان گفت من قسم نیاوردم که چنان فرمود
 گفت همین براس است مرا این بگفت و برفت پس چند روز که گذشت

شه

ردا

سر

عنو

عنو

شر

کا

مح

صا

زبا

رو

واق

یاد

مو

شد

ج

فهر

نزد من فرستاد و مرا نزد خود طلبید چون در خانه او رفتم دیدم که
 برهنه در پشت رخت و میگوید ای ابو بصیر بخی در منزل خود از اموال
 داشته بیرون کردم و الان برهنه غریبانم چنانکه مشاهده میکنی
 چون حال آنکه زاده دیدم نزد برادران دینی خود رفتم و از برای او
 لباس جمع کردم و او را پوشانیدم چند روز نگذشت که باز
 بسوی من فرستاد که من علیل شده ام نزد من بیام من پیوسته
 نزد او میرفتم و او را معالجه میکردم ناگاهی که مرگش در در
 من ربا این و نشسته بودم و او مشغول بجان کند بود که ناگاه غشیه
 او را طارفت شد چون بختوش آمد گفت ای ابو بصیر صاحب حضرت
 جعفر بن محمد علیه السلام وفا کرد برای من با آنچه فرموده بود این بگفت
 و دنیا را وداع نمود پس از مردن او چون بسفر حج رفتم همینکه بمکه
 رسیدم خواستم خدمت امام خود برسم در خانه اذن خواستم داخل
 شدم چون داخل خانه شدم یک پاهم در دالان بود و یک پاهم در صحن
 خانه که حضرت صادق علیه السلام از داخل طاق مرا صدا زد که
 ای ابو بصیر ما وفا کردیم برای رفیق با پنهان را که ضامن شد بودیم

جذب آب و نشت کردن موعظه حضرت امیر کبیر

شیخ کلینی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که
فرمود بود امیرالمومنین علیه السلام در کوفه نزد شما که بیرون رفت
هر روز در اول روز از دارالاماره پس میگردد در یک یک
نمازهای کوفه و نایان بردوش داشت که دوش داشت و او را
سبیه میگفتند پس میبایستاد بر سر هزاری و ندا میکرد که ای
گروه تجار پر هیز کنید از عذاب خدا چون مردم میشوند صدقه
انحضرت را میبایست انداختند آنچه که در دست داشتند و دل خود را متوجه
آنحضرت مینمودند و گوشت میدادند آنچه میفرماید میفرمود که مقد
دارید طالب خیر را و برکت بخوش معاملة گن و نزدیک شوید
بمشتریان یعنی حبس را میبایست گران نگویید که دور باشد از قهقی
که مشتری میگوید و زیادت کنید خود را ببرد باری و نگاه دارید خود
از فتنه هر چند که حق باشد و اجتناب کنید از دروغ و دور کنید از
ستم و انصاف دهید مظلومان را باین معنی که چون کسی مغبون شود
و اشتغال نماید فایده کنید و معامله را بهم نزنید و نزدیک مشوید

شه

رده

سر

عنوان

عنوان

شرح

کتاب

موضوع

صناعت

زبان

روایت

واقعه

یاد

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

بر بلاء با این معنی که احتراز از کیند از هر چه که احتمال دیناء در آن هست
دهند بهمانه و تراز و را و کم ندهند خود مردمان را و فدا نکنند و در
بیر میگویند و جمیع زارها کوفه بعد از آن بر میگشت و من شب بیدارم و در

چند بلیست نامه در از اردن مردی همدان

شیخ کلینی در روایت کرده که مردی آمد خدمت حضرت صادق علیه السلام
و عرض کرد یا بن رسول الله دیدم خواب که گویا بیرون شدم از شهر
کوفه رفتم در موضعی که میشناسم بخارا دیدم گویا شیخی از خشنایان
مردی تراشیده از چوب که سوار است بر اسبی از چوب میشد خندان
شمشیر خود را و من مشاهده میکنم از او در حاله که ترسان و مرعوب بود
حضرت فرمود تو مردی هستی که اراده کرده هزال مرد برادر معیشت
و بخوابی چیزی که اسباب زندگی و ماده حیانت او است از او
بگیر پس بترس از خدا و ندیده که تو را خلق کرده و میپرانند تو را آن
مرد گفت شهادت میدهم که علم بتو عطا شده و بیرون آورده آنرا
از معدن خبر میدهم تو را یا بن رسول الله از آن خبر که برایم بیان
کردی همانا مرا که از همدانگان من آمدن از من و بر من عرضه کرد ملک

خود را که من بجزم را و پس من قصد کردم که انرا مالک شود بقیمت
 بسیار کم چون دانستم که طالیه غبار من ندارد حضرت فرمود ^{مسند} اندر دو
 ما را و از دشمنان ما بیزاری میجوید عرض کرد اری یا بن رسول الله
 و مردیست بصیرتش نیکو و دینش مستحکم و من توبه میکند بسوی خدا
 تعالی و بسوی تو از آنچه که قصد کرده بودم و نیت نموده بودم انگاه
 گفت خبریده مرا یا بن رسول الله که اگر این مرد ناصیه بود حلال بود بر من
 اغنیای او بعلی بن کار را با او بکنم حضرت فرمود ادا کن امانت را بکنی
 تو را امانت دانست و از تو خواست بگفت اگر چه قاتل شیدان شد ^{مسند} علی

چهارم در حدیث سی ام در حدیث سی و چهارم

روایت کرده شیخ موسی از سالمه کنیز حضرت صادق علیه السلام
 که گفت بودم نزد حضرت صادق علیه السلام در وقت حضار که حال
 اغناء پیدا کرد چون بجال خود آمد فرمود بدیدم بحسن بن علی بن
 علی بن الحسن که افطریا شد هفتاد اشرفی و بدیدم بفلان و فلان
 فلان مقدار من گفتم ایا عطا میکنی بمبری که حمله کرد بر تو با کار
 منخواست تو را بکشد فرمود میخواهی من از آن کسان نباشم که خدا مژگ

کرده ایشان را بصله کردن رجم و در وصف ایشان فرموده وَالَّذِينَ
 يَمِيلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ خَافُونَ سَوْ
 الْحِسَابِ پس فرمود ایشان را بدستبند که خضعاً لی خلق کرده بشت را
 و خوشبو کرد ایند او را و بوی آن نادر و هزار سال راه میرسد
 و نمیشنود بوی انزاعاق والدین و قطع کننده رحیم

حدیث بی یکر در اشباح و زنجار

روایت کرده اش شیخ صدق از ابوبصیر که گفت مشرف شد خدمت
 ام حنیفه زوجۀ ام ولد حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بر
 تزیین حضرت صادق علیه السلام پس آن محذره گریست و من نیز
 بگریه گریه و گریه پس از آن فرمود ای ابو محمد اگر میدید که حضرت
 صادق علیه السلام در وقت موت همانا امر عجیبی مشاهده
 میکردی چشمهای خود را گشود و گفت جمع کنید نزد من هر کس
 که ما بین من و او قرابت و خویشی است پس ما نگذاشتیم احدی از
 خویشان او را مگر آنکه بنزد او آوردیم پس اینجناب نظری افکند
 بسوی ایشان و فرمود از شفاعتنا الا نال مستخفاً بالصاوة

ش

رد

سر

عنو

عنو

شر

کا

مح

صنا

زبا

رو

واق

یاد

مو

شن

ج

فهر

یعنی همانا شفاعت ما نخواهد درمید بکسی که استغفار نکند
بنماز یعنی نماز را خوار و سبک شمارد و اعتنا و اهتمام بآن ندارد

حدیث بیست و دوم

شیخ کلینی از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که گفت گفتم بحضرت
عام محمد باقر علیه السلام فدایت شوم چه میفرمائی در حق مسلمان
که برود بسوی مسلمانان جهت ملاقات او و اذن طلبد و او در منزل
باشد و اذن ندهد او را و بیرون نیابد که او را ملاقات نماید حضرت
فرمود ای ابو حمزه هر مسلمانانی برود بسوی مسلمانان جهت زیارت
او یا طلب حاجتی از او و او در منزل باشد و اذن ندهد او را که
داخل منزل شود و بیرون نیابد بسوی او و بپوشند در لغت خدا باشد
تا یکدیگر را ملاقات کنند ابو حمزه گفت از روایتی که گفتم فدایت شو
در لغت خدا میباشد یا همدیگر را ملاقات کنند فرمود آری

حدیث بیست و سوم در صلاح مسکین

سید رضی صواب الله علیه روایت کرده که حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام فرمود که کلام درمید تو است تا از امی که تکلم با

زان کس را که چهارزانو می نشیند در جای تنگ و کبی که
 داخل میشود در چیزی که مهم و پست و کبی که خرا و جلال
 میکند در چیزی که علم بان ندارد و کبی که بیماری بخود
 بندد و نعلتی و کبی که موی خود را از ولیده گذارد
 بدون مصیبتی و کبی که مخالفت کند با یاران خود در حق
 در خال که آنها متفق شده باشند بران و کبی که افتخار کند
 بیدران خود در خالی که خود را خالی است از کارهای خوب
 پس بمنزله خدنگ است یعنی پوست خدنگ و آن چوب درخت
 محکم برای تبر خوب است پوستهای آنرا میکنند دور می افکنند
 تا بچهره و اصلش میرسد پس همچنانکه پوست خدنگ را می کنند
 و دور می افکنند با آن مجاورت و نزدیکی بلب و اصل خود
 هم چنین کسی که خالی است از فضایل و کمالات بدران خوار
 و دور می افکنند و اعتنا با او نمیکنند و لقد احسن من حال
 الغافل یفتخر باطمینان العالیة لا بالوهم البالیة کن
 ابن مرثد و اکتب ادبا یغنیك محموده عن النسب

ش

رد

سر

ع

ع

ش

ک

م

ص

ز

رو

وا

یاد

مو

شد

ح

فهر

(۴۶)

اِنَّ الْفَتَىٰ مَنْ يَقُولُ هَا اَفَاذَا لَبَسَ الْفَتَىٰ مَنْ يَقُولُ كَا اَفَاذَا

حَاصِلُ اَنْكَرِ

جانی که بزرگ باید بود

چون شهر بخوشه بشکری باش

حَدِيثُ رَجُلٍ قَالِيسَ حَضَرِ امِيرِ مَوَهِبَاتِ

شیخ صدوق روایت کرده از جناب عبدالعظیم بن عبداللہ

که گفتیم بحضرت امام محمد تقی علیہ السلام که ای پسر رسول

خدا حدیث کن مرا بحدیثی که از پدران بزرگواران نقل شده

باشد فرمود حدیثی ای عن جدی عن ابائہ علیہم السلام

قال قال امیر المؤمنین علیہ السلام لا یزال الکناس بخیر

ماتقنا و توافوا فاذا استووا هلكوا یعنی حدیث کرد مرا پدر

از جد من از پدرانش علیہم السلام که امیر المؤمنین علیہ السلام

فرمود همیشه مردم بخیر و خوبی هستند مادامی که تفاوت

داشته باشند پس هرگاه مساوی شدند هلاک شوند گفتیم

تر بگو یا بن رسول الله یا ز حضرت از پدران خود از امیر المؤمنین

نقل کرد که فرمود لَوْ تَكَاثَفْتُمْ مَائِدَاتَكُمْ أَكْرَأْتُمْ شَكَارًا شَوْدَابَ
 هَرَبِكُ از شما هفتاد و یکری همدیگر را در فن نخواهید کرد گفته
 زیاد تر بگو یا بن رسول الله باز نقل کرد از حضرت امیر المؤمنین
 که فرمود اِنَّكُمْ لَنْ تَسْعَوْا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَتَعْوَهُمْ
 بِطِلَاقِ الْوَجْهِ وَحَسْرِ اللَّقَاءِ بِدَرْسِ بَيْدَةِ أَمْوَالِ شَمَائِلِ
 مردم را ندارد بگنجایش دهد ایستادگی از یکشاده روی و خوش
 برخورداری همانا شنیدم از حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله که فرمود اِنَّكُمْ لَنْ تَسْعَوْا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَتَعْوَهُمْ
 بِأَخْلَاقِكُمْ جَنَابِ عَبْدِ الْعَظِيمِ گفت گفته مجتهد جواد علیه السلام
 که زیاد تر بگو یا بن رسول الله فرمود امیر المؤمنین علیه السلام
 فرموده مَنْ عَصَى عَلَى الزَّمَانِ طَالَتْ مَعْبَتُهُ هَرَبِكُ خشم
 گیرد بر زمان طول خواهد کشید خشم و یعنی ناملا یثبات
 یکی دو ثانیست که خشم آدمی بر طرف شود بلکه از بسیار و متجاوز
 از حد و شمار است لا جرم خشم بر آن طولانی خواهد شد فقیر گوید
 که همین معنی است فرمایش آنحضرت نیز در طبع البلاغه اغض علی

ش

رد

سر

عنو

عنو

شر

کا

مح

صن

زبا

رو

واق

یاد

مو

شنا

ح

فهر

الَّذِي وَالَا لَمْ تَرْضَ ابْدًا بِعَيْنِي حَيْثُ بِيُوشِ بِرِخَارِ كُنَايَةِ زَانِكِهِ
 از مکاره و درنج و بلای دنیا و ناملائیات از دوستان بیوفای چشم
 بیوش و تحمل آن کن و اگر نه خوشنودن شوی هرگز و همیشه بحال خسته
 و تلخی زندگی کنی چنانکه طبیعت نیامشوب بمکاره رواپاشده
 که حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود بفرزند خود که
 اگر دشنام تو را مردی از طرف راست تو پس گردد بد بطرف چپ
 تو و مذر خواهی کرد بسوی تو قبول کن عذر او را قال الرازي

كَرِهِي الْأَمْرِيَاءَ عَيْنٍ وَلَا أُذُنٍ أَوَّلًا فَعِشْ أَبَدًا لِأَيَّامٍ مَصْدُورَةٍ
 وَالنَّاسُ أَسَدٌ خَافِي عَنْ قَرَائِبِهِمَا إِذَا عَقَرْتَ وَإِمَّا كُنْتَ مَعْقُورًا
 جناب عید العظیم گفت گفتم زیاده تر بگو فرمود که خست امیر المؤمنین
 علیه السلام فرموده بحالت الاشراق تودرت سوء الظن بالام
 بحالت هم نشینی با شر مردم مان بد سبب گمانی شود با خب
 و مردمان خوب گفتم زیاده تر بفرما فرمود که امیر المؤمنین علیه
 فرموده بئس الزاد انی المعاد العذوان علی العباد بدو
 است برای سفران ساری مسم کردن بر بندگان خدا فقیر گوید

که نیز از کلمات حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است
 لَبِغِيَ الْخِرْمِدَةُ الْمَلُوكِ وَشَايَسَتْ كَمَا مِنْ اِبْرَحْدِ شَعْرَا
 در دبل این کلام شریف از حکیم فردوسی نقل نمایم که

بستم چنبر کف دستا که	کن ای پوزیردستانستم
اگرچه تو را زبردستان است	فلاک در این زبردستان است
مکن ناتوانی دل خلق و پیش	وگر میکنی میکنی پنج خویش
مکن ناتوانیستم بر کبی	ستمگر بگیتی نماند بی

گفت گفته زیاد تر بفرمایا بن رسول الله فرمود که حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام فرمود قِنَّةُ كُلِّ امْرِئٍ مَا بَحَّيْنَهُ وَتَمَّتْ هَرْمَتُهُ وَفَرَسَتْهُ
 هر شخصی همان چیزیست که نه گوید اندازد از هنر و علم و عرفان و خرد
 مجرب و ترغیب است بر کمالات و فنانیت و صناعات و خوان
 خلیل بن احمد گفته که بهتر کلام که ترغیب کند آدمی را بسوی طلب علم و
 معرفت قول امیرالمؤمنین علیه السلام است که فرموده قد رهر مردی
 هما بخریبت که نه گوید اندازد گفت گفته زیاد تر بفرمایا بن رسول الله
 فرمود امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده الْمَرْءُ حَقُّهُ تَحْلِيَانَهُ

مرد پنهان است در زیر زبان خویش. قیمت فدایش ندانی تا نباید در
 و از اینها است که نیز فرموده تَكَلَّمُوا انْقَرَفُوا تَكَلَّمُوا كَسِبُوا شَاخِصًا
 و در این باشد چه داند کسی که گوهر فروش است پیله و در
 گفت گفتم زیاد تر بفرمایان رسول الله فرمود حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام فرموده مَا هَلَكَ أَمْرٌ عَرَفَ قَدْرَهُ هَلَكَ نَكْتُهُ
 که شناخت قدر خود را گفت گفتم زیاد تر بفرمایان رسول الله فرمود
 که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده التَّوْبَةُ قَبْلُ الْعَمَلِ يُؤْمِنُكَ
 مِنَ التَّوْبَةِ بَعْدَ الْعَمَلِ تَوْبَةٌ مِنْكُمْ وَاقْدَامُ دَرْكَارٍ يَمْنُ خَوَاصِدُكُمْ
 تَوْرًا از پشیمانی آن فخر گوید که حضرت صادق علیه السلام نیز مطالب
 در وصیت خود بعد از الله جناب فرموده در اینها که میفرماید باید
 هر کاری را پیش از آنکه داخل شدن در آن و زاده خارج شدن از آن را
 پیش از آنکه داخل در آن کار شوی و پشیمانی تو شیخ نظامی از این نظم در آورده
 در سرکاری که در آتی نخت رخ بر و نشدش کن در ش
 تا ناکفی جای قدم استوار نای منید در طلب هیچ کار
 گفت گفتم که زیاد تر بفرمایان رسول الله فرمود حضرت امیر المؤمنین

فرموده من وثق بالزمان صرع هر که اعتماد کند بر زمان بزمین
 افکند خواهد شد گفتم زیاد تر بفرمایا بن رسول الله فرمود خضر
 امیر المؤمنین علیه السلام فرموده خاطر یقین من استغنی بر این
 مد خطرافکنده خود را کسی که بی نیاز شده برای خودش یعنی در
 مهمات تکیه بر دای خود نموده و ترک کرده مشورت کردن
 با دانا یا ترا عرض کردم که زیاد تر بفرمایا بن رسول الله فرمود که
 امیر المؤمنین علیه السلام فرموده قلة العیال احدا الباری
 کمی اهل عیال یکی ازد و توانگر است در مال زیرا که هر که را اندک
 باشد عیال او عیش انسان تر باشد و معیشتش اوسع همچنانکه
 در کثرت مال حال بدین منوال است گفتم زیاد تر بفرمایا بن رسول
 الله فرمود که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده من دخله الفج
 هلك هر که داخل شد بر او عجب و خود پسند که هلاک شد گفتم زیاد
 تر بفرمایا بن رسول الله فرمود که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود
 من یقن بالخلف جاد بالعطية کسی که یقین کند که عوض آنچه که میدهد
 بجایش میباشد جوایز دهد که در عطا کردن زیرا که میداند بدل

این عطا با و میرسد فقیر گوید که به این مطلب شاره کرده بعض
 شعرا در مدح حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که گفته
جَادَ بِالْفُرْصِ وَالطَّوْفِ مِلَّاجَنِّبِهِ وَعَافَ لَطْعَامَ وَتَوَسَّوْ
فَاعَادَ الْفُرْصَ الْمُنْبِرَ عَلَيْهِ الْفُرْصُ وَالْمُقَرَّرُ الْكَرَامُ كَسْبُ
 نقل است که جناب امیرالمؤمنین علیه السلام سقا بنخلی فرمود در
 عوض یک مد جو پس انرا برایش دستا س کردند و نان پختند چون خوا
 بران افطار فرماید سائلی بر در خانه اش آمد آنحضرت نانش را بیک
 داد و شب گرسنه خوابید شاعر گفته که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 بخشش کرد قرص نان خود را در حاله که از گرسنگی به پاوهایی نازنینتر
 پر بود و کراهِت داشت از خوردن طعام بملاحظه سائل با آنکه
 گرسنه بود پس چون قرص نان سائل داد در عوض قرص خورشید
 برایش پادشاهان برگشت و قرض دهندا کریم کسب کنند و نفع بدست
 آورنده است جناب عبدالعظیم گفت کفتم زیاد تر بفرمایا این سؤل
 الله فرمود امیرالمؤمنین علیه السلام فرموده مَنْ رَضِيَ بِالْعَافِيَةِ
مِمَّنْ دُونَهُ رِزْقَ السَّلَامَةِ مِمَّنْ مَوَافَهُ كَيْفَ رَاحِي وَخَوْشَمُود
 شد

بمقامت سلامت از کسب که ناپا این ترازو است این وقت جناب
 عبد العظیم گفت گفته بحضرت جواد علی السلام بیست و نه مرتبه
حادثه و ششمر عفا بر حضرت عبد العظیم
 شش صدوق و غیر روایت کرده اند از جناب عبد العظیم که گفت
 وارد شدیم بر آقای خودم حضرت امام علی بن ابی طالب السلام چون
 آنحضرت مرا بید فرمود مریدان بنوای ابوالقاسم توری مثل من
 اند و حقیقت پس عرض کردم خدمت آنجناب که ای فرزندان رسول
 خدا من میخواهم که درین خود را بر شما عرضه دارم پس هرگاه مرید
 و پسندیده است بران ثابت بمانم تا خداوند عزوجل را شایسته
 کنم فرمود بپا و رای ابوالقاسم یعنی عرض کن دین خود را گفتیم
 مرید گویم که خداوند تبارک و تعالی واحداست و مثل برای
 نیست و از حد ابطال وحدت شبه خارج است جسم صوت و
 عرض جوهر نیست بلکه پدید آورنده اجسام و صورتها و خلق
 کننده عرضها و جوهرها است پروردگار و مالک هر چیز است
 و هر چیزی را جعل و احداث کرده و میگویم من که محمد صلی الله علیه و آله

بند و رسول و خاتم پیغمبرانست بعد از وی پیغمبر نخواهد بود
 تا روز قیامت و شریعت آنحضرت آخر همه شرایع است و پیغمبر نیست
 بعد از آن تا روز قیامت و میگویم که امام و خلیفه و ولی امر بعد
 از پیغمبر صلی الله علیه و اله امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام
 است بعد از آنحضرت حسن بعد از آن حسین بعد علی و حسن بعد
 محمد بن علی بعد جعفر بن محمد بعد موسی بن جعفر بعد علی بن موسی
 بعد محمد بن علی بعد از این بزرگواران تویی ای مولای من پس ما
 علی بنی علی سلام بچنان عبید اعظم فرمود بعد از من حسن
 پس مراست پس چگونه باشند مردم در زمان خلف بعد از او گفتم
 و چگونه است این ای مولای من فرمود برای آنکه دین نمیشود او
 حلال نباشد بر زبان آوردن نام او تا آنکه خروج کند و کند
 زمین را از عدل و داد هیچنانکه پُر شده باشد از جور و ظلم
 گفتم افراد کردم یعنی با ما است حضرت عسکری و خلف آنحضرت علیه السلام
 فائز شدم پس گفتم و میگویم که دوست این بزرگواران دوست خدا است
 و دشمن ایشان دشمن خدا است و اطاعت ایشان اطاعت خدا است

و معصیت ایشان معصیت خدا است میگویم که معراج حق است و
 سوال در قبر حق است و طاعت حق است و دوزخ حق است و صراط
 حق است و نیز از حق است و آنکه قیامت آمدنی است شک نیست
 و خداوند زند میکند و انگشته مینماید کسان را که در قبرها جا
 دارند و میگویم هر که فرائض واجب بعد از ولا یقین و پسند خدا
 و رسول و ائمه علیهم السلام نماز است و زکوة و روزه و حج و جهاد و امر
 بمعروف و نهی از منکر پس امام علی نقی علیه السلام فرمود ای ابوالقاسم
 این است بخدا سوگند در این خدا که پسند داشت آنرا برای بندگانش
 تا بپایان بر هر چه بخواهد خداوند ثابت دارد تو را ثواب در دنیا و

حدیث بی و کهنه در فضیلت ائمه اربعین

شیخ صدوق از ابو هاشم جعفری روایت کرده که گفت و حق میفرماید
 و فایده بر من شدت کرد خدمت امام علی نقی علیه السلام فرمودم
 چون در محضر نور نشستم فرمود ابو هاشم کدام یک از نعمت
 خدا را که بنوعطا کرده میتوانی اداء شکر آن کنی ابو هاشم گفت
 ندانم چه جواب بگویم پس خود آنحضرت ابتداء کرد و فرمود اینها را

روزی نو کرد پس حرام کرد بپایان بدن تو را برالتش و روزی کرد تو را
 غافیت تا اغانت کرد تو را بر طاعت و روزی کرد تو را قناعت پس حفظ
 کرد تو را از ریختن آبرویت ای ابو هاشم من ایستاد کردم تو را باین که
 بحجت آنکه گمان کردم که تو اراده کرده که شکایت کنی نزد من از آنکه
 با تو این همه نعام کرده و امر کردم که صد دینار در سرخ بتودهند
 بگزار آنرا فقیر گوید که از این حدیث شریف استفاده شود که این
 از اعظم نعمتهای الهیه است و چنین است زیرا که قبول شدن تمام
 اعمال منوط باینست و بعد از آن نعمت غافیت است و در خبر است که حدیث
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض شد که اگر من در یک روز شب
 قدر از آنچه خداوند بخوانم فرمود غافیت و بعد از غافیت نعمت
 قناعت است روایت شده در ذیل این شریفه من عمل صالحا من
 ذکرا و انثی فهو مؤمن قلن جنة جوة طيبة که ظاهر معنی
 آن اینست که هر که بکند عمل صالحی یعنی کردارشایسته از مرد یا
 زن و او مؤمن باشد چه عمل بدین ایمان استحقاق جزا ندارد پس البته
 او را زندگانی دهیم در دنیا زندگانی خوش سوال شد از معصوم که

این حیوة طیبه که زندگانی خوش باشد چیست فرمود قناعت است
و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود هیچ مانعی
نیست از قناعت بجز یکی نقل شده که بجا کسی گفتند که در بجا چیزی است
که از طلا بجز باشد گفتی قناعت و به این ملاحظه است کلام
بعض حکماء که گفته استینغنا و لا عزالشبه خبر من استینغنا ثانی
گویند که در بوجاهت کلیدی که یکی از اساطین حکماء یونان بود مرده
منقشف و زاهد بوده و چیزی را ندوخته نکرده بود و مایه برای
خود دست نموده بود وقتی اسکندر او را بحلب خود دعوت کرد انچه
پا رسول اسکندر فرمود که بگو با اسکندر ان چیزی که تو را منع کرده از
آمدن نزد من همانچه مرا باز داشته از آمدن نزد تو آنچه تو را باز داشته
سلطنت تو است و آنچه مرا منع کرده قناعت من است و لقد اجاد من قال

وَجَدْتُ الْقَنَاعَةَ أَصْلَ الْغِنَى	وَصِرْتُ بِأَذْيَالِهَا مُتَّكِئًا
فَإِذَا بَرَأْنِي عَلَى بَابِهِ	وَلَا ذَا سِرَاجِي بِهِ مُتَّكِئًا
وَعِثْتُ غَنِيًّا بِإِلَادِهِمْ	أَمْرٌ عَلَى النَّاسِ شَيْبَةُ الْمَلِكِ
لَا وَلَوْ لَا نَا عَلَى نَهْجِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ	

لَيْسَتْ بِالْعِفَّةِ تَوْبُ الْغِنَى	وَصِرْتُ امْسِي شَاخِ الْوَامِسِ
لَسْتُ إِلَى التَّنَائِيرِ مُتَنَائِفًا	لَكِنِّي إِلَى النَّاسِ بِالْتَنَائِسِ
إِذَا رَأَيْتُ الْبَيْتَ مِنْ ذِي الْغِنَى	هَبْتُ عَلَى النَّاسِ بِالْيَأْسِ
مَا أَرْتَفَعَتْ عَلَى مَقْدِمِهِ	وَلَا تَضَعَتْ لِإِفْدَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود از
علامات شرک شیطان که شک نیست در آن آنست که شخص فحاش باشد
یا ندانست باشد آنچه خواهد بگوید و آنچه باو گفت شود فحش
گوید که روایات در مذمت فحاش بسیار است بلکه در بعض روایات
است که خداوند حرام فرموده هست را بر فحاش بیشترم که چنانکه یاک
ندانست باشد از هر چه خواهد بگوید و هر چه باو بگوید پس اگر
تفحیش او کنی خواهی یافت مگر فرزندی را یا شرک شیطان و
حدیث است که خداوند دشمن دارد فحش دهنده بیشترم را و آنکه
فحش هر گاه مثل شود مثال بگوید خواهد داشت و فحش بر برادر مسلم
سبب شود که حشمالی از او بیرون برود برکت در رویش را و اگر گذارد

کند و از آن خودش و فاسد کند بر او معیشتش را و در این است
 که از برای حضرت صادق علیه السلام دوستی بود که از آن حضرت مفارقت
 نمیکرد و جدا نمیکشت تا آنکه دو نفر از آن حضرت بسلام خود گفت با آن حضرت
 که ای بود حضرت چون اینک را شنید بلند کرد دست خود را و زد بر
 خویش و فرمود سبحان الله قد فیکینی فماد را و از من هیچ میسر
 نوزا که صاحب دوع میباشد الخال محی بنهم که در عتدانی عرض کرد و قد
 شوم فاد در شریک مشرک است و فرمود ایان دانست که هر امتی که
 دارند و در شوازم راوی گوید که دیگرند بدم او را که با آن حضرت
 باشد تا آنکه موت ما برایشان جدائی افکند

حکایتی در فضیلت نماز و صلوات بر پیغمبر

شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرد که فرمود هر که
 ذکر پیغمبر صلی الله علیه و آله شود بسیار بفرساید صلوات بر آن
 حضرت پس بدو شبیکه هر که صلوات فرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله
 اله یک مرتبه صلوات بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات دهد
 هزار صفت از ملک و بانی نماید از مخلوقات الهی چنانکه مکر آنکه صلوات

فرستند بر این بنام و بخت صلوات خدا و ملائکه اش بر کسی که رعیت
نکند و این پس و جاهلی است مفسر که بنیاد است از خدا و رسول
و اهل بیتش فخر گوید که شیخ صدوق در معانی الاخبار روایت کرد
از حضرت صادق علیه السلام در معنی از الله و ملائکته و ملائک
علی النبی الاینه که انحضرت فرمود صلات از خداوند عز و جل و رحمت
است و از ملائکه ترکیب است از عزم و طاعت در همان روایت است
که راوی گفت ما چگونه صلوات بفرستیم بر محمد و آل محمد علیهم السلام
فرمود میگوشد صلات الله و صلوات ملائکته و انبیائهم و رسلهم
و جمیع خلقه علی محمد و آل محمد و السلام علیهم و رحمة الله
و بركاته راوی گفت گفتیم چه ثواب است برای کسی که این صلوات را بر
پیغمبر و آل او بفرستد از کافران و مشرکان مثل روزی که از مادر من
بفرستد فرمود ثوابی که از کافران و مشرکان مثل روزی که از مادر من

حَدِيثُ جَمَلِ زَكْرِيَّا بْنِ مُشَايخٍ كَذِي مَرْثِدٍ حَدَّثَنَا

روایت میکنم از شیخ جلیل فیضی ثقة الاسلام حاج میرزا محمد حسین
نوری نور الله مرقن از شیخ اجل علامه حاج شیخ مرعشی انصاری
قدس الله روحه از محقق جلیل حاج ملا احمد نراقی رحمه الله از علا

طباطبائی بحار العلوم ره از اسناد اکبر محقق طبیهانی ره از والد
 ماجدش مولانا محمد اکمل ره از مروج مذهب علامه مجلسی عطر
 الله فرقت در بخارا از سید اجل فاسد حسین مفتی که گفت حدیث
 کرد مرا شیخ علامه قطب المحققین شیخ بهاء المله والدین در جمعه
 هفتم جمادی الاخره ۱۳۰۳ هجری در غریبه بغداد در مقابل در
 ضریح مقدس امامین معصومین حضرت موسی بن جعفر و ابو جعفر جواد
 علیهما السلام گفت حدیث کرد مرا والدیم و اسنادم شیخ حسین بن
 عبدالصمد خاری قدس رتبه دوم ماه رجب سال ۹۲۱ هجری
 در خانه خود مان در مشهد مقدس ضوی علی مشرفها الصلوات گفت
 حدیث کرد مرا (در سرائین خبر طرق بسید نقل کرده ما بهین طریق گفتا کردیم بحقه قصه) شیخ
 امامان سید حسن بن جعفر و شیخ زین الدین شهید ثانی از افضل
 فضلاء عصر خود شیخ عبدالغالی مبدی از شیخ امام محقق مدقون
 شمس المله محمد بن محمد بن مؤذن بسکر عموی شیخ شهید از عالم جلیل
 ضیاء المله والحق والدین شیخ علی بنجل شمس الدین خاتم المجتهدین
 شیخ محمد بن مکی شهید از والدین ماجدش از جماعتی از اکابر علماء ما

فخیر المحققین و سید عمید الدین و ابن معین و سید احمد بن زهره
 و سید مهنا مدنی و قطب الدین رازی و غیر ایشان رسول
 الله علیه و آله جمیعین از آیه الله فی العالمین جمال المله و الحق و
 الدین علامه جلی از سلطان الحکماء المحققین خواجہ نصیر
 الدین محمد بن محمد بن حسن الطوسی از والد ماجدش
 از سید فضل الله راوندی از سید مجتبی بن الداعی از شیخ
 طایفه امامیه ابو جعفر طوسی از شیخ شعبه و رئیس این
 ابو عبد الله محمد از رئیس محمد بن شیخ محمد بن بابویه
 حقیقی از شیخ خود محمد بن الحسن بن الولید از محمد بن الحسن
 الصفار و سعد بن عبد الله اشعری از احمد بن محمد بن علی
 از حسن بن علی بن نقی این از برادرش حسین از پدرش علی بن نقی این
 که گفت و قتی هرون رشید طلب کرد مردی را که باطل کند
 بیدار امر ابو الحسن موسی بن جعفر علیه السلام را و بحال
 دهد انحضرت را در مجلس پس اجابت کرد او را بجهت این کار مردی
 از رجال این حدیث تمامی ثقات و شیوخ طایفاند متفقند

افشونگر پس چون خوان طعام حاضر شد آن مرد حیلۀ کرد و در نا
 پس حیان شد که هر چه قصد کرد آنحضرت که نان بردارد نان از بر
 آنحضرت پدید هر دو از اینکار چندان خرم و خندار نشد که خود
 داری نتوانست بکند و بگریخت و آمد پس حضرت مکی نکر
 که سر بلند کرد بصوت شیری که در بعضی از صحنهای منزل بود
 فرمود ابشر بگریستن خدا را پس بر جست آنصوت تیشل بزرگتر
 شیران و پاره کردن افشونگر را هر دو وند بمائش از دین
 این امر عظیم غش کرده بودند و افتادند و عقابها پشاپرد
 از هول آنچه مشاهده کردند و چون بپوش آمدند بعد از زمانه
 هر دو آنحضرت امام موسی علیه السلام عرض کرد که در خواست
 میکنم از تو بحق من بگو که بخوای از صوتی که برگردانند این را
 فرمود اگر عضای حضرت موسی برگردانند آنچه را که ببلعند
 از دینها و اعضاها و اعضاها را اینصوت نیز بر میگردد و اند
 این را که ببلعند **انکالا** آقا سید حسین گفته که شیخ بهائی
 ادام الله ایامه انشاد کرد برای من که بیعتی که در مدح حضرت

امام موسی و امام محمد جواد علیهما السلام گفته بود
 و آن سه بیت این است که بجهت تبرک و تهنیت نقل می‌کنم
 فَإِنَّهَا أَحْسَنُ مَا قِيلَ فِي مَدْحِهِمَا إِلَّا يَا فَاصِدَ الزَّوْجَاءِ
 عَرِجٌ ^۱ عَلَى الْفَيْزِ مِنْ ذَلِكَ الْمَغَانِي وَتَغْلِبُكَ اخْلَعُونَ
 ابْتِجَادُ خُضُوعًا إِذَا لَحِثَ لَدَيْكَ الْقَبَائِلُ فَتَحْتَمِلُهَا لَمَّا لَكَ
 نَارُ مُوسَى وَتَوَرُّ مُحَمَّدٍ مُنْقَابِلَانِ

^۱ عَرِجٌ خوانند و قیل کردن و توقف نمودن مندره
^۲ مغنی یعنی جای و منزل و مغانی جمع آن است مندره

در غایب برای رفع پریشانی و بیماری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى ذكر
چند دعای معتبره و دو نمازی برای گشایش کارها و ادای
دیون و توسعهٔ معاش که این حضرت عباس قسبی انتخاب نموده
و عدل آنها را زده است اقول برای رفع پریشانی و بیماری
که قبلی حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که
با محض شکایت کرد بیماری تنگدستی را فرمود بعد از هر نماز
فرضه بگوید تو کلت علی النبی الذی لا یموت و اتخذ الله الذی
لم یأخذ صاحبه ولا ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم
یکن له ولی من الدنل و کثره تکیه بر او روایت دیگر فرمود
که هیچ شدی در دوزخ و ندامت مگر آنکه جبرئیل برای من متمثل شد
گفت که این دعا بخوان و در احادیث معتبره وارد شده است که
برای ماس و سینهٔ قرض پریشانی و بیماری مکر را بندگان را بآ
خوانند و در بعضی آیات در اولش لا حول و لا قوه الا بالله

در قرع شمع مانده السلام بود از نا لود بانه جناب حاج رکن
سلطان آبادی ضواری علیه السلام کرده که جناب بخوند ملا محمد
صادق عراقی در غایت سختی و پشیمانی بدین نامه بود و طبعی که بر
او گشایش نمیداد تا آنکه شبی در خواب دیدم تمام عمر عجل الله فرجه
و بعد سختی حال خود را با آنکه شریفی که و از آن بود که او را در عالم
گشایش کار خود و وسعت رزق خواست آنحضرت او را حواله فرمود پس بد
سند و حبر و تهر جناب آقا سید محمد سلطان آبادی جناب سید
دکتر العبدی و او را که باندان زمانه نیا از هر طرف با و در آمد
و از سختی و بد حالی و پر از آزار و مشق و چیرا تا آنکه در
بیماری بر سر نیک دارد و هشداره به یا فتاح بگوید دوام مؤمن
کنند بخوانند لا حول ولا قوة الا بالله توکل علی الحی الذی لا یموت
والحمد لله الذی لم یخذلنا و لعل ینزل به سربا من الملائکة و لم
یکن له ولی من الدنیا و کبره تکبیرا سوّم در عقب نمازهای صبح بخوانند
بسم الله و صلی الله علی محمد و آله و اوصیایه علی الله و آیه بیچهر
یا لعیاد فوقیه الله سببنا ما مکرر الا اله الا انت سبحانک

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ
 نَجِّي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ
 فَخِلْ لَمْ يَسْأَلْهُمْ سُوءَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ
 اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَارْجِعْ لَنَا مَرْحَبَةَ الرَّبِّ مِنَ
 الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ
 حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ
 حَسْبِي حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُدْكُ حَسْبِي حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَوْمَ دُعَائِي بَرَاءَتِي يَا شَدَّ ابْوَابِ
 فَرْجِ شَيْخِ بْنِ فَهْدٍ وَدِيكَرَانَ رَوَّابَتِ كَرْدَهَ أَنْدَكِهِ مَرْدِي خَدَمَتِ خَشْتِ
 اِمَامِ مُوسَى كَاسِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَكَائِي كَرْدَكِهِ كَارِوَرِ مَرْبُوبَتِ شَدَّ اسْتِ
 بِرْ كَارِي كِه مَنُوجِه مِشُوم سَوْدَنِي نَابِمِ وَبِجَرِ خَلَجَتِ كِه رُومِنَهَم بِرْ اَوْرَدِ
 نَمِشُود حَضَرْتِ فَرَمُودَكِه بَعْدَ اَزْ نَمَازِ صَبْحِ هِ مَرْتَبِ بِكُوسِ حَازِ الْعَظِيمِ وَكَمَلِ
 اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَاسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ رَاوِي كَفْتُ كَمَا نَدَلْ زَمَانِي كِه بِرْ اَبْنِ
 مَدَاوِمَتِ كَرْدَمِ جَمْعِي زِيَادَتِ اَمَلِ وَطَرِ اخْبَرْتِ اَدْنَكِهِ مَرْدِي اَزْ قَوْمِ نُوْمَرْدِ
 بَغِيَرِ زُتُوَارَتِي نَدَرْدِ بِرْ مَالِ بَسِيَارِ بَدَمَتِ مِنْ اَمَلِ وَفَاحَالِ بِي نَبَاذَمِ

و در کاف و مکاف و مکاره و مکاره کرده که مردی با حضرت عرض کرد که در غایت
 مرا تعلیم کن که جامع باشد برای دنیا و آخرت اسان باشد حضرت
 ایند غار اقبالیم و کرد که بعد از نماز صبح بخواند تا افنا بطلوع
 کند و مداومت کرد بر آن و خالش بنکوشد چهل شب کلبنی از
 حضرت صدق و علیت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح و مغرب
 هفت مرتبه بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حق تعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلا
 که اسان تر آنها باد و پستی و دیوانگی باشد اگر شقی باشد محو شود
 از اشقیاء و نوشند شود و در مرده سعادا پند غلامی محزون
 از حضرت صدق و علیه السلام مرید است که ترک مکن این دعا را سه مرتبه
 در وقت صبح سه مرتبه و در وقت شام اللهم اجعلنی فی رِجْلِ الْحَبِيبِ
 الْبَقِیِّ یَعْمَلُ فِیْهَا مِنْ تَوْبَةٍ شِیْءٍ عَاجِلٍ طَلَبُكَ وَرَدُ
 سَجْدَةٍ نَمَازِ فَرِیضَتِکَ یَا خَیْرَ الْمَسْئُولِیْنَ وَ یَا خَیْرَ الْمُعْطِیْنَ اَرْزُقْنِیْ
 وَ اَرْزُقْ عِیَالِیْ مِنْ فَضْلِکَ فَإِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیْمِ هَکَیْمٌ
 جَمَلُ کُتَابِشْ کَارِ وَ بِرُطُوفِشْ سَجْدَتِیْ اَمَامُ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ

مرویست که مواظب کنید بخواندن این کلمات تا بمن بگفتی من هر
 شیئی را که بگفتی من به شیئی اکتفی ما اکتفی همیشه خیر باد
 شد از خاف ظاهر بخوانی عقبه هر نماز این دعا را سبحان من لا
 یسجد علی اهل مملکت سبحان من لا یأخذ اهل الارض بالاولی
 العذاب سبحان الرحیم الرؤوف اللهم اجعل لی فی قلبی نوراً
 و بصیرة و قوماً و علماً انک علی کل شیئی قدير فی عالمی
 کائناتک الیمنی و ثابت ماندن آن که تا وقتی که بمهرزانی نشود
 بخواند بعد از هر نماز واجب صلیت بالله رباً و محمد صلی الله
 علیه و آله نبیاً و بالاسلام دیناً و بالقران کتاباً و بالکعبه
 قبله و بعلی و علی و اماماً و بالحسن و الحسن و علی بن الحسین
 و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی
 و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الحجة بن الحسن
 صلوات الله علیهم ائمه الله صلیت بهم ائمه
 فارضی هم انک علی کل شیئی قدير و هر از خضر امام
 جعفر صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمد و آل محمد

نما بین ظهر و عصر بمقادیر هفتاد رکعت است که یکصد و یک بار بعد از عصر
 رُوِجُوعُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ اِلَّا وَصِيَاءَ الْمُرْسَلِيْنَ
 بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ اَسْلِمُ
 عَلَيْهِمْ وَ عَلٰی اَرْوَاحِهِمْ اَجْمَعِينَ وَ هِيَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ
 بود برای او ثواب عظیم و انس و انروز و ناز و بهر مرغی حاجت
 بستاند که معبره از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که
 در بیست و سه مرتبه بعد از نماز که در هر مرتبه پیش از طلوع افتاب صد مرتبه
 پیش از غروب یا پس از غروب بخواند اَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
 لَهُ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ وَ هُوَ حَقٌّ لَا يَمُوتُ
 بَعْدَهُ اَلْحَبْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و در بعضی روایات است
 که اگر ترک شد قضاء کنید که لازم است در اذان و اقامه
 رفع فطر و توانگری نقل شده که در هر صد مرتبه بگویند اَلَا اِلَهَ
 اِلَّا اللهُ اَللهُ اَكْبَرُ اَلْحَقُّ اَلْمُبِيْنُ و سی مرتبه هم روايت شده و از
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که استغفار کند بعد
 از نماز عصر سی مرتبه و هفتاد و نه مرتبه گناه و از حضرت امام

محمد بن علی علیه السلام فرمود است که هر کس بخواند سوره انا انزلنا
 وابعدا زعمه مرتبه بگذارد بلا تا او در روز قیامت مثل عملهای
 خلاق در این دنیا و ثابت شده ذکرنا انا انزلنا و الاکرام و
 بسیار بگوید **بسم الله الرحمن الرحیم** از خضر
 صادق علیه السلام فرمود است که چون شواش شود بر تو کاری
 رکعت نماز بگذارد زوال و بخوان در رکعت اول حمد قل هو الله
 و انا فتحنا لک فتحاً مبیناً و بسم الله الرحمن الرحیم و در رکعت
 دوم حمد و قل هو الله و الحمد للّٰه و این نماز بتجربه سپید است
 بجهت آنکه هر کس این را بخواند در رکعت نماز گذارد بخواند
 در هر رکعت فاتحه و یا زده مرتبه **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** و بعد از
 سلام ده مرتبه **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** بگوید و ده مرتبه بگوید
اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ خَلَقَ مَوْلَانِ گوید که بجهت تقضی
 و بپایان استغفار کردن و سوره قدر خواندن و مواظبت بخواندن
اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِحِلَالِكَ عَمَّنْ حَرَّمَ مَوْلَاكَ خلی نافع
 است **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب هدایه نامری و قایل الیما

باینکه بجهت اختصار در وفیات و ولادات و غیره رابطه اش
یک نشد پس هر کجا گفته شد وفات فلان یعنی وفات کرد فلان
و ولادت فلان یعنی ولادت فلان واقع شده و همچنین غرض
فلان و هر کجا ذکر شده در سنه فلان یعنی در این روز سنه فلان
نمکذا چنانچه بر ناظر در این معامم میشود و حرف نشی علامت
شمارت حرف و علامت و ذو عدد هندی در این انصاع
ایام ان ماه است و عدد دهند که بر دو ثاء و فاء و ثاء
ولادت و بخوان نهاده شده عدد سنین هجری است چنانچه معلوم
شروع در استنساخ نمود در این شهر بغداد
الحمد لله رب العالمین و قفنا الامم
هذا التمام فی هذا المجلد

الحمد لله رب العالمين والصلوة على محمد وآله الطاهرين
وعبد منونماند که چون این مجرم کثیر الاثام عیب‌بین
محمد رضا القبطی عنی الله عن جرائمها بغایت الهی کتاب
و قایم الا یام زانیا لیس کردم و بنظر دوسندان رسانید
یکی از اخلاء اظهار داشت که اگر این کتاب را فهرستی
بود که مردم را دلالت بر مطالب آن می نمود فائده اس
است و نقض اعتم بود لهذا حاضر ملخص و لباب
آن کتاب را جمع نمودم و چنان نمودم که بالاستقلال
رساله نافع باشد و هم بمنزله فهرستی برای

آن کتاب شریف باشد و نامیدم انرا به **هدایة الانوار**
 الی وقایع الایام واسئل الله التوفیق للانعام بحمد و غفرته
 علیهم السلام **مقدمه** بدانکه در هر ماهی در وقت
 دیدن هلال آن سرا و راست خواندن دعاهاى هلال و
 آن بسیار است از هر بهتر دعاى ۴۳ صحیفه کامله است
 و افضل از هر آنکه سه مرتبه الله اکبر و سه مرتبه لا
 اله الا الله بگوید پس بگوید الحمد لله الذی اذهب شهر
 کذا و جاء شهر کذا و اگر خواهد در آن ماه از درد چشم این
 باشد در آن وقت هفت مرتبه بخواند و در اول هر ماه تواند که

پنیر خوردن مثل تشبیه افاده در اول ماه نیکوست

در شب اول هر ماه دو رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعت سوره
 حمد و انعام و از خدا بخواهد که او را از هر ترسی و دردی این
 گرداند و در روز اول هر ماه دو رکعت نماز کند و در رکعت اول
 بعد از حمد سی مرتبه توحید و در دوم بعد از حمد سی مرتبه انا
 انزلناه بخواند و بعد از نماز صد و یک بار یا بجز ممکنش باشد

ناسلامتی انما را برای خود بخرد و اگر وقتش تنگ است باید طریقی
بفرماید و حال مرض است بر و این بگرا این نماز عمل کند که در آن
توجه کند و آنرا از لثاه بکریه ذکر شده و مستحب است و از ایام ^{بسیار}
هر ماه و در پنجشنبه اول و آخر هر ماه و چهارشنبه وسط ماه که
روزه این سه روز از سن مؤکده است و حضرت رسول صلی
علیه و آله بر آن مواظبت داشت تا وفات فرمود مواظبت بر آن
و سوره تسبیح امیر دوازده ماه و روز دوازده

ماه رمضان المبارک

بدانکه این ماه بهترین ماهها است نزد خدا بیغالی و اعمال
در شب روزان وارد است و هزار رکعت نماز و مجموع اینها
و دعا های بسیار در شب و روز و سخنان رسیده است و مستحب است
سجود خوردن زان و خواندن آنرا از لثاه در وقت افطار و سحر
شایسته است که در این ماه مبارک اخلاق خود را خوب کند تصدق
ببپا کند و افطار دهد روزه داران را و قرآن بسیار بخواند
همانا بک پادشاهان ثواب یک ختم در ماه دیگر دارد **اول**

استیلال کند دعای صحیفه بخواند و غسل نماید و اگر بتواند
آب جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بزند و زیارت قبر حسین
علیه السلام نماید و شروع کند بخواندن دعاها و نمازها
و آمده که از جمله بیست و یک رکعت از هزار رکعت و مشحوب است
بجامع با حلال خود نماید **روز اول** غسل کند در آب جاری
و سی کف آب بر سر بزند و کف از گلاب بر روی سر بزند و در
رکعت نماز که رکعت اولش حمد و انا فتحنا باشد بخواند و دعای
و آمده برای دخول ماه رمضان را یاد نماید روز اول بخواند
و در این روز بقول وفات حضرت خدیجه بوده و در شنبه و ف
شیخ الریاس در همدان **روز ششم** نزول انجیل بر عیسی علیه السلام
و وفات حضرت فاطمه علیها سلام بر وایت غاصبی و در شنبه ۱۳
وفات شیخ اجل اعظم و استاد من تا آخر و تقدم شیخنا المصنف
الذی عبر عنه التوفیق الشریف بالأخ السید والولی الرشید
والناصر للحق والداعی بالبکلمه الصادق و ملهم الحق و ولیه
وفیه غنی عن الغرض لمده فان مدح الامام اتمام کل مدح

و من قصدی القول بیده فقد تعرض للقراح قبر شریفش در
 تبعه شریفه کاظمیه در طرف پائین نای حضرت جواد علیهما
 السلام در جنب قبر شیخ خود این قولویه قسمی است گویند که در قشع نجف
 و بغیر از عاقه هشتاد هزار شیعه جمع شده بود روز چهارم
 وفات (۱۳) زیاد بن ابیه و او همانست که معاویه و زبیهادت
 ابو مریم سلولی خمار اسلحاق نمود و او را و اوالی عراقه میکرد
 و زیاده بحکم خباثت فطرت و زنا زادگی از بزرگ دشمنان علی
 کت و سب انجناب زاد عراق تشدید کرد و شیعیان آنحضرت را
 در کوفه و بصره بسیار قتل رسانید و برخی را دست پا برد
 بعضی را میل در چشمشان کشید این را اعدا بد گفته که زیاده خوا
 عرض کند بر اهل کوفه بیاست از علی علیه السلام را و لعن او را
 العباد بالله هر که قبول نکند او را بکشد و خانه اش را خراب
 نماید که خداوند او را مهلت نداد بطاعون مبتلا و به جهنم
 واصل شد و این اثر گفته که زیاده برای معاویه نوشت که من
 ضبط کردم امور عراق را بدست چپ خود و دست راستی را به

تا در جاز را با واکذا و معاویه عهد جاز را برای او نوشتند
 جاز چون این بشنیدند جمع شده بروی نفرین نمودند و انشون
 بر انگشت راستش زد و هلاکش کرد و با بحله قبر پیدش در
 کوفه در ثوبه است درهما بخاک قبر مغیره بن شعبه ابو موسی شعر
 و اخف و کبیل واقع است **روز ششم** اندا بیعت مردم با
 حضرت رضا علیه السلام بولایت عهد مامون و مستح است
 صدقه و احسان بر مناکین و دو رکعت نماز شکر الله در هر رکعت
 حمد و بیست و پنج مرتبه توحید و در این روز وفات ^{۲۵۳} سقسطی
 و ^{۴۳} سلا اردبیلی **روز هفتم** وفات جناب خدیجه و من مختصر از
 حال زوجات رسول خدا صلی الله علیه و اله زاد و فایع الایام
 نگاشتم و در این روز رسولان اهل کوفه نامه های کوفیان را برآ
 امام حسین علیه السلام همگذاوردند **روز دوازدهم**
 انجیل نازل شد و حضرت رسول صلی الله علیه و اله عقد اخوت

۱. توبه بالفتح و کسریاء مشدود و بق بلفظ التصغیر در زمان مامون
 در خارج نجف اشرف نزدیک مسجد حنانه که زندان نعمان بن المنذر را بنجانب
 و در اینجا قبور جمعی از صحابه میباشند

بیست و هفتمین صاحب خود و امیر المؤمنین علیه السلام را برادر خود کرد
 و در سن ۵۹۲ وفات ابو الفرج بن الجوزی و اوراس از کباء است و
 از کلام او است افضلهم بعد من کانت یثقی فی بطنه و قضیه او
 در تقوّه او بکلمه سلوئی قبل ان تفقد و بی معروفست **سید**
 اول لیالی بضر است غسل و نمازهای در آن وارد است از جمله نماز
 که در شب سیزدهم رجب و اصدامد **روز سیزدهم** وفات ۹۵
 حجاج ثقفی و او همان خبیث است که گفته اند اگر هر امتی خبیث بود
 به روز آورد و ما بمقابل ایشان حجاج را در آوریم بر تمامی غلبه
 کنیم و آن ملعون از خواص و شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام را
 بسیار بکشت که از جمله کبیل و قنبر و عبد الرحمن بن ابی لیکه
 و یحیی بن ام الطویل بوده و آخر کینه را که کشت سید مرچهر است و
 عدد مقتولین را و غیر اینچه که در خروج بکشته صد و بیست هزار گفته
 اند **روز چهارم** ^{۹۶} مقتولین بنی عبیده ثقفی و ایات
 در باب و مختلف است اگر براس است در حق او که دلها را شفا داد به
 کثرت فائز آن امام حسین علیه السلام و شرح بر قضیه اخذ شود

از کتاب شرح لغت ارباب این نماند **پانزدهم** از زیاده که
 است غسل و زیارت امام حسین علیه السلام و نمازهای بسیار
 وارد است **در زیارت** **پانزدهم** و زیارت امام حسن علیه السلام
 و در شهر حرکت مسلم بن عقیل از مکه بکوفه و در ^{۳۸۳} وفات ابوبکر
 خوارزمی و نیشابوری و از جمله ادباء و فضلاء و مؤرخین عظمی
 است صاحب سائلی است که در مصر و اسلامبول طبع شده که از جمله
 آن رقع است که با اهل بیت ابودنوشه و فهرست مطالب است
 عده حید و اموی و عباسی قرار داده و آن رقع را بعینه محقق
 ادب خاتم و قیمة الفضل جناب حاجی میرزا ابوالفضل در اواخر
 شفاء الصدور ایراد فرموده **ششم** **در وفات حمزه**
 غایب در کامل بهائیه کفایتی در وفات و نقل کرده از واقعه
 او در چاه اهک بتدبیر معاویه و یحییٰ انکار او بر معاویه و اخذ
 بیعت او برای یزید و غسل استحب است **در وفات**
^{۱۲۲} **ششم** واقعه بدراغ افشار و ابوجهل ملعون با بسیاری از
 مشرکین قولش بقتل رسند و در این روز وفات و بقول ^{۷۳} وفات

خطب شیرازی نیز شب **الاحمر** اول شعبه‌های قدوات
 کند و در رکعت نماز بخواند و بعد از سلام هفتاد مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاتُوبُ اِلَيْهِ و قرآن سرگرفتن و احیاء داشتن
 و صد رکعت نماز و دعای جوشن و دعا های دیگر را فراموش
 ننماید و در خصوص امتداد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّیْ وَاتُوبُ
اِلَيْهِ و صد مرتبه اللّٰهُمَّ الْعَرِّقْهُ امیر المؤمنین و
 دعای یا ذا الذی کان و دعای اللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِیْهَا تَقْبَلْنِی
 وارد است و در صبح این شب ابن ملجم مایعون امیر المؤمنین را
 ضربت زد و محاسن شریفش را بخون سرش خنجا کرد و در
 بیست و هفتمین فتح مکه واقع شد و حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله براهل مکه منت نهاد و ایشانرا عفو کرد و فرمود
اَذْهَبُوا اَنْتُمْ الطُّلُقَاءُ وَبِلَالٌ را امر کرد که برو بام کعبه و آن کفش
 و امیر المؤمنین علیه السلام پا بردوشان حضرت نهاد و برو بام
 کعبه صعود داد برای شکستن بنان ابن ابی الحدید و قضید
 فتح مکه اشاره بهمین مطلب نمود و در اینجا که گفته است

فِي آيَاتِهِ لَوْ شِئْتَ لَتَلَيْسَ الْبَابُ بِهَا لَمْ تَكُنْ مَا رَمَدَ مِنْهُ دَابَّةٌ
وَيَا قَدْ هَمَمْتُ إِيَّيْكَ قَدْ خَطَمْتُهَا وَإِيَّكَ مَقَامٌ مُتَعَابٍ أَنْزَلْتَهُ
وَدَارَ بَهْرَةِ ذَوَاتِكَ ابْنُ الشَّجَرِ وَيَا قُوتَ حُمُوشٍ ثَلَاثِينَ
بِكُلِّ دَوْمٍ شَيْدٍ وَأَفْضَلُ أَزْشَبِاقِ تَوَاقُتِ غُلٍّ وَاجْبَاءِ وَزِيَارَةٍ
وَنَمَازِ هَفْطَةٍ لَمْ يَكُنْ لَكَ وَتَرَانِ سَكْرَةٍ تَنْ وَصَدَّ رَكْعَتِ نَمَازٍ
وَعَايَ جَرِشٍ وَغَيْرِهَا فَرَامُوشِ نَشُودِ وَازْأَنْزَبِ يَادِ مَبِشُودِ
دَرَانِ بِلَبِّ رَكْعَتِ نَمَازِ هَرِ شَبِّهِ رَكْعَتِ شَرْعِ مَبِشُودِ نَزْدِ عَا
شَبِّهَائِ دَهْ آخِرِ وَدَرْ هَرِ شَبِّهِ دَهْ غَسْلِ وَآرِدَانِ اَعْتِكَ
دَرِ اَنْضَبِلِكِ بَسَارِ دَارِ وَدَرْ بِنِ شَبِّهِ قَاعِ شَدِّ مَعْرَاجِ سُولِ
خَدَّاصِلِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْآلِ وَرَفَعِ عِلَاقِي بِاسْمَانِ وَوَفَاتِ يَوْشِ
وَشَهَادَتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَا بَدِجِ جَنْدِ كُودِ نَفَرِ بَرِ طَلَانِ
أَلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَ بَرِ قَاتِلِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَزَّ وَجَلَّ وَكَرَّمَ وَفَاتِ ابْنِ مَاجِدِ قُرُوبِي وَمَرْجُومِ
شَيْخِ الْعِرَاقِينَ جَنَابِ قَاشِيخِ عَبْدِ الْحُسَيْنِ طَهْرَانِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
سُورَةُ شَبِّهِ دَارِ نَايِدِ قَدَرِ اَنْزَابِ دَانِدِ وَبِعِلَاوَةِ اَعْمَالِ ثَلَاثِينَ

که گذشت بخوانند سوره عنکبوت روم و حم دخان و اگر
 بتوانند بخوانند هزار مرتبه انا انزلناه و دعاها و اعلموا
 بسیار در این شب وارد است باید دعا کرد برای جو امام
 زمان عجل الله فوجه و بسیار تکرار کند در این شب و هر
 حالی که باشد و در سایر اوقات نیز باید عار الله کن
 وَلِيَّكَ حُجَّةً بِنَ الْحَرِّ صَلُّوا نَكَ عَلَيْهِ وَعَلَى اَبَائِهِ فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلِيَّيَا وَ
 خَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا حَتَّى تُسَكِّنَهُ اَرْضًا
 طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا رُوِيَ بِسَبِّ خَمْسَةِ رِوَايَاتٍ
 ابْن الطَّرِيفِ وَخَيْطٌ بَاطِلٌ وَزَعْبٌ وَزَعْبٌ وَزَعْبٌ وَزَعْبٌ
 الْحَكَمُ وَارَازَ شَدِّدٌ بُوَدُّ دَرِّ عَدَاوَتِ خَدَا وَرَسُولِ خَدَا وَاهْلُ
 بَيْتِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ خُصُوصًا مِيرَاثُ مَنِيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَوَسْطَةُ
 حُكُومَتِ مَدِيْنَةِ بَاوِي بُوَدُّ هَرِّ وَزَجْمَعَانِ بُوَزْبَنِي بِرَمْنِي رَسُوْلُ
 صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِاَلَا مِيْرِفَتِ وَدَرِ مَحْضَرِ مَهَا جَرِ وَانْضَارِ
 سَبِّ مِيرَاثُ مَنِيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِيْنَمُوْ مَا دَرِشِ زِدْقَا مَزْدُوْ

لا اعلام وید درش حکم عموی عثمان و طرید رسول است و درین
 روز وفات^{۳۵۴} متنبی شاعر و قطب شیرازی **روز نیکبست**
 وفات^{۵۱۱} ابوالفضل میدانی صاحب کسب الامثال و احمد بن
 خلیل خوری و شیخ فقیه^{۱۱۳۷} اعجوبه دهر فاضل هند صاحب کشف
 اللثام و غیره در **روز نیکبست** وفات^{۱۱۲} محقق فقیه افغان
 الدین بن محقق خوانساری در **روز نیکبست** وفات^{۱۱۱۱}
 وفات مروج مذهب جعفری علامه مجلسی نایب و لا دقت
 جامع کتاب بخارا الا نوار و نایب وفات^{۱۱۱۱} تراجم و حزن
 و نظماً قول شاعر و لله درده **شعر**
 ماه رمضان چه بخت و فتنه نایب وفات باقرا علم شد
روز نیکبست وفات^{۴۸} علامه جلی رحمه الله
 شب سه امر شنبه اکت و غل و وفات امام حسین علیه
 و خواندن سوره انعام و کف وین و صد مرتبه استغفر
 و اتوب الیه و وداع ماه رمضان و ارد است **روز سی**
 وفات^{۹۲۲} ناصر بالله خلیفه سی و چهارم عباسی و سلطان و حاکم

خداوند متصل به رشتع رضوان الله علیه

شوق اللمکر

ثواب از جمله لیای شریف است و کثرت از شوق درینست

و احیاء و عبادت در آن فضیلت دارد و مستحب است در این

شب غسل و خواندن الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله

و الله اکبر الله اکبر و الله الحمد علی ما هدینا و لالشکر

علی ما اولینا در عقب نماز مغرب و عشاء و مستحب است

زیارت امام حسین علیه السلام و دعای یا ذا المن و الطول

بعد از نافله نماز مغرب در مرتبه دعای یا ذا الفضل

و نمازهای وارد که از جمله دو رکعت است در رکعت اول

یک مرتبه حمد و هزار مرتبه توحید و در دوم توحید یک

مرتبه و بعد از سلام سر سجده گذارد و صد مرتبه بگوید

اَتُوبُ لِلَّهِ اَللّهُ لیس بگوید یا ذا المن و الجود یا ذا المن و الطول

یا مصطفی محمد صلی الله علیه و آله صلی علی محمد و آله

و افضل به کذا و کذا و بجای آن حاجت بطلبد و بجای هر

مرتبه توحید صد مرتبه نیز وارد شد لکن باید بعد از
 نماز مغرب و نافله است خوانده شود **روز اول** روز
 عید فطرت میخوانی بعد از نماز صبح و بعد از نماز عید
 تکبیرات شب گذشته را و غسل میبکشی یا ادا بشیر جامه ها
 نیکو میپوشی و بوی خوش بگاری و زکوة فطره را
 اخراج میبکشی و محییای نماز عید میپوشی و پیش از آن
 افطار میبکشی بخرمایا یا بشیرینی یا کمی از تربت امام حسین
 علیه السلام و میخوانی دعا های وارده را پیش از نماز
 عید و بعد از آن و از جمله دعای صحیفه کامله است و
 زیارت میبکشی امام حسین علیه السلام را و میخوانی دعا
 ندیه را و در این روز وفات عمر و غاصص و مادرش نابغه
 است که کنیز عبد الله بن جدعان و معترف بکثرت زنا
 بود و در یک طهر واحد بوطب آمیخته و هشام و ابو
 سفیان و غاصص بن وائل با او زنا کردند بعمر این شد
 و چون با و بگذاشت در حق پیرا و نزاع کردند اخرا الامر

حکومتنی بایفه گذاشتند بایفه بملاحظه اینکه عاص
 نفقه نیکو ترمیداد او را اختیار کرد و عمر و زابعاصلحق
 نمود با این نژاد و نسب نجیب نشاد اگر دشمن ترین خلق
 باشد با رسول خدا صلی الله علیه و اله و علی مرتضی
 علیه السلام (با علی که شود محنت دوست) نیز وفات^{۲۵۹}
 بخاری صاحب صحیح معروف و ابن الدهان نخوی و فخر
 رازی^{۶۰۶} **روز ششم** مقتل متوکل خلیف دهم عباسی
 و آن ملعون که زال عباسی و دجنا پند امیر المؤمنین علیه
 خبر داده و غاشق کفر هم بقتله اخضر الخلق به **روز**
پنجم غزو حنین واقع شد و در شهادت امیر المؤمنین علیه
 اهناک صفین نمود و در شهادت مسلم بن عقیل وارد کوفه شد
روز ششم وفات^{۳۷۲} عضدالدوله دیلمی شیعه اخلاص
 امیر المؤمنین علیه السلام و همان کسبکه بیمارستان عضد
 در بغداد بنا کرد و مضار و نسیار صرف شهدا امیر المؤمنین
 علیه السلام و تعمیر بقعه مطهره انحضرت و صرف قبر امام حسین

نمود روزنامه فانی محمد بن سید بن بصره معروف مؤید
 ولاد جماع ملعون روزنامه فانی ابرمقله کاتب
 همان کس که خط را از کوفت نقل کرده روزنامه
 شیخنا الاجل بهاء الملة والدين العالمی و راضی
 وفات یافت و در جوار رضه رضویه بخاک رفت روز
 بهمن ولادت بخاری و شیخنا الاجل العالم الربانی
 شیخ زین الدین الشهدا لثانی روز چهارم وفات
 عبدالمملک فتاک سفاک بخیل اول کسی که پول را بست که اسکا
 نقرزد و مخفی نماید که مادر کتاب هدایة الاحباب از داتره
 المعارف بریطانیه نقل کرده که اول کسی که بر نقرزه سکه
 اسلامی زد حلیفه علی در جرد و تکمیل ان نمود عبدالمملک
 مرغان در شه روز یازدهم شه غزوه احد شهادت
 حمزه و در این روز شمر شده بر امیرالمؤمنین علیه السلام
 این ای الحیدر یابن مطلب شاره کرده در این شعر
 امام هدی بالقرص ارفاقی له القرص القرصین
 ترجمه در صفحه بعد

و در شب وفات افاضیخ محمد تقی برادر صاحب فصول
 هفتاد و یکم شهر غزوه خندق واقع شده و این همان
 غزوه احراب است که عمرو بن عبدود بضربت امیر المؤمنین
 علیه السلام که افضل از عبادت ثقلین بوده بقتل رسید
 يَا لَهَا ضَرْبَةٌ حَوْثُ مَكْرَمَاتٍ لَقِيَنَّ ثِقْلًا جَاهِلًا قَلَامًا

۱- ترجمه (شعر منقح قبل) این شعر را ابراهیم الحادی از ابرق طبعه خذ کرد
 که بعضی از شعراء شب در حق انحضرت فرموده جاد بالقصر من الطوی
 مِلَا جَنْبٍ وَ عَافَا لَطْعَامٌ وَ هُوَ سَعُوبٌ فَأَعَادَ الْقُرْصُ لِمَنْ عَلَيْهِ الْقُرْ
 وَ الْمَقْرُضُ الْكَرَامُ كُوبٌ نقل است که جناب امیر المؤمنین علیه السلام
 سفایت مخفی کرد در عوض ملک نماز جویش را برای انحضرت دشمناس
 کردند و نان بچند چون خواست بران افشار و میاید کسانلی برود
 آمد انحضرت ناس را بسائل داد و شب گرسنه خوابید شاعر گفته که
 بخش کرد انحضرت قرص نان خود را در لحاکه از گرسنگی هیلو زانینش
 بر بود که افسد داشت از خوردن طعام بملاحظه سائل ناانکه گرسنه دیگر چون
 قرص ناز بسائل داد در عوض قرص خورشید برای او به آسمان برگشت
 و قرص دهند که میمات نسبت بگیرند: شاره

روز هجدهم ^{۳۶۷} عزالدوله دیلمی کشته شده از جنگ
 که ما بین او و پسر عمش عضدالدوله واقع شد امیرالمومنین
 اشاره بقتل او فرموده بقوله والمزف ابن الاجدم یقتله
 ابن عمه علی بن جله و در سنه ^{۵۹۱} وفات فخرالاجله و اسناد فیه
 حله ابن درین حلی **روز نوزدهم** وفات ^۲ یعقوب بن
 صفار ابو حامد ^۱ نیشابری **روز بیستم** وفات ^۲ محمد بن یعقوب
 فیروز آبادی صاحب کتاب مؤسرا و نقل است که بخواب نرفته
 ناد و بیت سطر مطلب حفظ کنم **روز بیست و یکم** وفات ^{۱۱۲}
 محدث جلیل سید نعمه الله شوتری صاحب تالیفات مشهور
روز بیست و دوم وفات ^{۱۱۳} سبکی نخوی نا انکه در همدان
 ساکنی نایبها شده کتابها تالیف کرده **روز بیست و ششم**
 وفات ^{۱۱۴} ابن جریر طبری مورخ شافعی صاحب تفسیر کبیر و تاریخ
 شهر و کتاب الولایه در طرق حدیث غدر خم در دو مجلد صحیفه
 و کتابی نیز در طرق حدیث طبر و وفات ^{۱۱۵} ابن حاجب صاحب کافی
 و شافیه **روز بیست و هفتم** وفات ^{۱۱۶} سعد بن عبد الله شمر

قتل صاحب بن ابی الدرجات و قتل مقتدر بالله عباسی و قتل
سید اجل میرزا علاء الدین گلشنه شارح طبع البلاغه و
سیدی امر اولیام مخبی که هلاک کرد حنفی در آن قوم عاد

روز القعدا الحرام

اول ماههای حرام است که معظم بوده اند در جاهلیت و
اسلام و هر کس در یکی از این ماهها سه روز متوالی که پنج
شنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بگیرد ثواب طاعت
سال عبادت برای او نوشته شود و از برای روزیکشنبه
ایضا نمازی با فضیلت بسیار روایت شده روز اول
وفات والد استغاث و شریک قاضی روز دوم قتل
شلفانی و او یکی از آن چند نفر است که کذباً علی الله ادعا
نابیت و کالت امام عصر عجل الله تعالی فرجه می نمود
و مقالات شیعه از ایشان ناپسند و توفیقی بلعراشت
پرو زامه روز چهارم وفات خواجه عظاملک جوینی
شیعی حاکم خطه بغداد از جانب قابا خان مغولی و همان کسی که

حکیم منالہ میثم بجا فی شرح طبع را با اسم و نوشتن روز
پنجم دفع تواعد خانه مکه بدست ابراهیم واسمعیل علیهما
السلام و در سنه وفات طاووس را لطاوس صاحب کتاب
باهر سید اجل علی بن طاووس **روز دهم** فائده ۳۸
دارقطنی حافظ معروف **روز نهم** فائده ۳۹ شیخ محمد بن
حسن بن شهید ثانی بمکه **روز یازدهم** فائده ۴۰ ولادت یا
سفادت حضرت رضا علیه السلام در مدینه سم و الدن آن
حضرت تکم و تقوی بجه است بعد از ولادت امام رضا
علیه السلام ظاهر اثر گشتند و در سنه ولادت شیخ مفید
روز دوازدهم فائده ۴۱ قطب رازی شیعی نماید
علامه دفع الله مقامه **روز سیزدهم** فائده ۴۲ مکتبی
بالله و عالم ماهر خیر جناب میرزا محمد بشادادی صاحب کتاب
رجال کبیر و این سید جلیل مجاور و مدفون بمکه است و
همانست که شبی در در خانه طواف میکرد که چون خوشروئی را
در طواف بدید چون باور میداد شد گلی سرخ با و عطا کرد

در غیر فضل گل گفت گو فتم و بوشدم آنگاه پرسیدم که ای سید
 من این گل از کجا است فرمود از خرابات این بفرمود و پنهان
 شد **شب فانی** هم بسیار مبارکی است و از برای عبادت و
 سوال حاجت از خدا و از آن غرض بزرگی است **روز فانی** هم
 ۱۳۲۲ هجری عیاسر بسیاری از بنی امیه زادروز آن بکشند و فرست
 بر روی آنها گذرند و طعام خوردند **روز شنبه** هم
 وفات ۴۵۴ هجری محمد بن سلامه صاحب کتاب شهاب در کلمات حکیمه
 رسول خدا صلی الله علیه و اله و قتل ۵۲۹ هجری شد خلیفه عباسی
روز هفتم هم قتل ابن هبیره و الی عراقین از جانب
 صفیان حمار و همان کسی که معن بن زائده معروف بشمار و
 شجاعت از خواص او بوده **روز دهم** هم وفات ۲۷۰ هجری احمد بن
 طولون و الی دیار مصریه و جوهر بن عبد الله همان کسی که قاهر
 مصر را در یک شب بنا کرد **روز نهم** هم شهادت حضرت
 رضا علیه السلام بقولی قاتل انحضرت ماموزات و یک روز
 یک شب وفات انحضرت را پنهان داشت پس جماعتی از آل ابوطالب

حاضر کرد و خبر وفات آنحضرت را با ایشان بگفت و گریه کردند
 و دیدی انظار کرد نگاه ایشان را نزد جنازه برد و بنگ
 نازنین آنحضرت را با ایشان نمود و گفت گواه باشید که اسب
 از ما با و نرسیده قبر آنجناب در قبله قبر هرون الرشید است
 در ^{۲۵۹} مسند وفات زینب بیکار و زیگر فاضی متکه و عالم بیاناب
 قرین **روز نهمین چهل روز** ^{۳۱} حسین بن حلاج کشته شد
 بعد از آنکه او را هزار ناز و ناز زدند و دگرشها و پاهای او را قطع
 کردند و بعد از قتل در جبر بغداد او را بدار کشیدند **سیب**
 یکشنبه شب حوالا رضوان لیلی شریف است که رحمت خدا در
 آن نازل میشود و عبادت در آن اجریار دارد **روز ۲۵**
 روز دحو الارض است یعنی روزیکه زمینها از بر خانه کعبه
 کشیده شد و پهن گردید و دوزخ و اش و فضیلت بسیار دارد و دعا
 یا داعی الکعبه و نمازی در آن وارد شده **روز نهمین**
 هفتم حرکت فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله با صفا
 بحج الوداع و در روز و الحلیفه محرم شدند و اتفاقا فادرها بنحاح محمد

ابی بکر از اسماء متولد شده اسماء نزد آنحضرت فرستاد که
 با نفاس چکنم حضرت برای او دستورالعملی فرستاد در روز
 نیک و شکر و فائز طبرانی صاحب معجم کبیر در اسماء ضحی
 روز نیک و شکر روز دوازدهم کفاره هفتاد سال است
 روز سی ام شد حضرت جواد علیه السلام بر سر تن
 بن بست و پنهانگی شهباز قیصر بفرستد در کاظمین است
 موسی بر جعفر علیه السلام التکوا وقت شد روز
 ذوالحججه

اینماه از ماههای شریفه است و از برای دهه اول از فضیلت
 بسیار است و در شبهای این دهه مابین مغرب و عشاء
 دو رکعت نماز است در هر رکعت حمد و توحید و آیه و واعظ
 موسی و در روزهای دهه نهیلان علویه و پنج دعا
 عبویه و اللهم هذه الايام صادقیه وارد است و
 روزه نه روز اول و فیل بسیار دارد روز اول روز
 و نماز حضرت فاطمه علیها السلام و نمازی دیگر دارد و هر که

از ظالمی تبرسد در این روز بگوید حبیبی حبیبی من سوائی
 علمت بحالی ناکفایت ظالم از او بشود و در سند رسوایند
 صلی الله علیه و آله ابوبکر را با آیات برائت بمکه فرستاد
 پس از آن با مرخصی امیر المؤمنین علیه السلام را فرستاد
 بی انکار ابوبکر را از ادیان عزل فرمود ابوالحسن
 خطاب به ابوبکر کرد و گفته است

يَا أَبُوبَكْرٍ أَلَيْسَ لَكَ يَوْمَئِذٍ هَامٌ تَرُدُّ بِالْعَدْلِ وَتَأْذُرُ
 مَن لَمْ يَغْرِقْ فِيهِ سِمْ بَن مَرَّةٍ وَلَا عَبْدُ الْمَلِكِ حَبِيبُ الْعَصَا
 وَلَا كَارِ مَغْرُورًا غَدَاةً بَرَاءَةً وَلَا عَصِيَّةً صِلَوَةً مِّنْهَا مَوْجِرًا

و در این روز وفات یزید بن ابی سفيان معروف بنیامی شبیه عیسی
 عبد العزیز در سلوک با رعیت و دانشمند ادیب متبحر عبد
 الحمید معروف بابن ابی الحدید صاحب شرح طنج البلاغ و فضائل
 سبع و مدح امیر المؤمنین علیه السلام که این سه شعر مذکور
 از یکی از انصاریان است او در میان علمای سنی شبیه عیسی
 عبد العزیز است و خلفای اموی و از جمله

که غلبه کرد حضرت موسی علیه السلام بر ساحران روز
 پنجم وفات حضرت جواد علیه السلام بقولی روز ششم
 ترویج حضرت فاطمه علیها سلام باشاه ولایت علی علیه السلام
 بنا بر ذابقی و وفات^{۱۵۸} منصور و انقی بخیل به رحم فتاک
 سفاک روز هفتم^{۱۱۴} شهادت حضرت باقر علیه السلام
 و در سن^{۱۷۹} وارد نمودند حضرت موسی بر جعفر علیهما السلام
 بصره و مدت یک سال در اینجا محبوس بودند آنگاه حضرت را
 ببغداد بردند و حبس نمودند و در این روز وفات^{۱۴۱} طاووس گنج
 و خطیب بغدادی روز ششم و زنی و یه است در این روز^{۹۳}
 بزنیادهانی را گرفت و مسلم خروج کرد و کوفیان بنیای
 نفاق و تفریق نهادند نادرا و اول شبی بفرزانه باقی ماند
 و بعد از نماز مسلم و بیرون آمدن از مسجد دیگر کسی نماند
 با او باقی نماند و در همان روز عمر بن سعید بر الحاص
 از شام با جمعی بسیار بیهانه حج بمکه آمدند و از جانب بغداد
 مأمور بودند که امام حسین علیه السلام را بصر خالی که با

و در سنه ۵۴۸ وفات امیر الاسلام شیخ اجل ابو علی طبرسی صاحب
مجمع البیان در سنه ۵۴۸ و در قبرستان قلعه ارض قدس
بخاک رفت روز دهم عید قربان است و در آن عصر و نماز
عید دعاها را دارد است که از جمله دعای بند و دعا حقیقه
است از بعد از نماز ظهر شروع میشود بخواندن تکبیرات تا پانزده
نماز در منی و در عقبه نماز در غیر منی و قربانی در آنست
و کذاست و در سنه ۳۲۱ وفات ابن ابیاری گویند سنه ۳۲۱
کتاب محفوظات او بوده روز نایز دهم اول یامرثیه
است که روز بعد از عید باشد و در سنه ۲۰۲ وفات واقعه
فاطمیه بعد از صاحب مغازی ابن ندیم گفته که او شیعه بود
و قیته مینموده روز دوازدهم وفات سقا
اول خلفای بنی عباس شیخ چهارم واقعه شوالی قدر
مکه با عمار و رسول خدا صلی الله علیه و اله روز چهارم
سنه ۳۱۶ قرامطه حجاج مکه را بکشند و خانه کعبه را بپوشانند و خانه
مکه را غارت کردند و حجر را بکنند و به هجره دهند و در مجمع

امیر الله و دعا های بسیار که از جمله دعا های بدست رانید
 وارد است و مستحب است رانید و پوشیدن جامه نیکو و زینت
 کردن و شاد نمودن شیعیان و طاعت گفتن ایشان را و زیارت
 ایشان و تبسم بر روی ایشان و افطار دادن روزه داران اطعام
 مؤمنان و بسیار فرستادن صلوات علی غیر ذلک و در سنه ۳۵
 اصحاب بخانه عثمان ریختند و خولش بر ریختند و جنازه اش را
 سه روز غریب مدحون بماند آخر الامر او را در مقبره جهودان
 دفن کردند و در سنه ۷۲ وفات سلطان المحققین و برهان
 الموحّد بن خواجه نصیر الدین طوسی مقتدای شیعه شیخ
 اجل محقق کرکے معروف بمحقق ثانی قاری و فاضل مقتدای شیعه
 و ثاری و فاضل پیرش شیخ اجل شیخ عبدالغالی ابر مقتدا
 شیعه **روز قیامت** ۲۳۳ وفات یحیی بر معین و او
 همانست که هزار هزار درهم پنجاه هزار درهم زیارت برد
 و تمام راضی حدیث کرد مانند شیخ عیاشی و امامیه که
 تمام تو که پدرش را که سیصد هزار اشرفی باشد انفاق بر

وحدیث کرد و خانه اش مثل مسجد از علماء و محدثین مملو بود
روز بیست و چهارم روز مباهله و روز خام پنجم است
 و غسل و روزه و دعاها و نمازها و ادا است که از جمله نماز
 است مثل نماز روز غدیر و در ^{سنة} وفات و اثنی با الله عبا
روز بیست و پنجم زخم زدن بولولوغه در ^{سنة}
بیست و ششم مقل مرغان حماد و آخر خلفاء بنی
 امیه و انقراض دولتشان و در ^{سنة} ولادت حضرت هادی
 بر ذایت شجین **روز بیست و هفتم** واقعه حره که قتل
 و غارت اهل مدینه باشد با مرتد و وفات ^{سنة} ۲۸۵ میر و شید
روز بیست و هشتم وفات عمر ^{سنة} و در ^{سنة}
 آخر سال عربات و دو رکعت نماز و دعائی که دارد و وفات ^{سنة}
 نضر بن شمیل نخوی و ابن اثیر صاحب جامع الأصول

محمد الحرامی

وفات مرحوم حاجی شیخ عباس قسسی مؤلف روز ^{سنة} ذی الحجة الحرام ^{سنة} ۱۲۵۹ در محفل
 اشرف محل دفن در ایوان کتابخانه آنحضرت مملووی قبر مرحوم حاجی میرزا حسین نور محمد ^{علیه}

ماه خزن و اندوه و غم داری شیعیانست بر جناب امام حسین ^{علیه السلام}
 سبب ^{سبب} در از چند نماز است از جمله در هر رکعت حمد یا زده
 مرتبه ^{مرتبه} تو حید ^{تو حید} روز اول اول سال است و در آن روزه
 دو رکعت نماز و دعای وارد است و در این روز جناب در پیش ^{پیش}
 برده شد و تعالی دعای کر یا داد و طلب و لد ^{لد} مستجاب
 فرموده و بقولی غزوه ذات الوقاع در آن واقع شد و وفا
 کرده محمد بن حنفیه و سفیان ^{۱۴۱} ثوری و سهروردی ^{۴۳۲} شافعی و
 و شیخ حسن صاحب ^{لله} لم و کثرت شجاعت و دلیس محمد از سیر
 تاریخ حرجی ^{لله} و صفین معلوم میشود و از حضرت صادق ^{علیه السلام}
 منقول است که محامده ابناء دارند از مصدق ^{علیه السلام} خدای عز و جل
 و ازاده فرمود محمد بن جعفر بن ابیطالب مقتول در صفین و
 محمد بن ابی بکر و محمد بن ابی حذیفه پسر ابی معاویه مقتول
 با مراد و محمد بن امیر المؤمنین علی ^{علیه السلام} را در روز و مراد
 و رود امام حسین بکربلا و وفات ^{علیه السلام} شیه و امام صاحب تنبیه
 الخواطر جد امی سید بن طاووس ^{علیه السلام} را در روز خلاصی ^{سنت}

از نذیان و وود و عمر سعد بکربلا و در چهل و نهمین روز
 خلافت عثمان منقول است که عثمان در اقل جاوس خود بنشیند
 و خواست خطبه بخواند راه سخن براو بسته شدند و انبیا چری
 بگوید لا جرم گفت ای مردم همانا ابوبکر و عمر ساخته به مقام بنشینند
 و از آن پیش که با الای منبر شوند خطبه پردازان از بر میگردند
 و بر منبر میخوانند و من ندانم این کار نکردم لا جرم عاجز
 ماندم و این کلام را امام عادل اخراج منکم الی امام قاضی
 و شمارا احتیاج با امام عادل افزون است از امام خطیب و خود
 که خطبها بر حسب مراد اصغار نماید این کلمات بگفت و فرمود
 روز پنجم و فائز است سید اجل شریف و فصیح قریش و فاطمه
 الادباء ذوالحسین سید ضی علی بن ابی طالب علیه السلام و کویستند
 از فوت او برادرش سید مرتضی از کثر جرعه و غصه نتوانست
 جنازه او را مشاهده کند لا جرم در شب مع و دفن او حاضر نشد
 و در حرم جدش حضرت موسی بر جعفر علیه السلام رفت و آخر
 روز فخر الملک وزیر ابی جناد از حرم بخانه بود روز هفتم

تکاب حضرت علی بن موسی کلیم روز نهم از سوغاسته درویش
 که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در کربلا محاصره
 کردند و سپاهشام بر قتل آنحضرت اجتماع نمودند شب چهارم
 شب عاشورا است شایسته است که شیعیان به امام حسین علیه السلام
 و یاورانش نایبی کنند و انشب بعبادت و تلاوت و استغفار
 و اندوه و گریه احیاء آورند و از برای آن نمازهای وارد شده
 از جمله چهار رکعت هر رکعت یک مرتبه محمد و پیغمبر و حق تعالی
 بوسیله مطابق نماز امیرالمؤمنین علیه السلام و شایسته است
 که اگر کسی بتواند انشب را در کربلا نزد قیر امام حسین علیه السلام
 بیوقت کند تا آنکه در روز قیامت محسوس شود در شهدا و ملحقین
 بخون سیدالشهداء علیه السلام و در شب قتل آنحضرت ^{علیه السلام} عشر
 و عمر بن عبدالمطلب و هشام بن عروه و زهیر و قتاده و شمر و
 روز ۹^{۲۶} و فاطمه سید محمد قلینان منتهی والد صاحب عقیبات ^{العلی}
 علماء هند بود روز دهم و فاطمه سید محمد از اخفامین از رفیعان ابنی
 مشهور صاحب البقاع تبار بود شهاب الدین الحسنی النخعی

روز در بزم و زغاشورا و روز قتل امام حسین علیه السلام
 نشانیست که شیعیان در این روز مشغول کار دنیا نشوند
 و از برای خانه خود چیزی نمیکنند و بی حاجتی نروند بلکه
 مشغول گریه و ماتم شوند و یکدیگر را بکلمه اعظم الله جو
 آنج تقریب گویند و جهد کنند در لعن بر قاتلان حسین علیه السلام
 و بخوانند زیارت عاشوراء و هزار مرتبه توحید و امک
 کنند از خوردن آشامیدن و بعد از عصر بقدیمی تربت نال
 کنند چنانچه شیخ طوسی فرموده و اگر خواست از نوقت طعام
 بخورد تناول نماید غذای مصیبت دکان و اما مانند مائیت بر
 و امثال اینها نه مثل غذاهای لذیذ و در این روز جامه های
 پاکیزه بپوشند و بتدوینها بکشایند و اسپینها را بالا کنند
 بپند تصاحیان مصیبت در آخر روز نال و آواز که نیا دوری
 از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آن
 حضرت که در این وقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول بجزن و بکا
 بودند و مصیبت های برای شان گذشت که در خاطر هیچ فتر

خطور نکند و قلم را ناب نوشتن نباشد پس برخیز و سلام
 کنی بر خست پیغمبر و علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان
 بعد از امام حسین علیه السلام و ایشانرا تعزیت گوئی با دین
 و چشم گریان و در دست و قاتلش را می و در دست معزالدین
 دیلمی مردم بغداد را امر کرد که باز آهنا را بپندند و طبّاخین
 طبخ نکنند و قبه هائے دریا را آهنا نصب کنند پس زنها را
 موهای آشفته بپوشیدند و لطم بر صورت زدند و آقا
 ماتم نمودند بر امام حسین علیه السلام و این اول زنجی بود
 که اقامه ماتم شد برای آنحضرت در بغداد و در دست هلاکو
 وارد بغداد شد و واقعه او در اینجا معروف است **شیار**
 وفات علیه السلام ایة الله فی العالمین و اکمل المنعمین و المصابین
 جمال المله و الحق و الدین شیخ المذهب و نبیر المله و نبی
 المعظم حسن بن مطهر الجلی الماتب بالعلامة رفع الله مقامه
 اینجا بیک خواهر محقق است و مصنفاتش در علوم زیاده
 از آنست که ذکر شود و اگر تقسیم شود بر ایام عمرش تقسیم

تا احد نصیب نرود و گرا بی شود و صاحب محبت لبحرین در
لفظ علم از بعض از فضلاء نقل کرده که یافتن بخط علامه
پانصد جلد از مصنفاتش سوای آنچه بخط غیر خودش است
و از ثمن خط من تسعة وعشیرین حرفا عریقا لیه
روز نازدهم حرکت اهل بیت امام حسین علیه السلام
از کربلا بکوفه روز دوازدهم وفات^{۷۳۵} شیخ صفی حد
سلاطین صفویه روز نوزدهم واقعه فتح خیبر بقول شیخ بهای
روز شانزدهم غویل قبله از بیت المقدس بسوی کعبه
بقول کهنی روز هفدهم نزول عذاب بر اصحاب میل
کا اخرج عنه تعالیٰ سورة الفیل روز نوزدهم وفات^{۷۳۶}

روز ۱۱ وفات^{۷۳۷} شیخ محمد حسین کاظمینی از علماء مشهور روز ۱۱ وفات^{۷۳۸}
فرزند بیگم والده سلطان حسین بایقرا روز ۱۵ وفات^{۷۳۹} مقتدای
روز ۱۵ وفات^{۷۴۰} راشد عباسی روز ۱۷ وفات^{۷۴۱} علامه حلی روز
وفات^{۷۴۲} مرحوم شیخ محمد حسین قزوینی مشهور روز ۲۲ وفات^{۷۴۳} وزیر
ابن محمد شعیب بناد صاحب مهتاب الدین الحسینی النجفی

رکن الدوله پد عضد الدوله دہلی شیبہ بیست یکم سنہ
 شیبہ عرفی فاطمہ زہراء علیہا سلام روز بیست و یکم وفات
 حافظ ابونعیم صفہاے صاحب حلۃ الاولیاء وجد مجلس
 و حافظ در اصطلاح محدثین کہ زامیگویند کہ صد ہزار حدیث
 باند حفظ داشتہ باشد شیبہ بیست و یکم وفات شنبہ
 طایفہ رئیس امامیہ مرتبہ الفقہاء و اب الروحانی الکافہ
 العلما شنبہ محمد بن حسن الطوسی نور اللہ مرقدہ کہ رئیس مند
 و استاد علما بودہ حقانکہ مجتہدین شاگردان و از خاصہ
 زیادہ از سیصد نفر بودند تا بہ نقاش در علوم بسیار و تفسیر
 در نجف اشرف است روز بیست و یکم وفات و روز امیر المؤمنین
 بصفہین و وفات ۷۹۲ ملا سعد قنارانی صاحب تا بہ نقاش کہ یک

روز ۷۳ وفات خاتم المجتہد جناب حاج ملا محمد ابن حاج ملا احمد شرافت

نجف اشرف وفات ۱۳۶ حاج ملا علی کچہ روز اول صفر وفات ۱۲۶۲ صدر الدین غامی

شنبہ وایت مرحوم شیخ انصاری روز ۷ صفر وفات ۸۲۸ سید جمال الدین بن المصطفیٰ

صاحب کتاب عمدہ رکومان و قبرش در ہما تھا است شہاب الدین الحسنی النحوی

از آنها شرح مطول است که در سن بدست آبی نوشته و در سن ۱۱۱۱
 مثل شام سلطان حسین صیقل مد فون بقم روز بیست و نهم
 وفات ۱۹۹ مهتک عباسی شب بیست و پنجم ۱۹۹ مثل محمد امین با
 برادرش مامون روز بیست و پنجم ۹۵ وفات حضرت امام زین
 العابدین علیه السلام و آن سال دوازده الفقهاء میگفتند از کثرت
 مردن فقههاء و علمای مدینه روز بیست و ششم ۱۴۹ وفات
 علی بن الحسن ثلث روزند از حضور همان زندانی که شب روز را
 درست تمیز نمیدادند از کثرت فلک و نادر یکی آن و من تفضل
 زندان و احوال بنی الحسن را در منتهی الامال و ثمة المنتهی
 ذکر نمودم و در وقایع الايام نیز مختصرا از اشارت کرده و در
 وقایع جناب عالم کامل را هدملا عبد الله تسری و در اهل
 زمان خود شاگرد مقدس را در بیلی و اسناد مجلسی و لطف الله
 ربه و زرقینی من علمه و قدسه نقل شده که آن بزرگوار هر علی که
 میکرد یا واجب بود یا مستحب پیوسته تا تم اللیل و صائم النهار
 بوده در پیش جنان و اش صد هزار جمعیت بودند جنازه اش را

بعد از یک سال بکر بلا حمل کردند و زیارت می‌نمودند
 ۴۵۴ ^{۴۵۴} خون واقعه هلاکو و مستعصم انصار را لایعباس و در
 این واقعه چندان از اهل بغداد بکشتند که طرها از خون
 ایشان جاری شد و در سی ^{۱۱۹} امر ^{۱۱۹} قتل جعفر بر مکی و
 انصار و دولت برامکه بنویسد که این خلکان بر مکی و غیره شرح داده

قصه حضرت زین العابدین علیه السلام

این ماده معروف است بنحوی که از برای دفع غم و شادی و چیز
 بهتر از دعا و تصدق نیست و در اوقات شروع شده
 جنگ صفین و در این روز بقول کعبه بنی بیهانی و فیض سر
 مبارک امام حسین علیه السلام را وارد مشق کردند و
 امیه این روز را عید قرار دادند و در مسجد زید بن علی بن الحسین
 علیهما السلام زادگاه شهید کردند و بعد از دفن قبر ایشان
 و جسدش را بیرون آوردند و از کفن عربان کردند و بر مکتب
 نادرجله کاسه و زابدارا و پنچند چند سال بردار بود
 انگاه او را بر او زدند و انش زدند خاکش را بیاد دادند

روز سحر دو رکعت نماز کند رکعت اول بحمد و آنا فحننا و
 دوم بحمد و توحید و بعد از سلام صد مرتبه صلوات صد
 مرتبه **اللهم العز الایه سفیان** و صد مرتبه **ستغفر** کند
 پس حاجت بخواند در **سوره ولادت** امام محمد باقر علیه السلام
 در مدینه مادر را بختاب ام عبد الله دختر امام حسن علیه السلام
 است که صد بچه بود و زنی زال حسن بدرجه و نرسید و
 وفات یافت امام اهل حدیث حکایتش ابووری صاحب شد
 بر بعضی بن جمعی و راستی گفته اند **روز هفتم** شهادت امام
 حسن علیه السلام بقول در کامل بنیانی **تفضیل نه هجائی**
 که با بختاب خورانیده اند که نموده و خبرتیاران کردن چنان
 شریفان کتاب در مناقب ابن شهر آشوب است در زیارت
ایممه المؤمنین نیز اشاره بارتش در این فشرده و شهید
قوة الجنازة قد شکت بالسهم اکفانه و در **سوره ولادت**
 با سعادت حضرت امام موسی علیه السلام در منزل ابو اوالد
 ابیخنا بجهت است که حضرت باقر علیه السلام در حق او فرموده

حَبِیدَةُ فِي الدُّنْيَا مَحْمُودَةٌ فِي الْآخِرَةِ وَأَوْرَاجُ حَبِیدَةَ مَصْفَاةٌ
 مِیْکُونِیْنَ بِحَبِیدَةِ فَرْمَايِشِ خَضِرٍ صَادِقٍ عَلَیهِ السَّلَامُ دَرْ حَقِّ او
 حَبِیدَةُ مَصْفَاتٌ مِنْ الْأَدْنَانِ کَسِیْکَةِ الذَّهَبِ مَا زَالَتْ
 الْأُمَالُ لُحُوسُهَا حَتَّى أَدْبَتْ إِلَى کَرَامَةِ مَوْلَانِی وَالْحُجَّةُ
 مَرْبَعٌ ^{۲۳۳} رُوزِ شَمْسِ مَا خُذْ شَدْرَ عِبْدِ الْمَلِكِ زَیَادِی
 وَتَعْبِیدِی وَدَرْ تَوْرَانِ بِأَمْرِ هَوِی کُلِّ رُوزِ نَهْمِ شَهَادَتِ
 عَمَادِیاسِ خَرَمَتِ بِنِ ثَابِتِ دَوَالِ شَهَادَتِیْنِ دَرْ صَفِیْنِ رُوزِ
 وَفَاتِ ^{۹۹} سُلَیْمَانِ بِعِبْدِ الْمَلِكِ مَعْرِفِ بَکَرِثِ اَکَلِ کُوبِنْدِ هَرِ
 صَدِّ رَطْلِ غَرِیْ طَعَامِ خُورِیْ کِهْ زَیَادَهْ اَزْ یَا زَدَهْ مِنْ نِیْمِ نَابِشِ
 چِهْ هَرِ رَطْلِ غَرِیْ شَصِثِ هَشْتِ مِثْقَالِ وَرَبِیعِ مِثْقَالِ اسْتِ
 رُوزِ یَا زَدِی ^{۲۱} وَفَاتِ سُلْطَانِ مَحْمُودِ غَزْنَویْ دَرْ غَزْنِهْ
 وَسُلْطَانِ اَوَّلِ حَنْفِیْ مَذْهَبِ بُدُوْیْ وَچُونِ قَفَالِ مَرْوَزِیْ دَرْ کَعْتِ
 ۱ کَفِیَّتِ اَبْنِ دُورِ کَعْتِ نَمَازِ اَبْنِ خَلْکَانِ دَرْ نَارِیْجِ وَدَمِیْرِ دَرْ جُؤَالِ جُؤَالِ کَرْدِ
 رُوزِ ۱ وَفَاتِ ^{۱۳۱۹} مَرْحُومِ حَاجِ مِیْرَا اَبُو الْفَضْلِ طَرَاغِی صَاحِبِ کِتَابِ شِفَاءِ الصَّدِّ
 رُوزِ ۱۲ وَفَاتِ شَاهِ صَنِیْ صَنْغَوِیْ دَرْ کَاشَانِ وَجَسَدِشْ حَلِیْقَمِشْ دَرْ رُوزِ ۱۲
 وَفَاتِ ^{۱۲۸۸} شَیْخِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ جَعْفَرِ کَاشِغِ الْغَضَاءِ اَزْ مَشَاهِرِ عُلَمَاءِ وَنَجَفِ بُدُوْیْ

بمذ هب ابو حنیفه خواند یا پوس سگ یا غی شده که ریع
 نجات الودد بود و وضو یا بنید گرفت بقادسی تکبیر گفت
 عوض سوخته و برگ سرگفت و بدن رکوع دو دفعه سر برد
 زمین زد بد و ز فضلی و تشهد خواند و در آخر صله ادا
 از مذ هب ابو حنیفه عرض کرد و بمذ هب یا فعی داخل شد
 روزی از روزی که قتل پسریدین المهابیانی شهر استرا آباد
 روزی که پسریدین فانی صاحب سنن که یکی از صحاح
 سنن است روزی که پسریدین فانی ابر الغضابوی که یکی
 از علمای رجال است روزی که پسریدین فانی ابر الغضابوی که یکی
 بقول کعبی روزی که پسریدین فانی در توضیح المصطلح
 این روز را از این روز گفته روزی که پسریدین فانی

وزیارت اربعین مستحب و از علامات مؤمنانست **تسبیح**
الحل وفات^{۳۸۸} کافه الکفاة السبعین بن عبد معروف بصاحب
 بحضرت صاحبش با اسناد ابن عمید قتی از وزراء الی بویه و
 بکانه عصر خویش است در فضل و ادب و کمال و علماء و فضل
 نزد او منزلی در بین داشتند و اشعار بسیار در مدح ائمه
 علیهم السلام و تبری از اعداء و در کفنه و از اشعار او است

قَالَتُ نَحْبُ مُعَاوِيَةَ قُلْتُ اُنْكَبِي يَا زَيْنَةَ قَالَتْ اِيَّاتِ
 جَوَابِهِ فَأَعَدَّ قَوْلِي ثَانِيَةً يَا زَيْنَةَ يَا زَيْنَةَ يَا بِنْتَ
 أَلْفِي زَيْنَةَ أَحَبُّ مِنْ شَتَمِ الْوَصِيِّ عَلَانِيَةً فَعَلَى نَزْلَةٍ
 وَعَلَى ابْنِ ثَمَانِيَةَ وَبَلَّغْنَا عَنِ الصَّاحِبَةِ لَمَّا جَلَسَ لِلْأَمْلَاءِ
 حَضَرَ جَمْعٌ كَثِيرٌ وَكَانَ الْمُسْتَمَلِيُّ الْوَاحِدَ لَا يَقُومُ بِالْأَمْلَاءِ حَتَّى تَضُمَّ
 إِلَيْهِ شَيْءٌ كُلُّ مَبْلَغٍ صَاحِبٌ حَكِي إِلَيْهِ أَنَّهُ بَعَثَ إِلَيْهِ بَعْضَ الْمُلُوكِ
 بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ دُرٍّ عَلَيْهِ فَقَالَ فِي الْجَوَابِ خُذْ خُذْ إِلَى سِتْرٍ جَدِيدٍ
 انْقُلْ عَلَيْهَا كِتَابَ الْكُفَّةِ الَّتِي عِنْدِي وَكَانَ مِنْ أَسْنَادِ الشَّيْخِ عَبْدِ
 الْقَاسِمِ وَفِيهِ بِأَصْفِهَا **دُرٌّ** **وَرِيْدِي** **وَبِحَبِيْبِي** **وَفَاتِ** **وَبِحَبِيْبِي**

حمدانی شعبی سلطان حلب روز بیست و ششم وفات نمود
خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و نیز بر ذرات شیخین و فاضلین
مجتبی علیه السلام و روز مصیبت احرار آل محمد صلوات الله
علیهم جمیعین و اشباع ایشان است قال امیر المؤمنین علی علیه السلام
فی کلمات له عند یحیی بن النبی صلی الله علیه و آله و عنده

روز ۲۸ و فاضل صلاح الدین ابوبکر در دمشق و وفات کریمخان زند

۱۲۹۰

در شهر آذر ۱۱۹۳ و وفات حاج سید اسد الله رشتی نجل مرحوم حجة الاسلام

و فرار و جت حضرت امیر علیه السلام با حضرت صدیقه طاهره علیها سلام و وفات مرحوم

حاج شیخ جعفر خوشتری در شهر و وفات سید ابوالقاسم بن حجة الاسلام

رشتی ۱۲۹۲ هلاکت هرون سید ابوبکر و وفات سلطان محمود غزنوی

وفات سلطان سنجر ۵۲۰ هجری (شهاب الدین الحسینی الجعفی)

۱ یعنی امیر المؤمنین علیه السلام در وقت بجهیز و غسل رسول خدا صلی الله علیه

و آله کلماتی فرمود که از جمله این بود که اگر نبود که امر فرمود بصبر و صبری نمود

از خیر هر چه تمام میکردم در گریه بر تو ای پسر یعنی اشکهای خود را و در غصه

از من برون نمیدادم و اندوه ملازم من میگشت و اینها که بواسطه اینها

وَأُولَئِكَ أَزُوتُ بِإِصْبِهِ طَبِيتُ عَنْ الْجَمْعِ لَا نَفْعَ نَاعِلِنَا فَاءَ
الْشُّعُونَ وَلَكِنْ الدَّاءُ مَاطِلًا وَالْكَدُّ مَحَالِفًا وَقَلَّ لَكَ
الْخَرْجُ رُوِيَ سِوَاهُ وَفَاتَكَ حَضْرَتُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

رَبِيعُ الْأَوَّلِ

شَبَّكَ لَ لَبْلَةُ الْمَبِيتِ شَبَّكَ أَنْ شَبَّكَ كَمَا وَمَكَّةَ
اجْتَمَاعُ كَرْدَنْدُ بَرْدُ وَرَخَانَةُ بِعَبْتِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرَأَى
كَشَنُ الْأَخْضَرِ وَأَنْ جَنَابِ بِأَمْرٍ خَدَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِنَجَايِ خُودِ خَوَا بَابِ بِنْدُ وَازِمَكَّةَ هَبْرَتِ فَرْمُودِ وَأَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِحَكْمِ وَالْجُودِ بِالْغَنَى قَصِي غَايَةِ الْجُودِ مِنْهَايِ جُودِ وَخُودِ بِنْدُ
دَرَانِ شَبَّ بَعْلُ أَوْرَدُ وَدَرَجَايِ بِعَبْتِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خُودِ
وَشَمَشِهَايِ مَشْرُكِينَ دَا بَرَجَانِ خُودِ خَرِيدِ خَشَعَالِي دَر شَانِ

فَرِشَادُ وَمِنْ النَّاسِ مَزِي شَرِي نَفْسُهُ بَغَاءُ مَرْضَا رِ اللَّهِ
رُوِيَ رَأَوَّلُ فَاتِ مَامُ حَسَنُ عَسْكَرِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
بِنَا بِقُولِي وَدَرِشَدُ مَوْقُوعُ عَجَابِ بَوِي بِصُرُوفِ بَرَأَى مَحَارِبِ
بَا عَنَابِ بِنِجِ وَفَتْنَةُ صَاحِبِ بِنِجِ بِرُ مَرْدُومِ بِصُرُوفِ خَلِي عَظِيمِ شَدُ

از پیش از ایشان بکشت حتی در یک واقعه سپید فزار و نفر
 از ایشان فانی کرد و امید مؤمنین علیه السلام کرده بعد کرده
 از او خبر داده **روز در وفات** ^{۱۲۴۹} سپید اجل فاستبد محمد
 باقر دشتی معروف بجهت الاسلام در اصفهان **روز در وفات**
^{۱۲۴۹} سند واقعه احراق مکه بجهت مقاتله لشکر نوبد با عبد الله زهر
 و در ^{۱۲۴۹} وفات ابوالعلاء معری شاعر ادیب طاهر
 انجمنه دنیا **روز در وفات** حضرت عسکری علیه السلام

و در ^{۱۲۴۹} وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله از مکه بمکه بنه نبوی
 روز ^{۱۱۷} وفات ^{۱۱۷} مفتی عباسی روز ^{۱۱۷} حاکم شاه رخ میرزا اصفهان
 روز ^{۱۲۴۹} هلاکت صرعی ^{۱۲۴۹} روز ^{۱۲۴۹} هلاکت قشام بر عبد الملك
 اموی ^{۱۱۷} روز ^{۱۱۷} هلاکت شمس بن عبد عباسی ^{۱۱۷} وفات سپید علی بنی
 برادر زاده بحر العلوم و اوجید صاحب مواهب النبای ^{۱۲۴۹} روز ^{۱۲۴۹}
 وفات مرحوم حاج میرزا فتح الله مشهور باقای شریعتی اصفهان ^{۱۳۳۹}
 از علمای بخت اشرف روز ^{۱۲۴۹} وفات ^{۱۲۴۹} سپید محمد پیر ^{۱۲۴۹}
 علی هند صاحب البقات شریفه (شهاب الدین الحنفی النخوی)

بقول روز پنجم وفات^{۱۱۷} حضرت سبکته بنت الحسن علیه السلام
 والده اش در باب دخرا مرء القبر است که مادران طفل رضیع است نیز
 که در کربلا بر خم تبر شهید گشت ابن ابراهیم نقل کرده که در باب یکا
 سرقبر امام حسین علیه السلام اقامت نمود پس از آن عود کرد
 بمکه پنهان و از غصه و خرن بر شوهر خود وفات کرد **روز هفتم**
 وفات^{۱۱۸} ریحانه الندماء و ناریخ الطرفاء ابوالقاسم نوحی
 خاضی بصره و اهواز **روز هشتم** شهادت خضر امام
 حسن عسکری علیه السلام بنا بر مشهور بسین بیت و شش سالگی
 فائز آبخواب معتمد عباسی است قبرش بنفش در سامره در همان
 خانه خود انحضرت در پشت قبر پدر بزرگوارش و در ^{۹۸۴} سال وفات
 عالم حلیل شیخ حسین و الدینیه بهائی در قریه بصره از اعمال
 بجزین شیخ بهائی در مرثیه او فرموده **روز نهم**
 اقامت یا بجز بالبحر فاجتمع^{۱۱۹} ثلثه کراما الا و اشباها
 لا حوت من رداء العلباء ما جو^{۱۲۰} لکن در آغلاها و آغلاها
روز نهم و زمره و عید بزرگ شیعہ عند بقرب کون فنا

یعنی شکافناست و از برای آن شرحی است که در جای خود ذکر
 شده و اتفاق در آن باعث امر فرشتگان است **روز دهم** روز
 حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله ام المومنین خدیجه علیها
 سلام را و در سال هشتم میلاد پیغمبر صلی الله علیه و آله
 وفات جناب عبدالطلب است و در ^{۲۹} سال وفات راضی با بنی خنیفه
 عباسیه و از کارهای محاسن و در فدا است بر او نه حضرت
 فاطمه علیها سلام و تا زمان او ندر دفعه بلکه ده دفعه فدا
 غصبت شده و در ^{۵۰} سال قتل ابی اسلان سلجوقی
 همانکس که بر قبر ابو خنیفه میهد و در بغداد مدفن بنا کرده
روز دوازدهم وفات ابر عقیل بنی شراح لقب **روز**
دوازدهم وفات حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله بنا بر قولی و در آنحضرت پدید آمدن در هجرت از مکه و در ^{۲۲۷} روز
 وفات کرد معظم عبا و احمد بن حنبل یکی از بزرگان است ناصر الدین
 خدا و الی موصل و افاستد مهدی و زینب حلاوی و ابن سینا حلیل همت
 که چو مهاجران در حمله و مشغول به کشتن مردم برکت انفاس و قرآن

صد هزار شیعه امامی خلاص شدند شیعیانی که از مراسم
 شیعه چیزی نمیدانستند صلحاء و ابرار و اعیان و علمائ^{ند}
 روز سیزدهم^{مهر} سید اول جلوس سفاح و یحیی مردم با او و
 چون برخلاف مقتضای امر کرد کورهای بنامه داشتند
 مردگان ایشان را بیرون آوردند و سوزانیدند **شیخ علی در**
 وفات موسی هادی خلافت برادرش هرون و ولادت مامون
 و از برای بنی عباس مثل چنین شیئی واقع نشد **روز چهارم**
 سید بدک رفتن نزدیک معاویه رسید مرگش اختلاف است در
 کامل بنهائی نقل کرده که بیست و هشت خون و غیر آن از حلقش برین
 آمد و نبرد و هم گفتگو بیند که آن لعین بمشراح فساد و مظاهر
 است موضوع و گویند که آن لعین بکشد رفته بود و در صحرای گشت
 و در دوایستد و قاتل که بنیدیلای ناگهانی هلاک شد به
 بحالت شبه بیهوشه متوجه صبح و را حرد یافتند و چنان تعبیر کرد
 بود که گویا او واقعه را پید بود و در اخبارالدول است که بر
 ذات الحنفی و حوزان وفات کرد و در باب صغیر و مشق بحال رفت

و قبرش اینک مرمله است و در ۵۵۲ هجری وفاتش بجز در روز نهم
 وفات ۱۴۱ عمش و او در حفظ و قرائت حدیث مشهور است و با آنکه شیعه
 است علمای جمهور او را ستوده اند و مکالمات او با ابو حنیفه معروف
 است در ۳۳۲ هجری وفات غیبی الله مهتک و او اول خلفای اسمعیلی
 است و دنیا و مغرب مصر حضرت امیر علیه السلام اشاره بایشان
 فرموده بقوله ثُمَّ بَطَلْهُمُ ضَاحِبُ الْقَبْرِ اِنَّ اِلَى قَوْلِهِ مِنْ سُلَالَةٍ
 ذِي الْاَلْبَاءِ الْمُبْتَعِي بِالرَّوَاهِ **روز ششم** در روز دهم
 امام حسین علیه السلام بشام بنا بر این نزد کامل رهایی است
هفتم در شب اول درت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 و معراج آنحضرت نیز در **روز هفتم** در لادت حضرت رسول
 خدا صلی الله علیه و آله و در ذی شرف است و باید مسلمانان
 روز ۱۵ هلاکت یزید بن معاویه بگوید و وفات موسی الهادی عبا
 روز ۱۶ وفات راضی عباسی ۳۲۹ روز ۱۷ هلاکت های عباسی
 بقول هلاکت معصم ۲۲۲ در سمرقانی روز ۱۸ هلاکت معصم ۲۲۲
 روز ۲۰ وفات شاه عباس ثانی در دامغان حیدر علی (شهاب الدین)

عظیم این روز را فرود گذارند و نماز کنند و نیز در سینه منوذر شد و خضر
 صادق علیه السلام و باعث غریب شرف این روز مبارک شد و عمل
 این روز عمل است زیارت رسول الله و امیر المؤمنین علیه السلام
 و دو رکعت نماز در هر رکعت حمد ده مرتبه قدر ده مرتبه ^{حتی}
 در وقت بلند شدن روز و در روز عاشق منجیات بسیار دارد و در ^{۳۷۲}
 وفات ابو علی ^{۱۰۰۹} **روز هجدهم** وفات ^{۱۰۰۹} سید ^{۱۰۰۹} **روز بیستم**
 افسر محمد صاحب مدارک **روز بیست و دوم** ^{۱۰۰۹} **روز بیست و سوم**
 بنی انصاری در شب وفات ^{۴۳۸} محی الدین عربی صاحب فتوحات
روز بیست و چهارم وفات ^{۴۳۸} اسناد العلماء و مرآت الفقهاء
 سید مرتضی الملقب من جملة علماء الهند ابن ابی الحدید و در
 که شیخ منید شیخ در خواب بدختر فاطمه علیها السلام که دست
 حنین علیها السلام در دست راست و فرمود یا شیخ علمها
 الفقه چون صبح شد خضر سید ناصر که بر دست مرتضی و رضی
 دستش آمد نیز در شیخ و گفت این دو فرزند مرا فقه تعلیم کن از
 ابوالقاسم تنوخی که از اصحاب سید است نقل است که ما شمریم

کتابهای سید را با فہم ہشتاد ہزار مجلد از مصنفات و مرقوات
و مرقوات این جناب گویند محقق طوسی رحمہ اللہ در وقت تدوین
ہر گاہ با سیم سید مہر سید پیغمبر و صلوات اللہ علیہ روز
بیست و ششم مرتضیٰ ^ع حضرت مجتبیٰ علیہ السلام با معاویہ ^ر روز
ہشتم قتل ^ع خلیفہ الملک زبیری یومہ ^ع روز سی ام ولادت
حضرت امام حسین علیہ السلام بقول شہید و بیہار

ربیع الثانی

روز اول دغائی در اقبال دارد روز دوم قتل ^ع عبد اللہ
ابن مغیرہ عیند صاحب شہداء مفاخرت ال عجمان بر ال ابیطالب
روز سومی وارد شد حضرت عسکری علیہ السلام ببحران طبری
الارض و فرج ^ع ولادت حضرت عسکری علیہ السلام بقول
روز پنجم وفات ^ع منیر باللہ بن شوکل و او مرد رؤوف و رحیم است

روز ۳ وفات سید علی اکبر بن محمد بن دناور علی ہندی ^ع از بزرگان
علماء بودہ روز ۲۲ وفات سید سراج الحسین صاحب عقیقات الانوار
و او صاحب الفوائد السیارات (شہاب الدین الحسینی البغنی)

بود بر عکس پدید شد و در ششم وفات هشام بن عبدالمطلب

مرغان خبیث حول ممسك سقار قاتل زید بن علی گویند منصوب

۸۱۶

دو ابهتی خالاقش شبیه شبام و عماش بنطبق عمل او بود و وفات

هرتد شریف فاضل معروف و شارح موافقت و غیره روز ^{۳۲۲} ^{۳۵۷}

ولادت حضرت حسن عسکری علیه السلام بقول جمعی از علماء و در سنه

وفات میر یوسف فرانس حمدانی صاحب مضبده شافیه در ظلم بنی عباس

و مظلومیت اهل بیت ظاهر نقل است که چون از مضبده را کتب ^{نکه}

در زمان لطف و خلافت بنی عباس بود امر کرد که اگر کتابی

بکشند یا ضد شمشیر خلافت زیارتی و کشته شد که مطلقاً

الحق مخصصه والدين محرم و فی ال رسول الله مقسم

در سنه ۵۴۰ وفات مستنجد بالله خلیفه بنی دوم عباسی و همان

که پیش از خلافت در خواب دید که ملکی فرزند آمد و بدست او چنان

روز چهارم وفات است علی محمد تاج العلماء هند صاحب البنا بسیار

وفات منصرف عباسی بنویسند روز ۲۴۹ وفات خواندملا علی طاهری

تشیخ الاصول ۳۲۲ وفات فاضل ایرانی از مشاهیر علماء نجف ^{نکه} ^{۳۵۷}

نوشت معتبر گفت تعبیرش آنست که خلافت میرسد بتو و در سنه خمس
 و تحمین و خمس آنه و چنان شد که تعبیر کرده بود و در سنه ۵۵۵ خلیفه
 شد و در سنه ۶۱۹ وفات شیخ ابوالبقاء عکبری ابوالبقاء با آنکه
 از اباه کور شده بود کتابها و شرح بسیار تألیف کرده که از جمله
 کتاب التبیان فی اعراب القرآن است معروف بترکیب ابوالبقاء
 شیبانی وفات ۲۹۱ قاسم بن عبید الله وزیر مکی فیروز نام
 وفات ۶۹۳ هلاکوخان روز در ۲۳۲ هجری و لادن حضرت عسکری
 دو سامره و روز شریفی است و منجبت است و زده آن روز یازدهم
 وفات ۳۱۵ ابن سکره شاعر معاصرین حجاج روز در ۱۰۰ هجری
 بلقاء از هجرت گذشته رکعت نماز زیاده شد روز در ۲۱۱ هجری
 روز ۱۲ وفات محقق صاحب شرایع بقولی روز ۱۹ وفات ۱۲۹۵ مرحوم افان
 سید ضاق طباطبائی در طهران از اجله علماء بوده روز ۲۲ وفات ۱۲۹۲ مو
 مبرقع پیر خضر جوادی در قم هلاک معتمد عباسی روز ۲۵ وفات ۱۲۹۲
 معاویه بن یزید بر معاویه شب ۲۵ هجری وفات یزید یا بر شاد در مشهد
 مقدس و در همانجا مدفون شد (شهاب الدین الحسنی النجفی)

ابن هشام صاحب کتاب سیره نبویه و قتل ابراهیم و زهر مقتد

بالله **روز ششم** فائده شیره صوفی مؤلف سال ۴۵۴

روز هفتم فائده مغیرالدوله دیلمی امیرالامراء بغدادی

کسیکه امر کرد بر دیوارهای مساجد بغداد و سایر عمارات آنجا عز

معاویه و ظالمین آل محمد صلی الله علیه و آله را نوشتند و کشفالدوله

امیر حلب نیز اقتدا کرد با او در حلب **روز هجدهم** فائده مقتد

بالت خلیفه شانزدهم عباسی و او با علویین و آل ابیطالب علیه السلام

مهرنان بود بحجت آن عهد که در خواب خود با امیرالمؤمنین علیه السلام

بسته بود **روز بیست و یکم** فائده امام الحرمین اسناد غزالی

در بنشای بزرگوار و زرقوت و بازارها را بستند و را شکستند

و شاگردان او قریب بچهارصد نفر بودند و آن قلم خود را شکستند

روز ۲۲ فائده منظر عباسی و فائده عزالدین بن بشار الازلی الحنفی

ماه ربیع الثانی و او از بزرگان ادباء بوده و فائده سید محمد شاعر حلی

مشهور است **روز ۲۳** فائده قاهر عباسی و فائده ابو فراس درما

جمادی الاولى بقولی (شهاب الدین الحنبلی النخعی)

کاه خود را از خلاف خلق کرده سبب تراشید بنمید مناسب در
 مایه الداعی نگاشته و شیخ بهائی فرموده که بجهت خوف از خدا و
 دانستن آنکه شایسته خلاف نیست خود را خلق کرد و فرموده که
 روایت شده که چون خود را خلق کرد ما درش ناوی گفت کاش خود
 حضرت میشد و بوجود نیامدی گفت کاش چنین بودم نمیدانستم
 که خدا را بخت و دوزخ است بعضی موثر خبر گفته اند که قول آنجا
 یخرج الحی من المیت شامل است این جوان را روز سی و هفتم و وفات
 شیخ ابوالعباس مستقر کنفی هرگز نیک صاحب کتاب طبع النبی که خواجه
 نصیرالدین در ادب المتعلمین و معالیه ارجاع بان فرموده و آن

رساله در جلد چهارم کتاب الاخرة چهارم بحار

روز اول در این روز دعا و در این ماه چهار رکعت نماز یکپوش

شد اوانل ما دشتاد عباس کبیر صفوی پیاده نماز با ارض اندر

شد روز چهارم شد جلوس شاه صفوی در اصفهان

روز نهم وفات ملا مهدی هرندی شد در اصفهان و او از مشایخ

اجازه است .

مخصوصاً با فضیلت بسیار وارد شده شب ^{۱۹۳} سو و وفات
 هرون و شبید و دطوس **روز سو** ^{۱۹۴} شهادت است و آنست
 حضرت نهار سلام الله علیها و چون بر حبت صبا بمطاول
 شجنازه اش را دفن کردند لهذا در قبرش نیز اختلاف است
 و این باعث غصه شده در دل شیعیان و لای الامور من
 سیر ایضاً المصطفی و تبعی ایها شایسته که شیعیان در
 مصیبت این طایفه محزون شده و ظالمین او نفرین کنند و
 شیعه سنی وایت کرده اند که رسول خدا صلی الله علیه و آله و
 فاطمه زهرا بی من است هر که او را شاد کرد یا اندر شاد گردانید
 و هر که او را ازانده کند یا ازانده کرده و فاطمه عزیز ترین مردم است
 نزد من و ذکر ^{۱۹۵} وفات ابوالغناهیة شاعر **روز پنجم** ^{۱۹۶} وفات
 بنیاء الدوله بن عضد الدوله دبلوی و مجتهد دینلی شاعر و مولای
 روی صاحب مشنوی **روز ششم** ^{۱۹۷} وفات ابوطالب کوفی
 قوت القلوب **روز هفتم** ^{۱۹۸} اول مرض ابوبکر بن عمر
 وفات ^{۱۹۹} ملا عبد الله بن ماهی جامع صنف علویه **روز دهم**

وَقَاتِلْكَ مُسْتَعِزًّا بِاللَّهِ خَائِفٌ سَيِّئُ شَرِّ عِبَادِهِ بِلَا مُسْتَعِزٍّ
رُفُوزًا يَزِيدُ بِكُمُ مَوَاقِلَ^{٤٢} بِدَعْوِ الرِّمَانِ هَذَا لِي أَمَّا بِي مَبْدُ
مَقَامَاتٍ كَوْنُهَا مَسْكَةٌ كُودِيكَانِ أَنْكَرُ مَرْدَةٍ أَسْتَ وَزَادَ مِنْ
كَرْدَنْدِ دُرُقِرْ طَبِوْشِ أَمْدُ دَسْتِ خُودِ رَا بَرِ رَاسِ خُودِ كَرَفِيَتْ اَزْ
هَوْلِ قَبْرِ وُقَاتٍ كَرْدَه بُودِ رُفُوزِ رَا زِدِ بِكُمُ مَوَاقِلَ^{٤٣}
عِلْمُ الدِّينِ شَاوِي شَارِحُ شَاطِبِيهِ رُفُوزِ خِيَلِ دَرِ بِكُمُ مَوَاقِلَ^{٥٠}
أَبُو خَامِدٍ غَزَالِي صَاحِبُ بِنَاءِ الْعُلُومِ رُفُوزًا يَزِيدُ بِكُمُ مَوَاقِلَ^{٥٣}
قَتْلُ عَبْدِ اللَّهِ زَيْدٍ خِجَابِ ثَقِيْفِي رَمَكُهُ أَوْ زَايَكْتُ وَسَرَّشَ رَا
بِرَايِ عَبْدِ الْمَلِكِ مَرْوَانَ فَرَسْنَادُ وَبَدَنُ رَا وَازْ كُونَه بِيْدَارِ
كَشِدْ مَدَّتْ بِكَ سَالِ بَرْدَارِ بُودِ وَغُرْغُ دَرِ بِيْنَتِ شِشْ أَشْبَانَه
كَرْدَه بُودِ وَابْنِ زَيْدِ مَرْدِي بَخِيلِ وَلَيْسَ بِمُطَالِيهِ بُودِ وَبَدِ خَلْقِ وَ
حُودِ وَبَا إِمْرَأَتِ الْمُؤْمِنِينَ دَشْمَنِ بُودِ بَعْدَ بَكْرِ گَاهِي دَرِ خُطْبَةِ هَا
خُودِ بِشْ أَشْخَرَتْ مَبْكَوْدِ وَكَانَ فِي ذَلِكَ شَبِيهًا بِالْخَالِزِ
نَاسِيْدِيًّا عَنْ كَلَالَةٍ وَقَدْ أَخْبَرَ إِمْرَأَتِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَنْ عَائِشَةَ بِقَوْلِهِ نَحْبُ خَبْرٍ يَوْمَ أَمْرٍ لَا يَذُرُّكَ بَضْبُ^{٥٦}

حِبَالَةَ الدِّينِ لَا صِطِيًّا دَالِدُنِيًّا وَهُوَ بَعْدُ مَصْلُوبٌ قَرِيشٌ
 رُفُوزِ هَجَلِ مَهْمُ الشَّهِيدِ وَفَاتُ شَيْخِ أَجَلِ اعْظَمِ اعْلَمِ دَلِيلِ
 الْعُلَمَاءِ وَالْمُجْتَهِدِينَ شَيْخِ الطَّائِفَةِ حَاجِ شَيْخِ مَرْتَضَى نَصَارِ
 نُورِ اللَّهِ مَرْقَدُهُ دَرَنَارِ مَنَاجِ آنِ جَنَابِ كَهْنَةِ شَدِّهِ سَالِ عَشْرِ
 وَنَارِ مَنَاجِ وَفَاتُ شَيْخِ هَفْتِ شَيْبِ مَهْمُ ابْنِ دَايِ حَمَلِ امْنَةِ
 بَرَسُولِ خُدَا صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رُفُوزِ نَوَازِ مَهْمُ
 وَفَاتُ زَجَاجِ مَحْوِي دَرِ بِلَسِي مَسَالِ نَجْمِ ازْبَقَتِ لَادِ
 سَيِّدَةِ التَّنَاءِ فَاطِمَةُ زَهْرَاءُ عَلَيْهَا سَلَامٌ وَدَرَانِزِ وَزْشَرِيفِ
 رُفُوزِ وَخَيْرَاتِ صَدَقَاتِ وَزِيَارَتِ آنِ مَظْلُومِ مَنَاسِبِ اسْتِ
 وَدَرِ سَنَةِ وَفَاتِ قَاضِي ابُو بَكْرِ بَغْدَادِي مَعْرِفِ بَابِ قَرِيعَةِ
 صَاحِبِ شَعَارِ يَا مَرْزُبَانِ رَايِبَاعِ عَنْ كُلِّ مَعْصِلَةٍ سَخِيْفَةٍ
 رُفُوزِ بِلَسِي وَفَاتِ ابُو بَكْرِ بِلَانِكِ اَزَالِ تَبِيحِ
 رُفُوزِ هَلَاكِتِ لِبَدِ بَرِ عِيَالِ الْمَلِكِ ابُو مَسْعُودِ رُفُوزِ ۱۲۷۲ هـ وَفَاتِ
 مُحَمَّدِ مَهْدِي خَاجِ كَلْبَا بِلِي زَا جَلَّةِ عِلْمَاءِ اصْفَهَا بُوْدِ رُفُوزِ ۱۲۵۰ هـ وَفَاتِ
 فَخْرِ بِلَسِي فَا جَادِ رَا صَفَهَا جَدِّ شِجَمِلِ بَرِ شَمِ (شَهَابُ الدِّينِ الْحَبِيبِيُّ الْخَفِيُّ)

مره است که از برای ایشان شرف و درجه نیست بنصرت تو ای
ایشان در تواریخ مسطور است که بعد از واقعه جمل مردی مسعود
نام در میان کشته گان عبوس پیدا مرد پزادید که گاهی سر بر
و گاهی فرو میگذاشت و هر دو دستش را با تیغ قطع کرده بودند و ^{می دانند}

لَقَدْ آوَدْنَا حَوْثًا لَمُؤْمِنًا فَلَمْ نَنْصُرْ إِلَّا وَرَحْمَةً وَرَاءَ

أَطَقْنَا بَنِي تَمِيمٍ لِنَعْمَةِ جَدِّنا فَمَا نَئِمُ إِلَّا أَعْبَاءَ أَمَاءَ

مسعود نزدیک او شد و گفت ای مرد در وقت مردن این شعر چیست که
میخوانی بگو لا اله الا الله امروز در غضب شد و گفت بدید زانپه
هنگام مرگ مرا امر میبخش میبکنی مسعود تعجب کرد و خواست بگذرد
که او را فریاد کرد که نزدیک من بیا و کلمه شهادت مرا بیا موز
مسعود فریفته شد و نزدیک شد که او را کلمه تلقین کند که آن
مرد سیرا و رد و گوش مسعود را بدندان گرفت چنان فشار
داد که از بیخ کنده شد و نگاه او را گفت چون نزدیک مادرت
میری و از تو پرسش میکنند که کی این کار را با تو کرد بگو عیسی
الا هلب الضبی که فریبی را خورد که میخواست ابراهیم بن

بشود مسعوت تیغ برکشید و او را پاره پاره کرد و غرض از قتل
ابن زافعه استشهاد بمصرع آخر بود و ابن ابی الحدید نیز در
مدح امیرالمؤمنین علیه الصلوة والسلام گفته

فَقَدْ لَمْ يَعْرِفْنِي تَمِيمٌ بِنِ مَرَّةٍ وَلَا عَبْدًا لَّا تَخْبِيهِ عَصْرُ

روز یکشنبه وفات ^{۷۶} شیخنا الاعظم ومولانا المعظم

شیخ الطائفة بغير جناح واحد هذه الفرقة وای واحد الامام

السعيد ابو القاسم نجم الدين الجلي معروف بمحقق اول قبر شریف

در حله است تاریخ وفاتش زیاده المحققین رحمه الله بسبب

بخیه وفات ^{۷۷} استاد الفقهاء والمحدثین فخر الاسلام و

المسلمین فخر المحققین ابوظالب محمد بنجل جناب اية الله العلامة

زادشده که در مجلسی ذکر بنی تميم بن مرة و ذالک و کم شأنی ایشان است بیک

از شیوخ شیعه بمحبات ایشان مطلب استشهاد باین شعر نمود و بقصی الامر

بین یقینیتیم و لاینا ذنون و هم شهود و انک لمرایت عبیدتیم

و بما قلت انهم لعبيد ابو القاسم رحمه الله الميم شروع کرد با از شیخ فخر

اعرفک باشعار العرب ابن شهر آشوب و حق تميم بن مرة است و ذوق (تعبیر منقح)

رفع الله في الخلد مقامه **تسببت** و هفتم وفات شیخنا
 لأجل علامته عصره و واحد هره خاتم لفقهه و المحدثین
 جناب حاجی میرزا حسین نوری قدس الله تربته و جنتی و آیه
 فی مشرق رحمته قبر شریفش در صخر بنجف را بوان سوم دست
 راست از گراشت که از در قبله وارد میشود و **وزید**
 هفتم ^{۱۲۴} وفات امام علی نقی علیه السلام فاضل الخضر معتز
 بالله و در مصیبت آنحضرت امام گریبان چال زد و انجناب را
 دفن نمود در حجره که محل عبادت آنحضرت بود و در ^{۱۲۵} و بنا
 بحر مواج و سراج و حاج حسین بن حجاج شاعر امامی صاحب
 مضبیه ناصح القلب البیضاء علی الخیر **وزید**
 هشتم وفات ^{۱۲۶} شایسته **وزید** طهر وفات

(بنفیه صنف قبل) تیم بن الریاب از دو مضاحکه گفت خوبست که دو او بن عرب را
 کنی جناب شیخ مفیده که در آن مجلس حاضر بود با ابوالعباس فرمود که توانست
 نکردی و احتیاج با این شیخ و لکن ما بین ما و تو سیرت اینجاست و بیاید پس فرمود
 هر که رجوع کند بحدیث جبل و حرب بیهوشک نمیکند و شعرش بر اهل ضعیف
 و متزلزل خود میخواند لقد اوردتنا الخ و هذا رجل من انصارنا ایش و من
 سفک صافی لا یتها بقول هذا القول فی مبیلهای من

ولید بن یزید ملحد بد کیش پلید همان کسیکه قرآن را پاره کرد
و با منکوحه های پدرش وطی میکرد و برکه از شراب رُس کرد
بود و خود را در آن میافکند چندان میباشامید که اثر نفص
برکه ظاهر میگشت **روز سی و نهم** بقول غره رجب و فائ ۱۹۸
سفیان بن عیینه و او غیر از سفیان نو در است لکن هم مشرب و هم
مذافند با هم و از اصحاب ما نیستند و وفات ۵ سفال لدوله
صدق بن منصور اسکامای میر بغداد بانی حله سنی که خضر
امیر المؤمنین علیه السلام در مسافر بصغیان با صبیغ بن ابی ازان خبر داد

خصوص طرفین و وسط آن فضیلت بسیار دارد و غافای بسیار
 برای و نمازهای آن رسیده است و مستحب است در این ماه هزار مرتبه
 لا اله الا الله و ده هزار مرتبه توحید یا هزار مرتبه یا صد مرتبه
 یا بیستادربل و جمعه این ماه صد مرتبه توحید در جمعه ماه
 هزار مرتبه استغفر الله ذالجلال و الاکرام من جمیع الذنوب و
 الاثام و در هر شب و رکعت نمازی وارد است که در وفایع الایات
 ذکر کردم و بدانکه در هر یک از ماه رجب شعبان و رمضان
 است بسیار شریف با اعمال بسیار در رجب لیلۃ الرغائب است
 که شب جمعه اول ماه باشد و در شعبان لیلۃ البرات و لیلۃ الرحمن
 و المبارک است که شب چهارم باشد و در ماه رمضان شب قدر
 است که از تمامی شبها بالاتر و افضل است **شب اول** است
 غسل و زیارت امام حسین علیه السلام و احیای آن بدعا و تلاوت
 قرآن و نماز بخواند در وقت رؤیای هلال دعا و هلال دعا
 از نماز مغرب بیست و یک نماز بخواند بحد و توحید و بعد از نماز
 عشاء دعا و جوادیه و بعد از نمازهای شب بعد از وتر دعا

موسوی بجا بیاورد **روز اول** است که حضرت نوح علیه السلام
یکشنبه سوار شد و امر کرد که آنرا که با وی بودند در روز بدارند
و مستحبات و فرائض و غسل و زیارت امام حسین علیه السلام
و ده رکعت نماز مسلمانان در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه توحید
و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از سلام دستها را به
سمان بلند کند و دعای انرا بخواند پس بر سر خود کشد و در این روز
ولادت حضرت باقر علیه السلام بنا بر روایتی و در شنبه و قات
حسن بصری مردم در حق و مختلفند اکثر او را منصرف از مکه
علیه السلام میدانند گویند مادرش خیره کنیز امیر مسلم بود و گاهی
حسن را از پستان ام سلمه نوشیده لهذا از بزرگترینان و حکماء
فضائل آن نصیب شد و در شب فاطمه بن ابوعبید بصیر
متولد شد و او اول کسی است که غریب الحدیث صنف نموده
روز دوم بروایت ابن عباس ولایت حضرت هادی علیه السلام
و در روز سوم وفات ۲۵۴ ان جناب بنا بر روایتی **روز چهارم**
۲۴۴ ابن التکلیف بخوی مؤذبا و لا دستوکل روز متوکل از او ترا

که در پسر من میز و مؤید نزد تو بهتر است یا حسن حسین ابن
 التکلیت جواب داد منبر علام علی بهتر است از تو و در پسر تو
 متوکل امر کرد که زبانش را از قنایش بیرون کشید **روز**
ششم تقوایی وفات حضرت موسی جعفر علیهما السلام و در
عاشور وفات حمزه صابغی مات **روز ششم** **لاری**
 شیخنا المحدث الاجل شیخ حر عاملی جامع کتاب سائل **روز**
یازدهم ولادت حضرت جواد علیه السلام و الله انجناب ام ولد یوسف
 نوبیه از اهل بیت فاریه قطیه و افضل زنها بوده و حضرت
 رسول صلی الله علیه و اله اشاره با و فرموده بقوله بابی این
 خیر الاماء النوبیه الطیبه و بعضی از روایات در فضیلت
 خصوص و زده هم ارد شد **روز یازدهم** ولادت
 ابوالفضل عباسی عموی رسول خدا صلی الله علیه و اله و او
 مردی صاحب جمال و سفید اندام و بلند بالا و درمغ آهسته
 بود چنانچه از یک فرسنگ و بیشتر او را شنیده میشد و او
 یکی از زنده نفر مرئی بطول قامت است و يقال انه یقبل

المرتبة في هودجها قبرين باقوا رائحة بقیع ربك بقیع است
سبب هر روز در رکعت نماز گذارد و در هر رکعت حمد و تسبیح
 و تبارک و توحید بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بجا
 بکشد و در شب نهم شش رکعت بجا و در شب دهم و در شب یازدهم
 و در رمضان نیز این عمل را بجا آورد تا جمیع فضیلت این ماه را
 دریابد و گناهانش آمرزیده شود **روز نهم** اول ایام
 البیض است و روزه این ایام فضیلت دارد و کسی که عمل نماید
 بخامینا و روزی از روزهای میگرد و در این روز متولد شده
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان خانه خدا و ابر فضیلت
 از خصایص آن حضرت است که احدی با او شرکت نکند

فعلًا آن بقیع خراب کرده اند و روز وفات سلطان عثمان خان ثانی از شد
 ال عثمان هلاکت قامون بقوله روز ۱۱۲۲ بامشاه سلطان حسین شیخ و در صفها
 مجلس از علمای شیعه تشکیل شد بجهت تعیین یوم لادتا امیر المؤمنین علیه السلام
 که از بزرگان هر مجلس شش نفر بودند پس از مباحثه اکثر علماء از قبیل افاجا
 خونسار و غیره نیز هم رجب را اختیار نمودند و فاضل هند هفتم شعبان و عدد
 چهاردهم رمضان و قبیل هفتم ذیحجه سلطان امر بجهت رجب عمومی نیز هم داد

هَذِهِ مِنْ عِلَالَةِ أَحَدِ الْعَالَمِينَ	وَعَلَى هَذِهِ فَقِيسَ مَا سَلِمَ هَذَا
أَيُّ مَنَاقِبٍ بَقَوَتْ أَيْمَانِ	مَدَحُ حَبْدٍ بَلَوِيٍّ أَيْمَانِ
بِأَمَدٍ بِحَبْرِ مَدَائِحِ مُطْلَقِ	زَهْرِ الْبَاطِلِ اسْتِخْلَافِ
دَرْيَسِ بَرْدِهِ هَبْرٍ بُوَ امْدِ	اسْدَ اللَّهِ دَرْوَجُودِ امْدِ
مَالِكٍ فِي خَرَفِ الْقَوَائِلِ مُشْدِ	إِلَّا أَبْرَامِيَّةَ النَّبِيِّ نَحْمَدِ

شب پنازی نام شب شریفی است غسل و احیاء و زیارت امام حسین
 علیه السلام و نمازهای بسیار در آن وارد است روز پنازی
 غسل و زیارت امام حسین علیه السلام یکند ده رکعت نماز سلمان و
 عدا ام را و در اینجا آورد و چهار رکعت نمازی در آن وارد است و در
 چنین روز رسول خدا صلی الله علیه و آله از شعب پیر و نامد
 در آن روز در ماه پنجم هجری عقد بست حضرت فاطمه علیها سلام
 برای امیرالمؤمنین علیه السلام و در مسجد تحویل قبله شد از بیت
 المقدس بسوی کعبه و در مسجد معاویه برهندا کله الاکباد
 صاحب سلسله و مخصوص بکلمه لا اشبع الله بطنه و در آن روز

بقولی شهادت حضرت صادق علیه السلام بیدت هر که منصرف
به این جناب خود آیند **روز هفتم** بمکه فاطمه مأمون در

طرسور **روز هجدهم** وفات ابوالهیم پسر رسول خدا صلی الله
علیه و آله و در سنه ۲۷۹ وفات مستد بالله خلیفه یازدهم عباسی
فائل حضرت عسکری علیه السلام **روز نوزدهم** وفات

مروج مذهب جعفری شاه اسماعیل موسی و اول سلاطین
صفویه تارنج وفاتش (طایب مضجعه) و ابتداء سلطنت
(مذهبناحن) بنارسی شمشیر کوبند که یکی از مخالفین
شیخ اجل محقق کرکی گفت دلیل بطلان مذهب شما آنست که
ابتداء ترویج آن شده بوده و آن مطابق است با عدل مذمت

روز ۲۰ وفات شیخ جعفر که صاحب کشف الغطاء و مخفایان

روز ۲۱ شهادت مرحوم حاج شیخ فضل الله نور در طهران روز ۲۲

وفات طاهر عباسی بقولی روز ۲۳ سنه ۸۲۵ بابر شاه پسر بایان

روز ۲۴ وفات معتمد عباسی بمکه جلوس ۹۳ شاه طهماسب صفوی

روز ۲۵ وفات آقا سید محمد آل بحر العلوم صاحب کتاب بلغة النبی

شیخ فرمود زبان ماعری است فارسی گویند مذهبنا حق شود

روز دلبسته که وفات حضرت فاطمه علیها سلام بقول ابن عباس

روز دلبسته زخم درد جراح بر سنان اسب در نوار پیکر

ساباط مذاق زان حضرت امام حسن علیه السلام دار **روز دلبسته**

چهارم واقع شد فتح خیبر قتل مرجیت دست معجز نمای اله

نخالت علی بن ابیطالب علیه السلام بر ابی الحدید و یکی از

مضای خود در مدح امیر المؤمنین علیه السلام در این معنی میگوید

يَا قَالِعَ الْبَابِ الْيَتِيمِ عَنْ هَرِّهَا عَجَزْتُ أَكْفَازِ بَعْدَ وَارِعِ

و در سنه وفات عمر بن عبد العزیز معروف با شیخ بنی امیه

و عدل بنی مروان و آن کسی که رد کرد قتل ز و برداشت شب

امیر المؤمنین علیه السلام **روز دلبسته** شهادت حضرت موسی

روز ۱۹ وفات محمّد بن جعفر در بلاد هندستان فاسد لذات علی

بنی که صاحب کلام و کلام و او از فلاسفه بحر العلوم و معاصرت

بوده روز ۲۳ وفات آقای حاج سید حسین کوه کمری تبریز از اجله

نماده شیخ انصاری استناد مرحوم منافقانه بوده (شهاب الدین الحسینی)

جعفر علیهما السلام در کتاب فرق نو بجای دو ابی است که انحضرت
باید هائی که با او بود در فوج کردند بجهت آنکه آن حضرت
وصیت بنان کرده بود و در دوزخ این روز کفانه دو بیت سال
فارد شده و در سنه وفات مسلم بن حجاج بنش ابوری حنیفه
کتاب صحیح روز بیست و ششم وفات شد بطحاه حضرت
بوطالب امیر المؤمنین علی السلام در مرثیه پدر فرموده

أَبَا طَالِبٍ عَصِيْمُهُ الْمُبَجَّرُ وَغَيْبُ الْحَوْلِ وَنُورُ الظُّلَمِ
لَقَدْ خَلَقْتَ أَهْلَ الْخَطَا وَقَدْ كُنْتَ لِلْعِصْطَفَى عِمَامَ

و در سنه وفات ابن خلکان شافعی صاحب تاریخ معروف
شبیست و هفت مرثیه بیعت و بجزایر برای مردم

روز ۱۴ وفات اسناد فاسد ضابطه بحران صاحب ابیفات
در علم رب روز ۱۴ وفات وفات شیخ ابوالمعالی مشهور بابی السو

صاحب ابیفات بیبا انا بجملة الدرة الثمينة احكام الدين روز ۲۵
وفات مرحوم فاسد محمد کاظم طباطبائی یزدی مشهور که ریاست
در عصر خیران وجود شریف منتقل شد شهاب الدین الحسینی

از پنج آفتاب بر آن پندار بد عبادت و از اجر شصت سال دارد عباد
 و زیارت پیر المؤمنین علیه السلام و دعا اللهم انی اسئلك بالخل
 الاعظم و دروازه رکعت نماز مخصوصی در آن وارد است و در
 این شب و یا شب بعد شنبه و یکشنبه بن عبد الحاکم مدینه نام حسین
 علیه السلام را بمنزل خود طلبیده و خبر مرگ معاویه و خلافت
 یزید را بگفت و خواست تا از آنحضرت بیعت گیرد آنحضرت از بیعت
 سرینافت و شب بگرو یا اهل بیت خود بمکه مشافت و در
 بیست و هفتم روز بیعت عبد بزرگ است و غسل و
 و کثرت صلوات فرستادن و زیارتش و وصی علیهما السلام
 و دروازه رکعت نماز و دعا اللهم انی اسئلك بالخل الاعظم

۱۴۲ در ماه رجب شاه سلطان حسین صفوی را صفهان اقا جال خونا رجب
 محمد باقر خاتون آباد پرامعین نمود و بجهت شد پس در چهار باغ و تقسیم حرام این
 طلاب اوایل ماه شعبان ۱۰۱۲ میرزا شاهرخ زیارت و ضمه وضو به مشغول
 و تبدیل طلانه که در نش هزار شغال بود از وسط کنبه و پنج و پنج و
 و موقوفه زیاده بر استا و فقراء برقرار نمود (مهاباد الدین الحسینی)

در آن سنت است امام موسی علیه السلام را در این روز بجا نیفتاد
حرکت دادند و آنحضرت این دعا را خواند **اَمِنْ اَمْرًا لِعَقْوٍ وَالتَّجَاوُزِ**
الْحَيِّ وَابْنِ دَعَا اَزْمَنْ خُودِ اَعْبُدْ رَجَبِ اسْتِ رُفُوزِ مِلْحِي غَسْلِ
روزه و نماز مسلمان و از دست در گشت و وفات محمد بن ادریس شافعی
در مصر و یکی از ائمه اربعه اهل سنت است و از تن در روز
وفات ابو حنیفه واقع شد و اشعار لطیفه دارد و از اشعار او است

بَقُولُ زَا سَيَابُ الْفِرَاقِ ثَلَاثَةٌ وَذَائِعُهَا خَلْوَةٌ وَهُوَ خِيَارُهَا
وَقَدْ ذَكَرُوا مَا لَنَا وَصَحَّةٌ وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ الشَّبَابَ مَذَاهِرُهَا

شعبان المعظم

این ماه به شریف و مبسوط رسول خدا صلی الله علیه و آله است
روزه اش فضیلت بسیار دارد خصوص و شنبه و پنجشنبه آن و بهترین

روز لا رجب فات شیخ علی خود از شهری مشهور قرن اخیر عراق عرب صاحب قضا بد

نقیض است و فائده افامیز و محقق صاق از اول سلطان العلماء السید ابن الحسین
المرعشی صاحب حواشی مشهوره بر شرح شرح لمعه معالرومیه و محقق صاق از اول
علامه مجلسی است و فائده خود سلطان العلماء السید ابن مشهور مجلسی سلطان
الحسینی فائده شاعر کبیر صاحب مقامات جلیل و فائده ان نقیض بود قبرش در نجف اشرف

دغاها واذکار در این ماه استغفار است مستحب است در هر روز آن
 هفتاد مرتبه استغفر الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم و اتوب
 و در هر روز وقت زوال و در شب نهمان اللهم صل علی محمد و آل محمد
 شجره النبوة الخ و در مجموع ماه هزار مرتبه لا اله الا الله و لا
 نعبد الا اياه مخصوصین له الیه من ولو کره المشرکون و بهترین
 اعمال در این ماه تصدق و طلب امر شرایی تصدق کند اگر چه
 بنصف دان خرما باشد صلوات بسیار بفرستد و از دو زحمه خرما
 ثابقیه ماه بسیار بگوید اللهم تکریم لمرئیکم غفر لک ما مضی
 من شعبان فاعف کنا فیما بقی منه **ثانی** چه چیز هلال انوار
 بخواند دعای هلال را و هفت مرتبه حمد را و یاد آورد زمان بقیه
 صلی الله علیه و آله را که چو هلال این ماه طلوع میکرد منادی از
 جانب انحصرت ندا میکرد که ای اهل مدینه من رسول از جانب رسول
 خدا صلی الله علیه و آله بوی شما و منبر فایده که شعبان ماه مرثیه
 خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه یاد اتوا
 و از برای این شب نمازهای وارد شده است **روز اول** هر که

روزه بگردد و ارد شده که واجب شود او را بیست لیته و در سنه

وفات کعبی در سنه ۱۲۹۹ وفات شیخ الفقهیاء و محدث العلماء البحر الزاخر

الشیخ محمد حسن صاحب کتاب الجواهر الذی لم یصنف مثله و لله در

روز فرض شد روزه ماه رمضان و بقیل رسیده

ابن سهل ذوالرئاسه بن و مقبره بالله عباسی فلاحه شهادتی

و قول الله خواجه عبد الله نصاری صاحب مناجات معروفه در

حدود سنه ۴۹۱ وفات کرده قبرش در کازرگاه هرات نهانکه در میان دو

چار خضر سلمان است **روز** و یادگار شاعر خضر امام

حسین علیه السلام و زنده و دعای اللهم انی استسئلتک بجنی المولود

فی هذا الیوم و دعای اللهم انت صغالی المکان که آخر دعای

امام حسین است در روز عاشورا در این روز وارد است و در سنه

امام حسین وارد مکه معظمه شد و توقف فرمود تا روز ترویج که

حرکت فرمود **روز** وفات شیخ عارف ابو سعید بلخی الحیر و قتل

صاحب دیوان شمس الدین جوینی امامی وزیر هلاکو خان و در سنه

اسلام آوردن سلطان غازان و اسلام آوردن صید هزاران کس

و غیره بقیع و و امر کردن و بشکستن بهشتها و تخریب بتکده ها و روز
 پنجشنبه بنابر قول ولادت امام حسین شهید علیه السلام و ولادت
 ابن الحنفیین علیهما السلام نیز بقول شهید **روز ششم وفات**
 بمصر بصره شام **روز هفتم** بنابر روایت ولادت امیرالمؤمنین
 علیه السلام **روز نهم** وفات ابن تراج فاضل طرابلس اگر دست
 و شیخ ملقب بحافی علامه بحر العلوم فرموده و الخاتم الحزاء و دو
 الاخفاء و سنه قضائه الحافی الحفا و در سنه سی و سه
 مکه آمد که چندی در راه بود و فرغ وقت شد و نصف خانه کعبه نهاد
 گشت و در وقت شباه خانه سید جلیل عالم شهید فاسید بن العابد
 کاشی مجاور بمکه نهد ملا محمد امین اثر آبادی ساسان را بلند
 نمود و سید در این باب کتابی نوشت موسوم بمفرجه الانام فی تاریخ
 بنی الله الحرام **روز دهم** وفات **روز یازدهم** پیروا هر علامه شهید
 الدین و او غیر از عمید الرؤساء راوی صحیفه سجادیه است **روز**
نیز در مکه وفات ابن الصایغ خفی شارح لفته و قصید برده
 و وفات **روز** ملا امین خوجوی شارح مذاکره و غیره **روز**

بسیار مبارکی است بعد از شب قدر افضل شبها است شب
 نزول رحمت و مغفرت کاهان و شب لادت امام زمان عجل الله
 فرجه و در این شب بجا آورد غسل و حیاء و زیارت امام حسین
 و دعاها و وارد در آن که از جمله دعای کبیر است و هر یک
 از سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر و لا اله الا الله صد مرتبه
 بگوید که سبب آمرزش گناهان و برآمدن حاجات است و نمازها
 بسیار در این شب و در آن از جمله نماز جعفر و از جمله چهار رکعت
 نماز است که سی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه السلام از اینجه
 روایت کرده اند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از
 نماز بگوید اللهم انی انک فی حق و اگر در هر رکعت پنجاه مرتبه

روز ۱۱۴۰ وفات فاسید علی مشهور بیدالاطباء و نیز از علمای زانیه
 و طب رساله فانور العلاج و غیره در تبریز و محل بخت شرف شد روز ۱۳۰ هجری
 قمری عتبه بن بقول ۴۶۱ وفات استبد جعفر حلی شاعر معروف از شعراء قرن اخیر
 عراق عرب محسوب بوده و صاحب بن دو بیت است خطاب بفاضل شربانی است
 شیخ الكل درک قد نراه تعلق بالبرائه و الاحیاء و هذا فضل
 زوار و نوط علیک ببحث تنبیح المناط و روز ۱۴۰ میلادی استبد عمیل بن
 خواهرزاده علامه حلی

تو چند بخواند نیز خوب است و عمل شد بروایت دیگران که مطابق است
 با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام **روز نانی هم** ولادت یافت
 امام زمان حضرت تجه بن الحسن صلوات الله علیه واقع شد و با
 شرافت و دوزخ مشعرا گشت **فَهُوَ كَنُورٌ ذُو رُفُوقٍ نُورٍ وَغَامٍ**
 ولادت یوافق لفظه نور و در ۳۲۹ و فاش شیخ جلیل معظم بجز
 عل بن محمد سمری آخر نواب و بعد قبرش در بغداد نزدیک
 قبر شیخ کلینی است و سال وفاتش که سال تناثر نجوم بوابتدا
 غیبت کبر شد و تا این زمان هزار سال و کبر است امام
 زمان از انظار مردم محبوب پنهانست و شیعیان شب و روز منتظر
 ظهور آن نور عالمنا میباشند امید است که شب طوفانی مآب آخر

روز ۱۵ ۱۲۴۴ میلادی چند جلی شاعر مشهور وفات یافت و فاشانی از
 محدثین عامه در قافه شعبان ۳۳۱ بقولی در ماه شعبان وفات این بزر
 صاحب تاریخ در موصل ۳۳۹ ماه شعبان وفات یافتی صد اصفهانی که در
 طلب شیعه رفته و در آخر بودند قبرش در کاظمین روز ۱۳۳۲ وفات ۱۳۳۲ مرجوم
 آن مجتبی اصفهانی مسجد شاهمی که از بزرگان و مروجین دین در بلاد ایران
 بودند و آثار و ترویجات علیه ایشان رایج امضا و آثار اعصار است
 قبرش در اصفهان جنب مآخذ احمد است

رسیده باشد و طلوع جز که فرج ما در آنست نوزد و پادشاه

فقد حال الانظار و شمس النهار و روزگار ^{۱۲۴۱} ماه شعبان

وفات شیخ موسی خاکی شیخ جعفر کاشف الغطاء در حاکم و حاکم

شتر شد و این همان کسی است که پدر بزرگوارش در حق فرمود

لَمْ يَزَلِ الْفَقِيرُ عَلَى رِجْلَيْهِ لَمْ يَمْسَسْهُ حَدٌّ إِلَّا لِيَتَهَبَّأَ لِأَوَّلِ

اذا و ابدی موسی ^{۱۲۴۱} وفات ۱۲۴۱ ابو شمس

جباری و فاضل ادیب بن درویش شیعی صاحب جبهه و چون وفات

کرد و در ملک واقع شد مردم گفتند عات علم الالف و الکلام

بوقت این رسید و ابی هاشم نظیر وفات کبیر غره و عکرمه مولی ابن

عباس و یک روز که مردم گفتند فانی است لکناس و افق کائنات

جباریتم ثم بالشیخ و القدر کرده من عمل خورشید و خورشیدان است

بلاد الخوز و هو نواحی اهوز بین فارس و واسط البصرة منتهی دور

شهر و فانی شاه مظفر سلطان بلاد فارس و عراق عجم وفات ۱۳۱۲ اینه الله

فی الانام المنتهی بایات الشیخه فای حاج میرزا محمد حسن الحسینی الشیرازی در

سرمه ای حمل بنفشه شرف شد

روز روز در بهر راضی شده غزوه بنی المطلب و زیارت

وفات ۳۱۵ فاضل متبحر خیر النعمه شیعی امامی صاحب شهرت

روز زیارت و وفات ۳۸۵ شیخ اجل اعظم قطب المحدثین ابن شهر

آشوب گویند که آن بزرگوار همیشه با طهارت بوده و وقتی که

کتاب مناسبات امینوش هزار کتاب در مناسبات نرسد او جمع بود با این

بضاعت تمام در او آن کتاب منیر فایده مالی و للضیافه الکتاب

مع قله البضاعة و شیخ شان محمد الصناعاته روز زیارت

وفات ۳۳۳ سید اجل نام کبیر جد امی سیدین و خاندان سیدان

روز زیارت ۸۱۷ جامی شارح کافیه از اشعار و ابیات

ای مغبجه هر چه بنام منیم که کامه نزاع شد شیعه قیم

گویند که جامی چاه تفت در عید شکر که سستی شیعه

روز ۳۲۱ سعد افغانی خاج مهند بالدوله از بزرگان شعراء ایران بودند شیر و فیر

همان محل است زیارت منتهی بسید بنی آن شارح صحیفه شیعه روز ۲۷ سعد

جند شاه طهماسب صفورا وارد مشهد مقدس نمود برای دفن در ۳۲۸ سعد

وفات فاسیه محمد هوشنگ که از اجله علما نجف اشرف در فن رجال و بطور دانش

صاحب تالیفات بسیار است (شهاب الدین الحسینی الحنفی) سعد

گویند و متی این بیت بخواند بسکه در جان فکار و چشم بیدار
تویی هر چه پیدا میشود از دود پندارم تویی شخصی گفت بلکه
خری پیدا شود گفت باز پندارم تویی **روز نایب**
وفاتش از پدر عبد الملك سبط پزند بر معاویه و مقتدر ابو
مردی مؤسس دولت عباسیه معروف بصف خرم و بطش و کشتن
خون نری بجای که مقتولین او داشتند هزار کشته اند **روز**
نایب هفتم وفاتش ^{۳۲۲} م هجری و زیور عبدالدول دیلی
روز نایب هشتم وفاتش این روز و روز بعد که متصل
باشد به خزان شود ثواب بسیار دارد **شب** آخر شب
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که این خواب شب آخر
شعبان و شب اول ماه رمضان بخواند اللهم ان هذا الشهر مبارك

خاتمه در محبت از اعمال شب و غیره

بدانکه شب روز جمعه را امتیاز تمام است از سایر ایام و ایام
بزرگ شریف و فضیلت و در هر ساعت از شب چهار ساعت آن
تقصا می شود هزار کس از آن جزا دهند و از آن کس که واجب است

فهر
شا
مورد
یاد
واق
رو
زبا
ص
م
ک
نشر
عنه
عنه
ر
ن

و عقاب سبب است در از مضاعف باشد هر که در ماهین زوال
پنجشنبه تا زوال جمعه ببرد از فشار قبر و پناه خدا باشد در سحر
شب جمعه دعا مستجاب است و مستجاب است در روز پنجشنبه آنکه سو
مانده را بخواند و هزار صلوات بفرستد و غسل جمع کند اگر
توسد که در جمعه ممکن نشود و زیارت قبور شهداء مؤمنین
کند و از شاهد مشرفه بپوشین نزد ناجف بگذرد و محبتای
جمعه شود بگرفتار و ب ناخن و گذاشتن یکی از ناخنهای او را
رو در جمعه و در آخر روز استغفار و موی آنرا بخواند و مستجاب است
آنکه در نماز صبح پنجشنبه دو شنبه سوره هل ای بخواند و چون
شعبه داخل شود صلوات بسیار بفرستد و اقلتر صد مرتبه
و بسیار بگوید سبحان الله و الله اکبر و لا اله الا الله و سوره
بنی اسرائیل و هکف و طو اسبین ثلث و یس و ص و احقاف و اقصه
بخواند و دعا در حق پدر و مادر و دعا در حق مؤمنین بسیار بخواند
و اگر از برای ده نفر از اموات مؤمنین طلب امر از شر کند بپشت
برای او واجب شود و دعا ی کبیر و دعا ی اللهم مرتبه ثانی و ثانی

نخواند و در یکم اول مغرب غشاء سورۀ جمعه بخواند و اذان و اقامه
نماید و در وقت خوردن آن دشمال زیوران بپوشد که دانه اش را
ضبط نماید که بعد بخورد و دیگر از آن شراب بخورد و نکند و مستحب
است در روز جمعه آنکه نماز صبح را بجمعه توحید بخواند و بعد از آن
چهار مرتب از توحید و صلوات استغفار را صد مرتب بخواند
و در وقت مغرب و صافات و احقاف و الرحمن بخواند و پیش
از خواب افشاید و یا اینها الکافرون را ده مرتبه بخواند
و تا کند تا غایت مشرب شود و غسل جمعه کند و سکر را
بخطی بشوید و ناخن و مشرب بکشد و بگوید در آن جناب بسم الله
و بای الله و علی بن رسول الله و بوی خوش بکار برد و آنچه ممکن
شود از انصاف نماید و برای اهل و عیال چیز نیکو و نازده
از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند به مدد روز جمعه و در هنگام
ناشنا انا را بخورد و خود را از کارهای دنیا فارغ سازد برای
اشتغال به مؤخر مسائل دین و هنر و مرتبه صلوات بفرستد
و زیارت حج ظاهر علیه السلام نماید و زیارت اموار مخصوص

والدين برود و نماز رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه ائمه
 و فاطمه علیهما سلام و نماز کامله بجا آورد و دعای ندبه بخواند
 و نماز ظهر را بجمعه منافقین و عصر را بجمعه توحید بجا آورد
 و بعد از نماز ظهر سه مرتبه بخواند اللهم جعل صلاتك و
صلواتك ملائكتك و رسلك على محمد و آل محمد و بعد از عصر
این صلوات را بخواند ثامن ثواب عمل جن و انس در آن روز و باو
 عطا کنند اللهم صل على محمد و آل محمد الا و صينا
المرضى بين بلفضل صلواتك و بارك عليهم بافضل بركاتك و
عليه و عليهم السلام و على ارواحهم اجنادهم و رحمة
الله و بركاته و بدانکه بهترین اوقات صلوات در روز جمعه
 بعد از عصر است در آن وقت صد مرتبه بگوید اللهم صل على
محمد و آل محمد و عجل فرجهم و هفنا دمرته بگوید ان تغفر الله
 و انوب اليه و نیز بعد از عصر جمعه صد مرتبه سورۀ قل بخواند
 و اگر آنرا نوزد کند لا اقل ده مرتبه و اگر در هر روز مستحب است
 ترک ننماید و نیز بعد از عصر دعای عشرات بخواند و در سائر اوقات

اخر و زجعه دعاى سلمات بخواند و روايت است كه ساعت
استجاب است غا آن وقتى است كه فرود رود نصف خورشيد و نصف
ديگرش غروب نكرده باشد و حضرت فاطمه عليها سلام دعا ميكرد
و در آنوقت پس مستجاب است عا در آن ساعت و سزاوار است انكه
بخواند در آن ساعت دعاى نبوى را سبحانك يا الاله الا انت

يا حيّ يا قىّ يا منان يا بديع السموات و الارض يا ذا الجلال و

الاکرام

بنابديكش و اهتماما جنانعه التجار

افاى قاجار محمد علي غلبي ناجر كتابت مشروط

و امره و قضا العاقل و كرا و شك كنيد

العبد المذنب محمد علي

سنة ۱۲۲۶
در الخامس دغاد ارم
محمد حسن علم

کتابخانه موزه کوزی آستان قدس رضوی
شماره ۱۵۰۱

